

Valtiovarainvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle valmisteverotusmenettelyn ja autoverotusmenettelyn uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle valmisteverotusmenettelyn ja autoverotusmenettelyn uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi (HE 54/2020 vp): Asia on saapunut valtiovarainvaliokuntaan mietinnön antamista varten. Asia on lisäksi lähetetty perustuslakivaliokuntaan lausunnon antamista varten.

Lausunto

Asiasta on annettu seuraava lausunto:

- perustuslakivaliokunta PeVL 21/2020 vp

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaosto on kuullut (etäkuuleminen):

- neuvotteleva virkamies Pia Kivimies, valtiovarainministeriö
- veroasiantuntija Ella Luikku, valtiovarainministeriö
- johtava asiantuntija Helena Hynynen, Verohallinto
- lakimuutospäällikkö Elena Vigren, Verohallinto
- johtava veroasiantuntija Sami Varonen, Verohallinto
- johtava lakimies Matti Merisalo, Verohallinto
- tulliylitarkastaja Anna Kallio, Tulli
- tiiminvetäjä Maria Ikkala, Liikenne- ja viestintävirasto

Verojaosto on saanut kirjallisen lausunnon:

- oikeusministeriö
- sisäministeriö
- liikenne- ja viestintäministeriö
- Poliisihallitus
- Ahvenanmaan maakunnan hallitus

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

- Autoalan Keskusliitto ry
- Autotuojat ja -teollisuus ry
- Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry
- Kaupan liitto ry
- Suomen Yrittäjät ry
- Veronmaksajain Keskusliitto ry
- Neste Oyj

Verojaosto on saanut ilmoituksen, ei lausuttavaa:

- ympäristöministeriö
- Helsingin hallinto-oikeus
- Keskuskauppakamari
- Suomen Kaasuyhdistys ry

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi valmisteverotuslakia, verolajikohtaisia valmisteverolakeja ja eräitä sellaisia maksuja koskevia lakeja, joihin sovelletaan valmisteverotuksen menettelysäännöksiä. Esityksessä ehdotetaan myös säädettäväksi uusi autoverolaki. Lisäksi muutettaisiin muun muassa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettua lakia, arvonlisäverolakia, veronkantolakia sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annettua lakia.

Esityksen tavoitteena on yhdenmukaistaa valmiste- ja autoverotuksen verotus- ja veronkantomenettelyjä sekä muutoksenhaku- ja seuraamusjärjestelmiä muita Verohallinnon kantamia veroja koskevien menettelyjen kanssa, mikä mahdollistaisi Verohallinnon uuden tietojärjestelmän käyttöönoton myös valmiste- ja autoverotuksessa. Valmisteverojen ja autoveron määrään tai verojen muihin keskeisiin perusteisiin ei ehdoteta muutoksia.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi Verohallinnon kantamia valmisteveroja koskevaa verotusmenettelyä. Tullin tietyissä maahantuonnin tilanteissa kantamia valmisteveroja koskeva tullilainsäädäntöön perustuva menettely säilyisi ennallaan. Autoverotusta koskevat ehdotukset koskisivat pääosin sekä Verohallinnon että Liikenne- ja viestintäviraston menettelyjä.

Valmisteverot muutettaisiin oma-aloitteisiksi veroiksi, ja niiden ilmoittamiseen, maksamiseen, määräämiseen ja muutoksenhakuun sovellettaisiin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettua lakia. Valmisteveroja koskevista yhteisistä erityismenettelyistä säädettäisiin jatkossakin valmisteverotuslaissa. Verolajikohtaiset menettelysäännökset jäisivät valmisteverolakeihin.

Valmisteverotuksessa säännöllisesti toimivien verovelvollisten veron ilmoittamisen ja maksamisen määräaika olisi jatkossa sama kuin arvonlisäverotuksessa ja pidentyisi näin noin kahdella viikolla. Muutos veron maksamisen jaksotukseen tarkoittaisi muutoksen voimaantulovuonna vajaan 600 miljoonan euron kertaluonteista valtion verotuoton pienentymistä veron maksun myöhentyessä. Jatkossa myös satunnaisesti toimivat verovelvolliset ilmoittaisivat ja maksaisivat veron kalenterikuukauden mittaiselta verokaudelta, mikä pidentäisi myös näiden toimijoiden ilmoi-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

tus- ja maksuaikaa nykyisestä. Tietyissä tilanteissa sovellettavasta veron vähennysmenettelystä luovuttaisiin ja siirryttäisiin hakemuksesta myönnettävään veron palautukseen.

Autovero olisi jatkossakin maksuunpantava vero, johon sovellettaisiin pääosin samoja menettelyjä kuin muihin maksuunpantaviin veroihin. Rekisteröityjen asiamiesten uusien ajoneuvojen ilmoittaminen olisi jaksokohtaista, ja kaikista kalenterikuukauden aikana rekisteröidyistä ajoneuvoista annettaisiin vain yksi veroilmoitus. Muiden ajoneuvojen veroilmoittamiseen ehdotetaan myös muutoksia.

Verottoman ja verollisen käytön välistä suhdetta selkeytettäisiin, ja ajoneuvon verollisesta käytöstä seuraisi pääsääntöisesti velvollisuus suorittaa autovero. Ajoneuvon käyttö käyttöönottotoimituksen nojalla ennen ajoneuvon rekisteröintiä olisi jatkossa aina verollista käyttöä. Lisäksi ehdotetaan, että veron suorittamisvelvollisuutta ei enää syntyisi sellaisesta ajoneuvon rakenteen muutoksesta, joka todetaan ainoastaan ajoneuvon nopeus mittaamalla. Käytännössä säännös koskisi kevyiden kaksipyöräisten moottorikäyttöisten ajoneuvojen, kolmipyöräisten mopojen ja kevyiden nelipyöräisten viritystilanteita.

Sähköistä asiointia lisättäisiin valmiste- ja autoverotuksessa. Valmisteverotuksen ja autoverotuksen seuraamusjärjestelmät uudistettaisiin muita verolajeja vastaaviksi. Seuraamusten määrääminen olisi nykyistä kaavamaisempaa ja sisältäisi vähemmän viranomaisen harkintavaltaa, mikä vahvistaisi verovelvollisten oikeusturvaa.

Valmisteverojen ja autoveron veronkanton sovellettaisiin pääsääntöisesti veronkantolain säännöksiä. Valmisteverojen maksut ja palautukset käsiteltäisiin yhtenä kokonaisuutena muiden omaaloitteisten verojen maksujen ja palautusten kanssa. Verohallinnon määräämä autovero kannettaisiin jatkossakin omana verolajinaan.

Valmiste- ja autoveroa koskeviin Verohallinnon päätöksiin haettaisiin muutosta ensi asteena verotuksen oikaisulautakunnalta kuten muissa Verohallinnon kantamissa veroissa. Ennakkopäätösvalitus koskisi jatkossa myös valmisteveroja ja autoveroa. Lisäksi autoverotuksessa otettaisiin käyttöön verotuksen päättymisen jälkeen tehtävä täydentävä verotuspäätös.

Valmisteverotuksen ja autoverotuksen verotusmenettelyjen soveltamisesta eräistä yhteisöhan-kinnoista suoritettavaan arvonlisäveroon luovuttaisiin.

Lisäksi täydennettäisiin eräitä verotusmenettelyä ja rekistereitä koskevia säännöksiä, jotka koskevat myös muita kuin valmiste- ja autoveroja.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2021. Veronkantolain sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain muutokset tulisivat voimaan kuitenkin vasta 1.2.2021.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Valiokunta puoltaa esityksen hyväksymistä muutettuna.

Keskeiset muutosehdotukset perustuvat perustuslakivaliokunnan lausuntoon ja koskevat hallinnollisen sanktion täsmällisyyttä sekä tilanteita, joissa verovelvollisen laiminlyönnistä aiheutuva seuraamusmaksu voidaan jättää määräämättä. Lisäksi valtiovarainvaliokunta esittää muutoksia viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista koskevaan sääntelyyn.

Valiokunnan asiantuntijakuulemisessa esitystä on kannatettu laajasti, vaikka sen yksittäisiin kohtiin on esitetty muutosehdotuksia. Asiantuntijat ovat kannattaneet laajasti esityksen tavoitetta yhdenmukaistaa valmiste- ja autoverotuksen verotus- ja veronkantomenettelyjä sekä muutoksenhaku- ja seuraamusjärjestelmiä muita Verohallinnon kantamia veroja koskevien menettelyjen kanssa. Yhdenmukainen menettely eri verolajien välillä yksinkertaistaa verotusta ja lisää verotuksen ennakoitavuutta. Samalla se lähtökohtaisesti tehostaa Verohallinnon toimintaa ja vähentää verovelvollisten hallinnollista taakkaa. Valiokunta pitää tärkeänä, että hallitus seuraa esityksen tavoitteiden toteutumista ja verovelvollisten hallinnolliseen taakkaan kohdistuvia tosiasiallisia muutoksia.

Asiantuntijakuulemisessa on kuitenkin esitetty muutosehdotuksia esityksen yksittäisiin kohtiin. Valiokunta käsittelee keskeiset havainnot seuraavaksi aiheittain. Valiokunta käsittelee erikseen yleisperustelujen lopussa perustuslakivaliokunnan lausunnon päähuomiot.

Asiantuntijalausunnot

Valmisteverotuksen vähennysmenettely

Osa valiokunnan kuulemista asiantuntijoista katsoi, että valmisteverotuksen vähennysmenettelystä ei tulisi luopua, sillä se lisäisi verovelvollisten hallinnollista taakkaa. Eräissä valmisteverotuksen palautustilanteissa vero on mahdollista saada palautuksena takaisin vähentämällä se veroilmoituksella verokaudelta suoritettavaksi tulevasta verosta.

Ne verovelvolliset, jotka voivat nykyisin tehdä vähennyksen täysimääräisesti verokauden veroilmoituksella, joutuvat jatkossa hakemaan palautusta. Palautusten hakeminen on kuitenkin asiantuntijakuulemisen perusteella tarkoitus toteuttaa mahdollisimman sujuvasti ja yksinkertaisesti. Palautusta voisi hakea lyhimmillään kalenterikuukauden jaksolta, joten palautusten saamisen ei arvioida myöhentyvän olennaisesti nykyisestä. Vähennysmenettelyä luopuminen myös helpottaisi joidenkin verovelvollisten toimintaa, sillä vähentämättä jääneitä määriä ei enää olisi tarvetta siirtää seuraaville verokausille vaan koko palautuksen saisi yhdellä kertaa, jolloin myös palautuksen saaminen nopeutuisi nykyisen menettelyyn nähden.

Palautusmenettelyä arvioitaessa on myös huomioitava verovalvonnan tehokkuus. Euromääräinen tieto ei ole kaikissa verovalvonnan tilanteissa riittävä, koska valmisteverotuksessa verotus tapahtuu tuoteryhmätasolla. Vähennysmenettelyä luopuminen tarkoittaisi myös siirtymistä yhteiseen menettelyyn kaikkien valmisteverotuksen palautusperusteiden osalta, mikä osaltaan yh-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

denmukaistaisi ja selkeyttäisi menettelyä. Kun otetaan huomioon asiantuntijakuulemisessa esitetyt näkökohdat, valiokunta pitää valittua mallia perusteltuna.

Virheen korjaaminen nestemäisten polttoaineiden valmisteverotuksessa

Nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain mukaan varastonpitäjän kirjanpitoon tehdyt luovutettuja määriä koskevat korjaukset voidaan nykyisin ottaa huomioon sen verokauden verotuksessa, jonka kuluessa ne on viety varastonpitäjän kirjanpitoon. Valiokunnan asiantuntijakuulemisessa on pidetty tärkeänä, ettei nykyisestä korjausmenettelystä luovuta. Muutos johtaisi suureen määrään erillisiä oikaisuilmoituksia.

Verovalvontaan liittyvien riskienhallinnan ja analytiikan kannalta on tärkeää, että korjaukset kohdistuvat virheen sisältäneelle verokaudelle. Myös muussa kuin oma-aloitteisessa verotuksessa kirjanpidon ja veroilmoituksessa olevien virheiden korjaaminen kohdistetaan keskenään eri tavalla. Oma-aloitteisessa verotuksessa sovelletaan vuodesta 2017 oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 25 §:n 1 momentin mukaista menettelyä veroilmoituksessa olevan virheen korjaamiseksi eikä ongelmia ole käytännössä havaittu. Valiokunta pitää verovalvontaan liittyviä näkökohtia tärkeinä eikä muutoinkaan näe perusteita muodostaa poikkeavaa menettelyä yhden verolajin osalta. Yhdenmukaiset menettelysäännökset ovat omiaan selkeyttämään ja yksinkertaistamaan verotusta, mitä valiokunta pitää kannatettavana.

Valmisteverotusta koskevan oikaisuilmoituksen antaminen sekä oikaisun ja jälkiverotuksen toimittaminen verokautta pidemmältä ajalta

Osa valiokunnan kuulemista asiantuntijoista katsoi, että ilmoitusvirheiden korjaamista koskeva oikaisuilmoitus tulisi voida antaa myös verokautta pidemmältä jaksolta. Myös oikaisu ja jälkiverotus tulisi nykyistä vastaavasti voida toimittaa verokautta pidemmältä ajalta.

Oma-aloitteisessa verotuksessa tarkoituksena on, että verovelvolliset korjaavat ilmoittamisessa tapahtuneet virheet itse antamalla sitä verokautta koskevan oikaisuilmoituksen, jonka tiedoissa on ollut virhe. Oikaisuilmoitus korvaa verokaudelta annetun veroilmoituksen kokonaisuudessaan, joten se annetaan vastaavalta ajanjaksolta kuin veroilmoitus eli verokaudelta.

Oikaisuilmoitus tehtäisiin nykyisen oikaisuvaatimuksen sijaan, joten tarve tehdä oikaisuvaatimuksia vähenisi. Viranomaisen tekemien päätösten määrä myös vähenisi, sillä Verohallinto ei pääsääntöisesti tee oikaisuilmoituksen perusteella erillistä päätöstä. Näin virheiden korjaaminen oikaisuilmoituksella hallinnollisesti raskaamman oikaisuvaatimusmenettelyn sijaan vähentäisi sekä verovelvollisen hallinnollista taakkaa että viranomaisen työtä.

Oikaisuvaatimuksen tekeminen eli muutoksenhaku verotukseen on tarpeen oma-aloitteisessa verotuksessa vain silloin, kun viranomainen on tehnyt verokautta koskevan päätöksen, esimerkiksi poikennut annetusta veroilmoituksesta tai määrännyt veron arvioimalla. Oikaisuvaatimukseen on mahdollista yhdistää useampaa verokautta koskevia vaatimuksia, joihin Verohallinto antaisi verokausikohtaiset päätökset yhdellä päätösasiakirjalla. Menettely on muiden verolajien osalta jo käytössä, eikä sen osalta ole havaittu ongelmia. Valtiovarainvaliokunta ei näe perustetta poiketa

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

verokausikohtaisesta menettelystä vain valmisteverotuksen osalta. Näin valiokunta puoltaa esitettyä menettelyä.

Tullin määräämä seuraamusmaksu

Tulli toimittaa valmisteverotuksen tietyissä tilanteissa tullilainsäädäntöä soveltaen. Tullin kantamien valmisteverojen verotus- ja veronkantomenettely säilyisi ennallaan. Tällaisia tilanteita ovat esimerkiksi unionin ulkopuolelta saapuvien matkustajien tuomisten tullaukset, unionin ulkopuolelta salakuljetetun alkoholin ja tupakan verotus sekä satunnainen kaupallinen tuonti unionin ulkopuolelta. Asiantuntijakuulemisessa on kiinnitetty huomiota ulko- ja sisärajoilla tapahtuvan sanktioinnin yhtenäisyyteen.

Seuraamusmaksuja koskeva periaatteellinen ero olisi jatkossa se, että oma-aloitteisten verojen verotusmenettelyssä seuraamusmaksujen määrääminen ja määräämättä jättäminen on pääosin oikeusharkintaista toisin kuin tullilain mukaisessa menettelyssä. Laiminlyöntimaksun enimmäismäärän muutos vastaisi nykyistä virhemaksua koskevaa soveltamiskäytäntöä. Verohallinnon toimivaltaan kuuluvan valmisteverotuksen seuraamusmaksukäytännön ei arvioida olennaisesti muuttuvan muutoksen myötä, joten muutoksen ei myöskään arvioida merkittävästi eriyttävän ulko- ja sisärajoilla tapahtuvaa sanktiointia.

Valmisteveroluvan hakijan luotettavuus

Voimassa olevan valmisteverotuslain 26 §:n 1 momentin mukaan Tulli antaa Verohallinnolle pyynnöstä lausunnon valmisteveroluvan hakijan luotettavuudesta. Hakijan luotettavuus on yksi luvan myöntämisen edellytyksistä.

Esityksen mukaan hakijan luotettavuutta arvioitaisiin jatkossa vastaavin kriteerein kuin ennakkoperintälain 26 §:n 2 ja 3 momentin mukaan arvioidaan ennakkoperintärekisteristä poistamista tai rekisteriin merkitsemättä jättämistä. Lupaa ei siten myönnettäisi hakijalle, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, kirjanpitovelvollisuuden, verotusta koskevan ilmoittamis- tai muistiinpanovelvollisuuden taikka muut velvollisuutensa verotuksessa. Sama koskisi hakijaa, jonka voidaan olettaa aiempien laiminlyöntiensä tai johtamiensa yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella olennaisesti laiminlyövä mainitut velvollisuutensa. Luotettavuutta arvioitaisiin siis jatkossa pääsääntöisesti veroasioinnin perusteella. Valmisteverolupaa ei myönnettäisi myöskään hakijalle, joka on määrätty liiketoimintakieltoon eikä yhteisölle tai yhtymälle, jonka johtohenkilö on määrätty liiketoimintakieltoon. Liiketoimintakieltoon voidaan määrätä esimerkiksi henkilö, joka on liiketoiminnassa syylistynyt rikolliseen menettelyyn, jota ei voida pitää vähäisenä, ja toimintaa on kokonaisuutena arvioiden pidettävä velkojien, sopimuskumppaneiden, julkisen talouden taikka terveen ja toimivan taloudellisen kilpailun kannalta vahingollisena.

Ehdotettu sääntely ottaa valtiovarainvaliokunnan käsityksen mukaan huomioon hakijan luotettavuuden kattavasti tavalla, joka tekee lausunnon pyytämisen yleensä tarpeettomaksi, minkä vuoksi on luontevaa, että sitä koskevasta sääntelystä luovutaan. Tästä riippumatta Verohallinto voisi jatkossakin pyytää Tullilta lupaharkintaa varten tarpeellisia tietoja esimerkiksi valmisteveron alaisesta toiminnasta ja valvontahavainnoista valmisteverotuslain 4 a §:n 2 momentin nojalla.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Autoveron suorittamisvelvollisuuden syntyhetki

Valiokunnan asiantuntijakuulemisessa on esitetty autoveron suorittamisvelvollisuuden syntymisajankohdan muuttamista, jotta autoliikkeen olisi mahdollista ensirekisteröidä uusi ajoneuvo itselleen ilman veroseuraamuksia ennen ajoneuvon luovuttamista varsinaiselle verovelvolliselle. Ehdotus liittyy ajoneuvojen rekisteröintiä koskevaan kokonaisuuteen ja tyyppihyväksyntälainsäädäntöön. Kyse ei siten ole ensisijaisesti autoverotusta koskevasta asiasta, eikä ehdotuksella ole välitöntä yhteyttä nyt käsiteltävään autoverotuksen verotus- ja veronkantomenettelyjen uudistamiseen. Täten valiokunta ei pidä tarpeellisena muuttaa autoveron suorittamisvelvollisuuden syntyhetkeä esitetystä.

Tietojen vaihto Tullin ja Verohallinnon välillä

Esityksessä ei esitetä muutoksia Tullin ja Verohallinnon välistä tietojenvaihtoa koskeviin säännöksiin. Valiokunta painottaa viranomaisten välisen tietojenvaihdon toimivuutta käytännössä sekä sitä, että tietojenvaihto tapahtuu tiedonhallintaa ja tietosuojaa koskevat säännökset huomioon ottaen. Lainsäädännön toimeenpanon kannalta on oleellista, että viranomaisten välinen tietojenvaihto on toimivaa ja viranomaiset saavat ne tiedot, jotka niillä on lain mukaan oikeus saada tehtäviensä suorittamiseksi. Tässä korostuu viranomaisten välinen yhteistyö.

Perustuslakivaliokunnan lausunto

Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota lausunnossaan sanktioluonteisiin hallinnollisiin seuraamuksiin, viranomaisen tiedonsaantioikeuksiin, autoverosta vapautumiseen sekä automatisoituun päätöksentekoon. Perustuslakivaliokunta esittää, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä, 12. lakiehdotus kuitenkin vain, jos valiokunnan sen 88, 114 ja 118 §:stä tekemät valtiosääntöoikeudelliset huomautukset otetaan asianmukaisesti huomioon. Tämän lisäksi Valiokunta on esittänyt tarkennettavaksi säännöksiä, jotka koskevat hallinnollisia seuraamuksia.

Valtiovarainvaliokunta käsittelee huomautuksia seuraavassa asiayhteyden mukaisesti.

Hallinnolliset sanktiot — sääntelyn täsmällisyys

Esitykseen sisältyy sääntelyä verotukseen liittyvien laiminlyöntien seuraamuksista, kuten veronkorotuksista, myöhästymismaksuista ja laiminlyöntimaksuista. Perustuslakivaliokunnan vakiintuneen tulkinnan mukaan tällaiset maksut ovat lainvastaisesta teosta määrättäviä sanktioluonteisia hallinnollisia seuraamuksia, jotka valiokunta on asiallisesti rinnastanut rikosoikeudelliseen seuraamukseen. Hallinnollisen seuraamuksen yleisistä perusteista on säädettävä lailla ja siinä on täsmällisesti ja selkeästi säädettävä maksuvelvollisuuden ja maksun suuruuden perusteista sekä maksuvelvollisen oikeusturvasta samoin kuin lain täytäntöönpanon perusteista. Perustuslakivaliokunta on käytännössään ulottanut blankorangaistussääntelyä koskevan käytäntönsä koskemaan myös hallinnollisia seuraamuksia koskevaa sääntelyä. Perusoikeusuudistuksen yhteydessä perustuslakivaliokunta korosti, että blankosääntelyn osalta tavoitteena tulee olla, että niiden edellyttämät valtuutusketjut ovat täsmällisiä, rangaistavuudenedellytykset ilmaisevat aineelliset säännökset ovat kirjoitetut rikossäännöksiltä vaaditulla tarkkuudella ja nämä säännökset käsittä-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

västä normistosta käy ilmi myös niiden rikkomisen rangaistavuus sekä kriminalisoinnin sisältävässä säännöksessä on jonkinlainen asiallinen luonnehdinta kriminalisoitavaksi tarkoitettusta teosta.

Edellä mainitun johdosta valtiovarainvaliokunta esittää, että 1. lakiehdotukseen sisällytettäisiin 27 §, johon lisättäisiin uusi 4 momentti, jossa on perustuslakivaliokunnan ehdottama asiallinen viittaussäännös. Vastaava muutos tehtäisiin 1. lakiehdotuksen 31 §:ään. Sääntelyn täsmällisyyden vuoksi valtiovarainvaliokunta esittää lisättävän 18. lakiehdotukseen 39 §:n 1 momentin 6 kohtaan maininnan valmisteverotuslain 27 §:ssä tarkoitetun lupapäätöksen lupaehtoon sekä 11 kohtaan viittauksen viranomaisen lain nojalla antamaan määräykseen. Samoin perustein valiokunta ehdottaa lisättävän mainitun pykälän 2 momentin 2 kohtaan viittauksen lain nojalla annettuun asetukseen.

Veroviranomainen määrää verovelvolliselle autoverolain 94 §:n mukaan veronkorotuksen sijasta myöhästymismaksun, jos verovelvollinen antaa veroilmoituksen tai oma-aloitteisesti korjaa muun 92 §:ssä tarkoitetun laiminlyönnin ennen verotuspäätöksen tekemistä. Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota siihen, että käsitteen "oma-aloitteinen" sisältö ilmenee vain esityksen perusteluista. Se on edellyttänyt, että sääntelyä täsmennetään tältä osin, jotta hallinnollisen sanktion maksuvelvollisuuden perusteeseen liittyvä lailla säätämisen vaatimus täyttyy.

Valtiovarainvaliokunta arvioi käsitteen ymmärrettävyyttä ja säännöksen täsmentämisen tarvetta kuitenkin toisin kuin perustuslakivaliokunta. Käsite sisältyy jo nykyisin verolainsäädäntöön, ja sillä tarkoitetaan ilman viranomaisen myötävaikutusta tapahtuvaa toimintaa. Sitä käytetään siinä sen yleiskielisessä merkityksessä, eikä sen avaaminen säännösten selventäisi tilannetta, pikemminkin päinvastoin. Valiokunta ei pidä siten muutosta verovelvollisten oikeusturvan kannalta tarpeellisenä. Valiokunta on päättänyt vastaavaan johtopäätökseen mietinnössään VaVM 26/2017 vp, mikä puoltaa nyt esitettyä vaihtoehtoa. Näin verolainsäädäntö säilyy yhtenäisenä ja selkeänä.

Hallinnolliset sanktiot — oikeasuhtaisuus

Perustuslakivaliokunta kiinnittää huomiota siihen, että ehdotetun autoverolain myöhästymismaksun ja laiminlyöntimaksun sekä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain myöhästymismaksun, veronkorotuksen ja laiminlyöntimaksun määräämättä jättämistä koskevat säännökset on muotoiltu suppeammiksi kuin perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella säädetty verotusmenettelystä annetun lain vastaava säännös. Verotusmenettelystä annetun lain mukaan veronkorotus jätetään määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy tai jos veronkorotuksen määrääminen olisi mainitun lain 32 a §:n 4 momentissa tarkoitetussa tilanteessa olosuhteet huomioon ottaen kohtuutonta. Perustuslakivaliokunta katsoo, että myös nyt ehdotettuja säännöksiä tulee täydentää maininnoin seuraamuksen määräämättä jättämisestä kohtuuttomuuden perusteella.

Valtiovarainvaliokunta puoltaa näkemystä ja ehdottaa muutettavaksi 18. lakiehdotuksen 37 §:n 2 momenttia ja 39 §:n 3 momenttia sekä 12. lakiehdotuksen 95 §:n 3 momenttia. Muutoksia on tarkennettu yksityiskohtaisissa perusteluissa.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Valtiovarainvaliokunta arvioi ehdotetun autoverolain 94 §:n 2 momentin muutostarvetta kuitenkin toisin kuin perustuslakivaliokunta. Mainitun säännöksen mukaan myöhästymismaksu jätettäisiin määräämättä muun muassa silloin, jos veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä, laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy tai muu erityinen syy. Pätevänä syynä pidettäisiin muun muassa sairastumista tai ylivoimaista estettä, ja erityisenä syynä voitaisiin pitää esimerkiksi verovelvollisen vahingossa tekemää lasku-, kirjoitus- tai ilmaisuerehdystä.

Valtiovarainvaliokunta katsoo, että vastaavasti kuin laiminlyöntimaksun kohdalla erityinen syy kattaa laajasti tilanteet, joissa myöhästymismaksun määrääminen olisi kohtuutonta. Säännös on lisäksi samansisältöinen kuin verotusmenettelystä annetun lain myöhästymismaksun määräämättä jättämistä koskeva säännös, joka on säädetty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella (PeVL 39/2017 vp). Täten valiokunnan näkemyksen mukaan 12. lakiehdotuksen myöhästymismaksun määräämättä jättämistä koskevan säännöksen muuttaminen ei ole tarpeen.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:n 5 momentin mukaan myöhästymismaksu voidaan jättää määräämättä, jos veroilmoituksen myöhässä antaminen johtuu yleisessä tietoverkossa tai Verohallinnon sähköisessä asiointipalvelussa olevasta toimintahäiriöstä. Määräämättä jättämisen edellytyksiin on siis sisällytetty vain ne kriteerit, jotka viranomainen pystyy toteamaan etukäteen, muu tarkastelu on jälkikäteistä.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan perustuslakivaliokunnan aiemman kannanoton perusteella (PeVL 39/2017 vp), että myöhästymismaksun määräämättä jättäminen muutettaisiin oikeusharkintaiseksi. Nyt käsiteltävänä olevasta esityksestä antamassaan lausunnossa perustuslakivaliokunta katsoo, että myös myöhästymismaksun määräämättä jättämistä koskevaa sääntelyä tulisi täydentää kohtuuttomuusedellytyksellä vastaavasti kuin muitakin seuraamusmaksuja koskevia säännöksiä.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain myöhästymismaksu koskee laajaa verovelvollisjoukkoa, muun muassa kaikkia arvonlisäverovelvollisia. Myöhästymismaksumenettelyn muuttaminen vaikuttaisi merkittävästi myös sellaisten verolajien menettelyihin, jotka eivät ole olleet lainkaan nyt esillä olevan lainsäädäntöhankkeen kohteena. Muutostarvetta arvioitaessa on myös huomiotava, että oma-aloitteisen verotuksen myöhästymismaksu on osa laajempaa sääntelykokonaisuutta, johon liittyy olennaisesti veronkantolain mukainen perimättä jättämismenettely sekä tulotietojärjestelmästä annetussa laissa säädetty myöhästymismaksu. Tulotietojärjestelmän myöhästymismaksua koskevaa sääntelyä sovelletaan vasta vuoden 2021 alusta, joten sääntelyn vaikutuksista ei ole kertynyt tilastotietoa.

Myöhästymismaksun määräämiseen liittyy olennaisesti myös kysymys automaattisesta päätöksenteosta, sillä myöhästymismaksu määrätään pääosin automaatiassa. Oikeusministeriö on laatinut perustuslakivaliokunnan lausunnossaan PeVL 62/2018 vp edellyttämän selvityksen¹, millä tavoin automatisoidun hallintomenettelyn ja päätöksenteon sääntely täyttää hallinnon lainalaisuuden, julkisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon perusteisiin kuuluvien hallinnon oikeusperiaatteiden asettamia vaatimuksia sekä turvaa oikeusturvan ja virkamiesten virkavastuun asianmukai-

¹ Oikeusministeriön julkaisuja, Selvityksiä ja ohjeita 2020:14

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

sen toteutumisen. Selvityksen perusteella on tarkoitus aloittaa automaattista päätöksentekoa koskevan yleislainsäädännön valmistelu. Näin myös oma-aloitteisia veroja koskeva myöhästymismaksumenettely tulee arvioitavaksi automaattista päätöksentekoa koskevan valmistelun yhteydessä, joko yleislainsäädännön tai mahdollisen erityislainsäädännön valmistelun johdosta.

Kun otetaan huomioon myöhästymismaksua koskevan sääntelyn laaja-alaisuus ja myöhästymismaksun laaja käyttöala sekä automaattiseen päätöksentekoon liittyvä säädösvalmistelu, valiokunta ei pidä tarkoituksenmukaisena muuttaa tässä yhteydessä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:ää miltään osin. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä, että hallitus arvioi myöhästymismaksua koskevan sääntelyn uudistamistarpeet automaattiseen päätöksentekoon liittyvän säädösvalmistelun yhteydessä huomioiden perustuslakivaliokunnan lausunnossaan esittämät näkökohdat.

Perustuslakivaliokunta kiinnittää lausunnossaan huomiota ehdotettavan autoverolain 95 §:ssä säädettävään laiminlyöntimaksuun, joka määrätään veroilmoituksen peruuttamisesta. Laiminlyöntimaksun kaltaiset lainvastaisesta teosta määrättävät sanktioluonteiset hallinnolliset seuraamukset liittyvät moitittavina pidettäviin tekoihin. Peruuttamista, joka autoverolaissa säädetään mahdolliseksi ja sallituksi toimenpiteeksi, ei perustuslakivaliokunnan mielestä voida pitää laissa säädetyin velvollisuuden rikkomisena. Laiminlyöntimaksun määräämisestä veroilmoituksen peruuttamisen seurauksena ei siten tulisi säätää ehdotetulla tavalla, vaan veroilmoituksen peruuttamista koskeva sääntely tulisi poistaa 95 §:stä. Valtiovarainvaliokunta yhtyy tähän näkemykseen ja ehdottaa sääntelyn poistamista autoverolaista.

Laiminlyöntimaksun ehdotetaan 18. lakiehdotuksen 39 §:n mukaan koskevan myös valmisteverotuslain 98 a §:ssä säädettyä tuensaajan ilmoitusvelvollisuuden laiminlyöntiä. Sääntelyn tulee perustuslakivaliokunnan lausunnon mukaan kattaa yksiselitteisesti myös tuensaajan oikeus hakea muutosta laiminlyöntiä koskevaan päätökseen. Täten valtiovarainvaliokunta esittää, että tuensaajan muutoksenhakuoikeutta koskevaa sääntelyä selkeytettäisiin täydentämällä 1. lakiehdotuksen 98 a §:n 4 momenttia. Vastaavin perustein valiokunta esittää muutoksenhakuoikeutta koskevan sääntelyn selventämiseksi 1. lakiehdotuksen 98 §:n 3 momentin täydentämistä tiedonantovelvollisen muutoksenhakuoikeuden osalta.

Tiedonsaantioikeudet

Autoverolain 114 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi sivullisen erityisestä tiedonantovelvollisuudesta. Perustuslakivaliokunta katsoo, että 114 §:ään ehdotettu tiedonantovelvollisuus on huomattavan laaja niin kattamansa henkilöpiirin kuin tietojen sisällönkin puolesta. Lisäksi valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että tiedonantovelvollisuus on sidottu laissa tarpeellisuusedellytystäkin matalampaan "saattavat olla tarpeen" -kynnykseen. Perustuslakivaliokunta toteaa, että sääntelyä on perustuslain 10 §:stä johtuvista syistä välttämätöntä täsmentää.

Tämän johdosta valtiovarainvaliokunta ehdottaa, että autoverolain 114 §:n 1 ja 3 momentissa säädettävät tietojenantovelvollisuudet sidottaisiin perustuslakivaliokunnan lausunnon mukaisesti tarpeellisuusedellytykseen, eli tiedot tulisi antaa, jos ne ovat tarpeen 1 momentissa toisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja 3 momentissa autoverotuksen toi-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

mittamista, lupaharkintaa, verovalvontaa tai muuta veroviranomaisen toimivaltaan kuuluvaa autoverotuksen tehtävää varten.

Tiedonsaantioikeuksien osalta perustuslakivaliokunta kiinnittää huomiota myös autoverolain 118 §:ään, jonka mukaan Tullilla on oikeus salassapitosäännösten estämättä antaa veroviranomaiselle omasta aloitteestaan tieto verotettavasta ajoneuvosta, valvontahavainnoista ja muista veroviranomaisen toimivaltaan kuuluvaa autoverotukseen liittyvää tehtävää varten tarpeellisista tiedoista verovelvollista koskevine yksilöinti- ja yhteystietoineen.

Valtiovarainvaliokunnan käsityksen mukaan säännös voidaan poistaa päällekkäisenä sääntelynä. Valiokunnan asiantuntijakuulemisissa on selvitetty, että Tullin tietojenanto-oikeudesta autoverotuksen osalta on säädetty riittävällä tarkkuudella ja perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella henkilötietojen käsittelystä Tullissa annetussa laissa. Tullin oikeudesta antaa tietoja viranomaisille säädetään mainitun lain 21 §:ssä, jossa annettavien tietojen sisältö on yksilöity. Sääntely perustuu hallituksen esitykseen HE 259/2018 vp, jonka osalta perustuslakivaliokunta on antanut lausuntonsa PeVL 60/2018 vp.

Perustuslakivaliokunta kiinnittää huomiota myös autoverolain 115 §:n 2 momentin säännökseen, joka koskee sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevia erityisiä säännöksiä. Säännöksen sanamuoto on valiokunnan näkemyksen mukaan liian avoin ja sitä on täsmennettävä, jotta on selvää, että Verohallinnosta säädettyä sovelletaan Liikenne- ja viestintävirastoon nimenomaan tietojen antamisen osalta. Valtiovarainvaliokunta esittää mainittua täsmennystä.

Vapautus autoverosta

Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota verosta vapauttamisen edellytyksiin ja ehtoihin. Valiokunta edellyttää, että laista ilmenee huojennuksen hyväksyttävät myöntämisperusteet samoin kuin se, missä tarkoituksessa huojennuksia voidaan myöntää. Perustuslakivaliokunnan kannan mukaan säännöstä on täydennettävä viranomaisen toimivaltaa rajaavilla maininnoilla esimerkiksi siitä, mistä seikoista taikka minkä tyyppisiä tai miltä kannalta tarpeellisia ehtoja vapautuspäätöksellä voidaan verovelvolliselle asettaa.

Valtiovarainvaliokunta täsmentää säännöstä perustuslakivaliokunnan edellyttämällä tavalla. Säännöstä täsmennetään siten, että siinä viitataan yksiselitteisesti veronkantolain 47 §:ään ja siihen lisätään maininta vapautuksen ehdoista.

Automatisoitu päätöksenteko

Hallituksen esitys ei sisällä ehdotuksia, jotka laajentaisivat automatisoidun päätöksenteon käyttöalaa Verohallinnossa, Liikenne- ja viestintävirastossa tai Tullissa. Ehdotettuja menettelysäännöksiä lisäksi sovellettaisiin siten, että valmiste- ja autoverotusta koskevat hallintopäätökset tehtäisiin muusta Verohallinnon toimivaltaan kuuluvasta verotuksesta poiketen virkailijatyönä.

Perustuslakivaliokunta on pitänyt esityksessä omaksuttua ratkaisua perusteltuna. Valtiovarainvaliokunta yhtyy perustuslakivaliokunnan näkemykseen.

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki valmisteverotuslain muuttamisesta

Johtolause. Johtolauseetta tulisi täsmentää siten, että siinä esitetään lisättäväksi 27 §:ään uusi 4 momentti.

27 §. Luvan sisältö. Säännöstä tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn tavoin. Pykälään lisätään uusi 4 momentti, joka sisältää informatiivisen viittauksen oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ään. Mainitussa pykälässä säädetään laiminlyöntimaksun määräämisestä. Täten laiminlyöntimaksu voidaan määrätä myös lupapäätöksessä vahvistettujen ehtojen laiminlyönnin perusteella.

31 §. Rekisteröitymisilmoitus. Säännöstä tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn tavoin. Pykälään lisätään uusi 4 momentti, jonka mukaan säännöksen rikkominen voi johtaa hallinnollisen seuraamusmaksun määräämiseen oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:n perusteella.

98 §. Muu tiedonantovelvollisuus. Säännöstä tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn tavoin niin, että pykälän 3 momenttiin lisätään maininta muutoksenhakuun oikeutetuista tahoista. Laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen saa hakea muutosta tiedonantovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään.

98 a §. Tuensaajan ilmoittamisvelvollisuus. Säännöstä tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn tavoin niin, että pykälän 3 momenttiin lisätään maininta muutoksenhakuun oikeutetuista tahoista. Laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen saa hakea muutosta tuensaaja ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään.

7. Laki tupakkaverosta annetun lain muuttamisesta

8 §. Pykälään lisätään voimassaolevan säännöksen maininta sikareista ja pikkusikareista. Muutos olisi tekninen.

9 §. Pykälään lisätään voimassaolevan säännöksen maininta tupakkatuotteiden verotusarvosta, jos vastaavia tuotteita ei ole. Muutos olisi tekninen.

12. Autoverolaki

56 §. Veroilmoituksen peruuttaminen. Säännöstä tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn tavoin niin, että verovelvolliselle tai rekisteröidylle autoveroilmoittajalle ei voida määrätä laiminlyöntimaksua veroilmoituksen peruuttamisesta 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa. Vastaava muutos tehdään lain 95 §:n 1 momentin 1 kohtaan. Kohta poistetaan tarpeettomana.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

88 §. Erityisiä säännöksiä Liikenne- ja viestintäviraston veronkannosta. Säännöksen 3 momenttia tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnon johdosta niin, että siinä viitataan täsmällisesti veronkantolaissa säädettyihin edellytyksiin. Vapautus autoverosta myönnetään voimassa olevan veronkantolain 47 §:n perusteella, ja vapauttamista arvioitaessa on otettava huomioon säännöksen vakiintunut tulkinta. Tämän lisäksi säännöstä täsmennetään maininnalla, että myöntäessään vapautuksen autoverosta Liikenne- ja viestintävirasto voi määrätä vapautukselle sellaisia ehtoja, joilla voidaan valvoa vapautuksen edellytysten täyttymistä.

95 §. Laiminlyöntimaksu. Säännöksen 1 ja 3 momenttia tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyin tavoin. Säännöstä muutetaan ensinnäkin niin, että verovelvolliselle tai rekisteröidylle autoveroilmoittajalle ei voida määrätä laiminlyöntimaksua veroilmoituksen peruuttamisesta 56 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa. Täten 1 momentin 1 kohta poistetaan tarpeettomana, jolloin 1 momentin 2—4 kohtien numerointi muuttuu. Tämän lisäksi säännöksen 3 momenttia täsmennetään niin, ettei laiminlyöntimaksua määrätä, jos laiminlyöntiin on erityinen syy. Erityisenä syynä voidaan pitää esimerkiksi verovelvollisen vahingossa tekemää lasku-, kirjoitus- tai ilmaisuerehdystä. Erityinen syy kattaa laajasti myös tilanteet, joissa laiminlyöntimaksun määrääminen olisi kohtuutonta.

114 §. Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus. Säännöksen 1 ja 3 momenttia tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyin tavoin. Säännöksen 1 momentin mukaan veroviranomainen voi kehotuksesta saada sivulliselta tai viranomaiselta tarpeellisia tietoja yksittäisessä käsiteltävänä olevassa veroasiassa. Autoverotuksessa säännöksessä tarkoitettut tiedot koskevat verotettavaan ajoneuvoon liittyviä tietoja, kuten tietoja ajoneuvon käytöstä ja käyttäjästä. Tällaisia ovat esimerkiksi tiedot ajoneuvon teknisistä tiedoista ja rakenteesta, tiedot ajoneuvoon liittyvistä liiketapahtumista ja kaupasta sekä tiedot ajoneuvon vastikkeellisesta, vastikkeettomasta, verollisesta ja verottomasta käytöstä. Tiedot voivat myös koskea ajoneuvoon tehdyn rakenteen muutoksen ajankohtaa, laajuutta tai tapaa sekä myös sitä, miten rakenteen muutos on esimerkiksi todettu, mitattu tai tarkastettu. Tiedot voivat liittyä myös ajoneuvon tuhoutumiseen. Lisäksi tiedot voivat koskea ajoneuvon käyttäjän, haltijan ja omistajan yksilöinti- ja yhteystietoja sekä esimerkiksi ajoneuvon käyttöön tai omistukseen liittyviä päivämääriä. Tiedot voivat myös koskea esimerkiksi oston ja myynnin välittäjänä toiminutta edustajaa, katsastajaa ja ajoneuvon varustanutta toimijaa. Tietojenantovelvollisuudet sidotaan 1 ja 3 momentissa perustuslakivaliokunnan lausunnon mukaisesti tarpeellisuusedellytykseen, eli tiedot tulee antaa, jos ne ovat tarpeen 114 §:n 1 momentissa toisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja 114 §:n 3 momentissa autoverotuksen toimittamista, lupaharkintaa, verovalvontaa tai muuta veroviranomaisen toimivaltaan kuuluvaa autoverotuksen tehtävää varten. Arvion tietojen tarpeellisuudesta tekee veroviranomainen.

115 §. Erityisiä säännöksiä sivullisen tiedonantovelvollisuudesta. Säännöstä tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyin tavoin niin, että siitä ilmenee tietojen antaminen Liikenne- ja viestintävirastolle vastaavasti kuin Verohallinnolle.

118 §. Tullin tietojenanto. Säännös poistetaan tarpeettomana, sillä Tullin tietojenanto-oikeudesta autoverotuksen osalta on säädetty riittävällä tarkkuudella henkilötietojen käsittelystä Tullissa annetussa laissa. Tullin oikeudesta antaa tietoja viranomaisille säädetään mainitun lain 21 §:ssä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

18. Laki oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Johtolause. Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi mm. lain 35 §:n 5 momentti. Muutosta ei kuitenkaan valiokunnan esityksen mukaan tule tehdä, joten johtolauseetta tulee korjata ja poistaa edellä mainittu lain kohta.

35 §. Myöhästymismaksu. Esitetty muutos poistetaan.

37 §. Veronkorotus Säännöstä täydennetään perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn maininnoin seuraamuksen määräämättä jättämisestä kohtuuttomuuden perusteella. Verotusmenettelystä annetun lain 32 a §:n 4 momentissa on kysymys tilanteista, joissa asia on luottamuskensuojasäännöksessä tarkoitetulla tavalla tulkinnanvarainen tai epäselvä tai perustason mukainen veronkorotus on muusta erityisestä syystä kohtuuton. Näissä tilanteissa on lähtökohtana, että ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnistä määrätään perustasoa alempi veronkorotus. Veronkorotus jätetään kuitenkin poikkeuksellisesti kokonaan määräämättä, jos perustasoa alemmankin veronkorotuksen määrääminen on tapauskohtaiset olosuhteet huomioon ottaen kohtuutonta. Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37 §:n mukaan veronkorotuksen määräämättä jättämisen edellytyksiä ovat laiminlyönnin vähäisyys ja se, että laiminlyönnille on pätevä syy. Vähäisyyttä arvioidaan euromääräisesti, ja pätevänä syynä pidetään muun muassa sairastumista tai ylivoimaista estettä. Lain 38 §:n 4 momentin mukaan veronkorotus määrätään perustasoa alempana, jos kyse on lain 6 §:ssä tarkoitetulla tavalla tulkinnanvaraisesta tai epäselvästä asiasta tai perustason veronkorotus olisi muusta erityisestä syystä kohtuuton. Säännöstä täydennetään säätämällä määräämättä jättämisestä kohtuuttomuusperusteella vastaavasti kuin verotusmenettelystä annetussa laissa. Jos perustasoa alemmankin veronkorotuksen määrääminen on tapauskohtaiset olosuhteet huomioon ottaen poikkeuksellisesti kohtuutonta, veronkorotus jätetään määräämättä. Vastaavasti kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään veronkorotuksen osalta, myös oma-aloitteisten verojen kohdalla veronkorotuksen määrääminen on pääsääntö tilanteissa, joissa asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä, kuten valtiovarainvaliokunta korosti mietinnössään VaVM 26/2017 vp. Määräämättä jättäminen tulee kysymykseen vain poikkeuksellisesti.

39 §. Laiminlyöntimaksu. Säännöksen 1 momentin 6 kohtaa tarkennetaan perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn tavoin niin, että lupapäätöksessä vahvistettujen lupaehtojen vastainen toiminta on tarkoitettu seuraamusmaksulla sanktoiduksi. Vastaavasti säännöksen 1 momentin 11 kohtaa ja 2 momentin 2 kohtaa täsmennetään niin, että säännös kattaa myös kyseisen lainkohdan nojalla säädetty alemman tasoiset säädökset, kuten valtioneuvoston asetukset ja virastojen antamat määräykset. Säännöksen 3 momenttia tarkennetaan niin ikään perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn tavoin. Laiminlyöntimaksu jätetään määräämättä, jos laiminlyönnille on pätevän syyn lisäksi muu erityinen syy. Säännökseen lisättävän maininnan erityisestä syystä voidaan katsoa vakiintuneesti kattavan tilanteet, joissa laiminlyöntimaksun määrääminen on laiminlyönnin olosuhteisiin nähden erityisestä syystä kohtuutonta.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Valtiovarainvaliokunnan päätösehdotus:

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 54/2020 vp sisältyvät 2.—6., 8.—11., 13.—17. ja 19.—21. lakiehdotuksen.

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 54/2020 vp sisältyvät 1., 7., 12. ja 18. lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Eduskunta hyväksyy yhden lausuman. (Valiokunnan lausumaehdotus)

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan valmisteverotuslain (182/2010) 16 §, 6 luvun otsikko, 35—46, 47 a—47 e ja 50 §, 11 luku, 100, 102, 106, 107 a—107 c, 108, 110, 114 ja 115 §,

sellaisina kuin niistä ovat 16, 35, 36, 41 ja 100 § osaksi laissa 1178/2016, 44, 47 a, 47 b, 47 e, 102 ja 107 c § laissa 1178/2016, 47 c § laissa 495/2014, 47 d § laeissa 1178/2016 ja 29/2018, 50 § osaksi laissa 311/2016 sekä 106, 107 a, 107 b ja 108 § laeissa 939/2015 ja 1178/2016,

muutetaan 1—3 §, 4 §:n 1 momentti, 6 §, 13 §:n 3 momentti, 14, 15 ja 17 §, 18 §:n 2 momentti, 21, 26, 28—30 §, 5 luvun otsikko, 31—34 §, joista 33 ja 34 § samalla siirretään 5 lukuun, 7 luvun otsikko, 47—49, 54, 56, 71, 72, 74, 78 ja 80—82 §, 83 §:n otsikko sekä 5 ja 6 momentti, 12 luvun otsikko, 96 ja 97 §, 98 §:n otsikko, 98 b, 99 ja 101 §, 104 §:n 4 momentti, 105 ja 107 §,

sellaisina kuin niistä ovat, 3 § laissa 311/2016, 4 §:n 1 momentti, 83 §:n 5 ja 6 momentti, 98 §:n otsikko, 101 §, 104 §:n 4 momentti, 105 ja 107 § laissa 1178/2016, 6, 21, 26, 28—30, 33, 54, 74, 78, 80, 81, 96 ja 97 § osaksi laissa 1178/2016, 31 § laeissa 495/2014 ja 1178/2016, 32 § laeissa 495/2014, 547/2016 ja 1178/2016, 47 § laissa 29/2018, 48 § osaksi laeissa 311/2016 ja 1178/2016, 49 § osaksi laissa 311/2016, 72 § laissa 495/2014 ja 98 b § laissa 479/2016, sekä

lisätään lakiin uusi 11 a, 71 a, 82 a, 83 a ja 98 c §, 20 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 495/2014, uusi 2 momentti, 22 §:ään uusi 4 momentti, **27 §:ään uusi 4 momentti sekä** 98 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1178/2016, uusi 3 momentti, 98 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 479/2016, uusi 4 momentti, 103 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1152/2013 ja 1178/2016, uusi 5 momentti ja 104 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 939/2015 ja 1178/2016, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

1 §

Sovelttamisala

Valmisteveroja suoritetaan valtiolle sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tätä lakia sovelletaan veroihin ja maksuihin, joista säädetään:

- 1) nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994);
- 2) sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996);
- 3) alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetussa laissa (1471/1994);
- 4) tupakkaverosta annetussa laissa (1470/1994);
- 5) virvoitusjuomaverosta annetussa laissa (1127/2010);
- 6) eräiden juomapakkausten valmisteverosta annetussa laissa (1037/2004);
- 7) jäteverolaissa (1126/2010);
- 8) öljysuojarahastosta annetussa laissa (1406/2004).

Jos 2 momentissa mainitussa laissa säädetään tästä laista poiketen, sovelletaan asianomaisen lain säännöksiä.

Valmisteveron alaisten tuotteiden veron määräämisen perusteista ja veron määrästä säädetään asianomaisessa valmisteverolaissa.

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista tämän lain säännöksiin säädetään Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetussa laissa (1266/1996).

Valmisteverojen maksamiseen, ilmoittamiseen, määräämiseen, oikaisuun ja muuhun verotusmenettelyyn sekä muutoksenhakuun sovelletaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettua lakia (768/2016) ja veronkanton ja perintään veronkantolakia (11/2018), jollei tässä laissa tai 2 momentissa mainitussa laissa toisin säädetä.

2 §

Alueellinen soveltamisala

Valmisteveron alaisia ovat ne 1 §:n 2 momentissa mainituissa laeissa tarkoitetut tuotteet, jotka Suomessa valmistetaan tai vastaanotetaan toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta tai tuodaan Suomeen unionin ulkopuolelta.

3 §

Tullilainsäädännön soveltaminen

Tulli toimittaa verotuksen, jos tuotteita tuodaan unionin ulkopuolelta eikä niitä aseteta välittömästi niiden maahantuonnin jälkeen väliaikaisen verottomuuden järjestelmään. Veron suorittamista, palauttamista ja takaisin perimistä koskevaan sekä muuhunkin menettelyyn, vakuuksiin, veronkorotukseen, virhemaksuun, jälkiverotukseen, tiedonantovelvollisuuteen, uhkasakon asettamiseen ja muutoksenhakuun sekä tietojen salassapitoon ja salassa pidettävien tietojen luovuttamiseen ja saamiseen sovelletaan tällöin, mitä tullista tullilainsäädännössä säädetään, jollei tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa toisin säädetä. Valmistevero on kuitenkin suoritettava ennen kuin valmisteveron alaiset tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Mitä 1 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos verovelvolliselle myönnetään unionin tullikoodista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (*tullikoodiksi*) 110 artiklan mukainen maksunlykkäys.

Tuotteiden saapumista unionin tullialueelle koskevissa unionin tullisäännöksissä säädettyjä mahdollisuuksia sovelletaan soveltuvien osien valmisteveron alaisen tuotteiden saapumiseen unioniin kolmansilta alueilta.

Tuotteiden poistumista unionin tullialueelta koskevissa unionin tullisäännöksissä säädettyjä mahdollisuuksia sovelletaan soveltuvien osien valmisteveron alaisen tuotteiden poistumiseen unionista kolmansille alueille.

4 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Verohallinto kantaa valmisteverot ja vastaa verovalvonnasta ja muista tässä laissa tai asianomaisissa valmisteverolaissa säädettyistä viranomaistehtävistä. Myös Tullin tehtävänä on valvoa, että valmisteverovelvolliset noudattavat verotuksen oikeellisuuden varmistamiseksi säädettyjä ja määrättyjä velvollisuuksiaan.

6 §

Muut määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *väliaikaisen verottomuuden järjestelmällä* järjestelmää, jota sovelletaan valmisteveron alaisen tuotteiden valmistukseen, jalostukseen, hallussapitoon tai siirtoon unionin alueella tai kolmannen maan tai alueen kautta väliaikaisesti valmisteverottomina, ei kuitenkaan niiden tuotteiden valmistukseen, jalostukseen, hallussapitoon tai siirtoon, joilla on muun kuin unionitavaran tullioikeudellinen asema tullikoodin 5 artiklan 24 kohdassa määritetyllä tavalla;

2) *lähtöjäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota, josta valmisteveron alaiset tuotteet lähetetään;

3) *määräjäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota, johon valmisteveron alaiset tuotteet on määrä toimittaa;

4) *verottomalla varastolla* paikkaa, jossa valtuutettu varastonpitäjä ansiotoiminnassaan valmistaa, jalostaa, pitää hallussaan tai vastaanottaa taikka josta se lähettää valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä verottoman varaston sijaintipaikan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vahvistamin edellytyksin;

5) *valtuutetulla varastonpitäjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat valtuuttaneet ansiotoiminnassaan verottomassa varastossa valmistamaan, jalostamaan, pitämään hallussaan, vastaanottamaan tai sieltä lähettämään valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;

6) *rekisteröidyllä vastaanottajalla* sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan vastaanottaa valmisteveron alaisia tuotteita toisesta jäsenvaltiosta tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

7) *väliaikaisesti rekisteröidyllä vastaanottajalla* sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet oikeuden ansiotoiminnassaan vastaanottaa tietyn määrän valmisteveron alaisia tuotteita tietyltä lähettäjältä ja tiettynä ajankohtana toisesta jäsenvaltiosta tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;

8) *rekisteröidyllä lähettäjällä* sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle tuontijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan lähettää valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tullikodeksin 201 artiklassa tarkoitetun vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen;

9) *tietokoneistetulla järjestelmällä* valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen ja valvonnan tietokoneistamisesta tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 1152/2003/EY 1 artiklassa tarkoitettua tietokoneistettua järjestelmää, jonka tarkoituksena on hallinnollisen saatasiakirjan sähköinen siirtäminen ja valvonnan parantaminen;

10) *etämyynnillä* myyntiä, jossa Suomeen sijoittautunut muu henkilö kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja tai väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja, joka ei harjoita itsenäistä taloudellista toimintaa, on ostanut toisesta jäsenvaltiosta kulutukseen luovutettuja valmisteveron alaisia tuotteita, jotka myyjä tai joku tämän puolesta suoraan tai välillisesti lähettää tai kuljettaa Suomeen;

11) *etämyyjällä* myyjää, joka myy tuotteita Suomeen 10 kohdan mukaisesti;

12) *veroedustajalla* sellaista Suomeen sijoittautunutta henkilöä, jonka etämyyjä on nimennyt ja jonka Verohallinto on hyväksynyt suorittamaan valmisteverot etämyyjän puolesta Suomessa vastaanotetuista tuotteista;

13) *hallussapidolla kaupallisessa tarkoituksessa* sitä, että muu henkilö kuin yksityishenkilö pitää hallussaan valmisteveron alaisia tuotteita ja sitä, että yksityishenkilö pitää kyseisiä tuotteita hallussaan ja kuljettaa niitä muuta kuin omaa käyttöään varten 72 §:n mukaisesti;

14) *tuonnilla* valmisteveron alaisten tuotteiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen tullikodeksin 201 artiklan mukaisesti;

15) *suoralla luovutuksella* valmisteveron alaisten tuotteiden siirtoa siten, että ne vastaanotetaan muualla kuin valtuutetun varastonpitäjän verottomassa varastossa tai rekisteröidyn vastaanottajan vastaanottopaikassa;

16) *tuontipaikalla* paikkaa, jossa tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen tullikodeksin 201 artiklan mukaisesti;

17) *vientipaikalla* paikkaa, jossa valmisteveron alaiset tuotteet poistuvat unionin alueelta;

18) *vientijäsenvaltiolla* jäsenvaltiota, jossa vienti-ilmoitus annetaan tullikodeksin 263 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

19) *yhdenmukaistetun valmisteveron alaisilla tuotteilla* neuvoston direktiivin 2008/118/EY täytäntöön panemisesta valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomia siirtoja koskevien tietokoneistettujen menettelyjen osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 684/2009 liitteen II kohdassa 11 mainittuja tuotteita.

11 a §

Sääntöjenvastaista menettelyä koskevia erityisiä säännöksiä

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 11—20, 32 ja 33 §:n säännöksiä verokaudesta, veroilmoituksen määräpäivästä ja verokauden veron maksamisesta ei sovelleta, jos

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

valvontatoimenpiteen yhteydessä tai muutoin havaitaan, että tuotteita maahantuotaessa, vastaanotettaessa tai siirrettäessä on tapahtunut edellä 11 §:ssä tarkoitettu sääntöjenvastaisuus. Veron suorittamisvelvollisuus syntyy välittömästi, kun tuotteet on sääntöjenvastaisesti vastaanotettu tai tuotu maahan taikka siirron aikana tapahtunut sääntöjenvastaisuus on muutoin todettu.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt.

13 §

Verovelvollisuus eräissä tilanteissa

Jos unionin ulkopuolelle vietävät valmisteveron alaiset tuotteet on asetettu toisessa jäsenvaltiossa tullikoodeksin 226 artiklassa tarkoitettuun ulkoisen passituksen menettelyyn eikä tätä menettelyä päätetä sitä koskevien säännösten mukaisesti, tuotteista on suoritettava valmisteveroa, jos tuotteet ovat Suomessa tai voidaan olettaa, että ne on Suomessa kulutettu. Verovelvollinen edellä tarkoitetuista tuotteista on tullikoodeksissa tarkoitettu velallinen.

14 §

Veron määräytyminen

Valmistevero määräytyy sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuote on luovutettu kulutukseen Suomessa tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt.

Niistä unionin ulkopuolelta tuotavista tuotteista, joita ei ole asetettu välittömästi maahantuonnin tapahduttua väliaikaisen verottomuuden järjestelmään, valmistevero määräytyy sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tulliviranomainen on hyväksynyt tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen.

Edellä 13 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vero määräytyy sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuote on käytetty verolliseen tarkoitukseen.

Jos veronalaisia tuotteita on vastaanotettu taikka tuotu maahan kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen noudattamatta tämän lain verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä, vero määräytyy sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet on vastaanotettu tai tuotu maahan taikka sääntöjenvastaisuus on muutoin todettu.

15 §

Verotettavat määrät

Valtuutetun varastonpitäjän on suoritettava vero kultakin verokaudelta niistä tuotteista, jotka on luovutettu kulutukseen verokauden aikana.

Rekisteröidyn vastaanottajan ja veroedustajan on suoritettava vero kultakin verokaudelta niistä tuotteista, jotka on vastaanotettu verokauden aikana.

Edellä 13 §:n 1 momentissa tarkoitettujen verovelvollisten on suoritettava vero niistä tuotteista, jotka on käytetty verokauden aikana verolliseen tarkoitukseen. Veroilmoitus on annettava ja vero

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

on maksettava noudattaen, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 17 §:n 1 momentissa ja 32 §:n 1 momentissa säädetään.

Muissa kuin 1—3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa vero on suoritettava niistä tuotteista, jotka kulloinkin on vastaanotettu tai joista muutoin on suoritettava veroa.

Jos valtuutetun varastonpitäjän verottoman varaston lupa peruutetaan, varastonpitäjän on suoritettava valmistevero verottomassa varastossa luvan päättyessä olevista tuotteista. Valmistevero suoritetaan tällöin niiden säännösten mukaan, jotka ovat voimassa luvan voimassaolon päättymistä seuraavana päivänä. Veroilmoitus on annettava ja vero on maksettava noudattaen, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 17 §:n 1 momentissa ja 32 §:n 1 momentissa säädetään. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos valtuutettu varastonpitäjä on asetettu konkurssiin.

Mitä 1—5 momentissa säädetään verotettavista määristä, sovelletaan myös silloin, kun toimivaltainen viranomainen määrää veron maksettavaksi.

17 §

Valmisteverottomuus

Tuotteet, joita valmistetaan, jalostetaan, pidetään hallussa tai siirretään väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, ja tuotteet, jotka asetetaan tullikodeksiin 240 artiklassa tarkoitettuun tullivarastointimenettelyyn tai 269 artiklassa tarkoitettuun vientimenettelyyn, ovat verottomia.

Valmisteveron alaisten tuotteiden verottomuudesta säädetään lisäksi asianomaisessa valmisteverolaissa.

18 §

Vapautukset valmisteverosta

Edellä 1 momentissa mainittuihin tarkoituksiin valmisteveron alaisia tuotteita voidaan myydä verotta verottomasta varastosta. Verovapaus voidaan toteuttaa myös palauttamalla valmistevero, jolloin sovelletaan 83 §:n 1 momenttia ja 83 a §:n 1 momenttia. Palautukseen oikeutettuun sovelletaan lisäksi, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 59 §:ssä säädetään verovelvollisesta.

20 a §

Merkintä verottomuudesta

Merkintävelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

21 §

Toiminnan luvanvaraisuus

Valmisteveron alaisia tuotteita saa valmistaa, jalostaa, pitää hallussa, lähettää tai vastaanottaa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vain tähän toimintaan annetun luvan perusteella.

Verohallinto voi antaa hakemuksesta luvan toimia valtuutettuna varastonpitäjänä, rekisteröitynä vastaanottajana, rekisteröitynä lähettäjänä tai veroedustajana sekä luvan verottoman varaston pitämiseen. Hakemus on tehtävä sähköisesti. Verohallinto voi kuitenkin erityisestä syystä hyväksyä hakemuksen tekemisen muulla tavalla kuin sähköisesti. Luvan on oltava voimassa toiminnan alkaessa ja sen aikana.

Lupapäätöksen tiedoksiantoon sovelletaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 ja 57 §:ää.

Lupapäätöksen saaja ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö voivat hakea päätökseen muutosta. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään.

22 §

Veroton varasto

Tässä pykälässä säädettyjen velvollisuuksien laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä.

26 §

Luvan myöntämisen muut edellytykset

Valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn vastaanottajan, rekisteröidyn lähettäjän tai veroedustajan lupa myönnetään hakijalle, joka:

- 1) ei ole olennaisesti laiminlyönyt tai jonka ei voida ennakkoperintälain (1118/1996) 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövänsä ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitettuja velvollisuuksiaan verotuksessa;
- 2) on täysi-ikäinen ja jonka toimintakelpoisuutta ei ole rajoitettu, jos hakija on luonnollinen henkilö; sekä
- 3) on antanut 28 §:n mukaisen vakuuden.

27 §

Luvan sisältö

Tässä pykälässä säädettyjen velvollisuuksien laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä (Uusi 4 momentti)

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

28 §

Vakuudet

Valtuutetun varastonpitäjän on Verohallinnon vaatimuksesta annettava verosaatavan turvaamiseksi vakuus valmiste- ja valmisteveron alaisten tuotteiden valmistukseen, jalostukseen tai hallussapitoon perustuvan valmiste- ja valmisteveron suorittamisesta.

Rekisteröidyn vastaanottajan ja veroedustajan on Verohallinnon vaatimuksesta annettava vakuus valmiste- ja valmisteverojen suorittamisesta.

Väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettävistä tuotteista annettavasta vakuudesta säädetään 55 §:ssä. Toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettujen tuotteiden siirtämiseen liittyvästä vakuudesta säädetään 9 luvussa.

Verohallinto määrää vakuuden lajin ja suuruuden. Vakuuden suuruutta harkittaessa tulee ottaa huomioon luvan hakijan luotettavuus, toiminnan laajuus ja kannattavuus sekä hakijan vakavaraisuus, maksuvalmius ja muut taloudelliset edellytykset vastata veroista. Verohallinto voi määrätä vakuuden asetettavaksi, vaatia lisää vakuutta tai vapauttaa vakuutta, jos se on tarpeen luvanhaltijan toiminnassa tapahtuneiden muutosten takia. Verohallinnon on tällöin annettava luvanhaltijan pyynnöstä tälle vakuutta koskeva päätös.

Edellä 4 momentissa tarkoitettua vakuutta koskevan päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 ja 57 §:ää. Vakuutta koskevan päätöksen saaja ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö voivat hakea päätökseen muutosta. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään.

29 §

Luvan peruuttaminen

Lupa peruutetaan, jos luvanhaltija ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä tai jos luvanhaltija sitä pyytää. Luvan peruuttamista koskevan päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 ja 57 §:ää. Luvan peruuttamista koskevan päätöksen saaja ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö voivat hakea päätökseen muutosta. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään.

Verohallinnon on hyvissä ajoin ennen luvan peruuttamista ilmoitettava luvanhaltijalle luvan peruuttamisesta ja varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jollei luvanhaltija itse ole pyytänyt luvan peruuttamista.

Luvanhaltijan pyytäessä luvan peruuttamista lupa voidaan määrätä päättyväksi viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun hakemus on jätetty Verohallinnolle.

Luvan voimassaolon päättyttyä Verohallinto vapauttaa viipymättä 28 §:ssä tarkoitettua vakuuden. Jos luvan voimassaoloajalta on ollut tai on jäljellä maksamatonta veroa taikka tiedossa on luvassa tarkoitettua toiminnasta aiheutuvia uusia verovelvoitteita, vakuudesta vapautetaan se osa, jota ei ole käytetty eikä käytetä veron suorituksiksi.

Luvan katsotaan päättyvän, jos luvanhaltija asetetaan konkurssiin.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

30 §

Valmisteverotuksen rekisterit

Verohallinto pitää luvanhaltijoista ja verottomista varastoista rekisteriä, jota hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla ja asetuksen (EY) N:o 2073/2004 kumoamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 389/2012 edellytetään. Lisäksi Verohallinto pitää tämän lain ja valmisteverolakien täytäntöön panemiseksi rekisteriä, johon merkitään valmisteverotusta ja valmisteverojen palauttamista varten tarpeelliset tiedot.

Verohallinto pitää rekisteriä 98 b §:ssä tarkoitetuista tuensaajista. Lisäksi Verohallinto pitää rekisteriä virvoitusjuomaverosta annetun lain 1 §:n 5 momentissa ja eräiden juomapakkausten valmisteverosta annetun lain 1 §:n 3 momentissa tarkoitetuista pienvalmistajista. Rekisteriä pidetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1407/2013 tarkoitettun tuen myöntämistä ja seurantaa varten. Rekisteriin merkitään pienvalmistajan nimi, yritys- ja yhteisötunnus, yhteystiedot, hakuvuoden aikana tuotettavien valmisteveronalaisten tuotteiden määrät sekä muiden viranomaisten pienvalmistajalle hakuvuonna ja kahtena edeltävänä kalenterivuonna myöntämien vähämerkityksisten tukien määrät.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen rekistereiden tietoja säilytetään 12 vuotta sen jälkeen, kun rekisteröity on poistettu rekisteristä. Tietoja säilytetään kuitenkin vähintään niin kauan kuin verotukseen voidaan tehdä muutoksenhaun johdosta muutoksia.

Luvanhaltijoista ja verottomista varastoista pidettävän rekisterin tietojen luovuttamisesta sähköisesti toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille säädetään 1 momentissa mainituksa asetuksessa.

5 luku

Rekisteröityminen

31 §

Rekisteröitymisilmoitus

Niiden valmisteveron alaista toimintaa harjoittavien, joiden on lain mukaan rekisteröidyttävä verovelvolliseksi, tuensaajaksi tai pienvalmistajaksi, on tehtävä Verohallinnolle rekisteröitymisilmoitus. Rekisteröitymisilmoitus on tehtävä ennen kuin rekisteröitymistä edellyttävä toiminta alkaa, jollei tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa toisin säädetä.

Ilmoitettujen tietojen muuttumisesta ja rekisteröitymistä edellyttävän toiminnan päättymisestä on ilmoitettava viipymättä Verohallinnolle.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä sähköisesti. Verohallinto voi kuitenkin erityisestä syystä hyväksyä ilmoituksen tekemisen muulla tavalla kuin sähköisesti.

Tässä pykälässä säädettyjen velvollisuuksien laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään omaaloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä. (Uusi 4 momentti)

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

32 §

Rekisteröinnin ajankohta

Verohallinto merkitsee verovelvolliseksi rekisteröityneen rekisteriin siitä lukien, kun valmisteveron alainen toiminta alkaa, ja tuensaajan tai pienvalmistajan siitä lukien, kun oikeus tuen saamiseen syntyy.

Verohallinto tekee muutokset rekisteröintiin tai poistaa verovelvollisen, tuensaajan tai pienvalmistajan rekisteristä siitä lukien, kun rekisteröinnin edellytyksenä oleva toiminta on muuttunut tai päättynyt.

33 §

Rekisteröintiä koskeva päätös

Verohallinnon on annettava asianomaiselle päätös rekisteröintiä koskevassa asiassa.

Päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 ja 57 §:ssä säädetään. Tuensaajaan ja pienvalmistajaan sovelletaan tällöin, mitä verovelvollisesta säädetään.

34 §

Rekisteröintiä koskevat tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä rekisteröintimenettelystä.

7 luku

Veronkanto

47 §

Veronkantoa koskevia erityisiä säännöksiä

Mitä veronkantolaissa säädetään palautuksesta ja verovelvollisesta palautuksen saajana, sovelletaan myös hakemukseen perustuvaan tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tarkoitettuun palautukseen sekä tällaisen palautuksen hakijaan.

Tämän lain 53, 74, 78 ja 80 §:ssä tarkoitetun vakuuden käyttämisestä ja palauttamisesta säädetään veronkantolain 16 §:ssä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

48 §

Veronlisäys ja viivekorko eräissä tilanteissa

Tullin kannettavaksi 3 §:n 1 momentin mukaisesti kuuluvan valmisteveron maksamisen viivästysseuraamuksiin sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään. Mainitun lain 3 §:n 3 momenttia sovellettaessa veronlisäys lasketaan kuitenkin ajanjaksolta, jolta tullikoodeksin 114 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu korko lasketaan.

49 §

Hyvityskorko

Palautettavalle valmisteverolle maksetaan hyvityskorkoa, jos valmisteveroa palautetaan oikaisuilmoituksen, hakemuksen tai muutoksenhauun taikka veron määräämistä tai verovelvollisen hyväksi tehtyä oikaisua koskevan päätöksen perusteella. Palautettavan vakuuden määrälle ei makseta hyvityskorkoa, jollei kyse ole 53, 74, 78 tai 80 §:ssä tarkoitettua vakuudesta, jota on osakisikin käytetty verojen suoritukseksi. Hyvityskoron laskemisesta säädetään veronkantolain 37 ja 38 §:ssä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös, vaikka verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaan. Korko palautettavalle valmisteverolle lasketaan kuitenkin tullilain 93 §:n 3 momentissa tarkoitettua ajankohdasta.

8 luku

Tuotteiden siirtäminen väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

54 §

Suora luovutus

Valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja voi ottaa vastaan valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä suoraa luovutusta käyttämällä, jos tuotteet on lähetetty toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta verottomasta varastosta tai toisessa jäsenvaltiossa tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta.

Valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn vastaanottajan on rekisteröidyttävä suoran luovutuksen käyttäjäksi. Rekisteröitymiseen sovelletaan, mitä 5 luvussa säädetään verovelvolliseksi rekisteröitymisestä. Verohallinto voi valvonnallisista syistä rajoittaa suoran luovutuksen käyttöä tai kieltää sen käytön.

Valtuutetulla varastonpitäjällä ja rekisteröidyllä vastaanottajalla on velvollisuus antaa suoraa luovutusta käyttämällä vastaanotetuista tuotteista 64 §:n 1 momentissa tarkoitettu vastaanottoraportti.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

56 §

Siirron alkaminen

Valmisteveron alaisten tuotteiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä alkaa 51 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun valmisteveron alaiset tuotteet poistuvat lähettävästä verottomasta varastosta, ja 51 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen tullikoodiksi 201 artiklan mukaisesti.

71 §

Eräiden tuotteiden siirtäminen ilman tietokoneistettua järjestelmää

Muiden kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisten tuotteiden siirtämisessä ei käytetä tietokoneistettua järjestelmää eikä siihen sovelleta, mitä 53, 58—65, 67, 68 ja 70 §:ssä säädetään. Jos näitä tuotteita siirretään väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä verottomien varastojen välillä Suomen alueella, noudatetaan 66 §:ssä säädettyä yksinkertaistettua menettelyä.

Jos muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita tuodaan unionin ulkopuolelta, valtuutetun varastonpitäjän tai rekisteröidyn vastaanottajan on merkittävä vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevaan tulli-ilmoitukseen sen verottoman varaston numero, johon tuotteet siirretään, ja tuontierän viitenumero.

71 a §

Tuotteiden siirtämistä koskevia erityisiä säännöksiä

Edellä 54, 58, 59, 62—64, 66—68 ja 71 §:ssä säädettyjen velvollisuuksien laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä.

9 luku

Toisessa jäsenvaltiossa verotetut tuotteet

72 §

Yksityishenkilön tuomiset

Valmisteveroa ei kanneta niistä toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutetuista tuotteista, jotka yksityishenkilö hankkii omaan käyttöönsä ja itse kuljettaa mukanaan Suomeen.

Arvioitaessa sitä, onko yksityishenkilön mukanaan Suomeen tuomien tuotteiden katsottava tulevan hänen omaan käyttöönsä vai kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen, otetaan huomioon tuotteiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt, tuotteiden sijaintipaikka ja käytetty kuljetustapa, tuotteisiin liittyvät asiakirjat, tuotteiden luonne sekä tuotteiden määrä ja muut näihin verrattavat asiaan vaikuttavat seikat.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa arvioinnissa tuotteiden katsotaan tulevan kaupalliseen tarkoitukseen, jollei yksityishenkilö saata todennäköiseksi, että tuotteet tulevat hänen omaan käyttöönsä, jos tuotteiden määrä on enemmän kuin:

- 1) 20 litraa alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettuja välituotteita;
- 2) 90 litraa viinejä, joista enintään 60 litraa on kuohuviinejä;
- 3) 110 litraa olutta;
- 4) 10 litraa muita alkoholijuomia.

Jos yksityishenkilö hankkii tuotteita muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, hän on velvollinen suorittamaan tuotteista veron, jonka perusteesta ja määrästä säädetään asianomaisessa valmisteverolaissa. Yksityishenkilön on tällöin lisäksi noudatettava kaupalliseen tarkoitukseen toimitettavien tuotteiden verotusta ja valvontaa koskevia tämän lain säännöksiä.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, yksityishenkilön, joka tuo mukanaan toisesta jäsenvaltiosta Suomeen polttoainetta omaan käyttöönsä, on suoritettava polttoaineesta nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa tarkoitettua valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua, jos kysymys on:

1) moottoripolttoaineesta, joka tuodaan muulla tavalla kuin moottorikulkuneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä tai enintään 10 litran suuruudessa varasäiliössä moottorikulkuneuvoa kohti; tai

2) lämmitykseen käytettävästä nestemäisestä polttoaineesta, jota tuodaan muulla tavalla kuin ammattimaisessa elinkeinotoiminnassa käytettävässä säiliöautossa.

Edellä 5 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa yksityishenkilön on lisäksi noudatettava tämän lain säännöksiä kaupalliseen tarkoitukseen toimitettavien tuotteiden verotuksesta ja valvonnasta.

74 §

Yksityishenkilön hankinnat

Jos yksityishenkilö muuten kuin 72 §:ssä tarkoitettulla tavalla tai etämyynnillä hankkii toisesta jäsenvaltiosta omaan käyttöönsä valmisteveron alaisia tuotteita, jotka toinen yksityishenkilö tai ammattimainen elinkeinonharjoittaja kuljettaa Suomeen, tuotteet hankkinut yksityishenkilö on verovelvollinen. Tuotteiden kuljettamiseen osallistunut sekä tuotteita Suomessa hallussaan pitävä ovat myös vastuussa tuotteet hankkineen yksityishenkilön suoritettavasta verosta kuin omasta verostaan.

Valmisteveroa on suoritettava sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet luovutetaan tai luovutukseen tarkoitettuja tuotteita pidetään hallussa Suomessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun yksityishenkilön on ennen tuotteiden kuljetuksen alkamista ilmoitettava Verohallinnolle toisesta jäsenvaltiosta Suomeen lähetettävistä tuotteista ja annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

Mitä 3 momentissa säädetään vakuuden antamisesta, ei kuitenkaan sovelleta siirrettäessä muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

78 §

Menettely kulutukseen luovutettujen tuotteiden kaupallisissa siirroissa

Sen, joka lähettää tuotteita 75 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä tai Suomessa siten, että tuotteiden kuljetus tapahtuu toisen jäsenvaltion alueen kautta, on varustettava tuotteet lähtöjäsenvaltiossa kulutukseen luovutettujen yhteisön sisällä liikuvien valmisteveron alaisen tuotteiden yksinkertaistetusta saateasiakirjasta annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3649/92 tarkoitettulla saateasiakirjalla, joka sisältää 58 §:n 1 momentissa tarkoitetun sähköisen hallinnollisen asiakirjan keskeiset tiedot.

Verovelvollisen on ennen tuotteiden kuljetuksen alkamista ilmoitettava Verohallinnolle toisesta jäsenvaltiosta Suomeen lähetettävistä tuotteista ja annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

Mitä 1 momentissa sekä vakuuden antamisesta 2 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta siirrettäessä muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää 1 momentissa mainittua saateasiakirjaa korvaavasta menettelystä, jota noudatetaan siirrettäessä kulutukseen luovutettuja tuotteita säännöllisesti Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä. Edellytyksenä on, että toisessa jäsenvaltiossa on vastavuoroisesti säädetty tai määrätty samanlaisen yksinkertaistetun menettelyn soveltamisesta.

80 §

Menettely etämyynnissä

Etämyyjän, jolla ei ole Suomessa veroedustajaa, on ilmoitettava Verohallinnolle tuotteista ennen niiden lähettämistä toisesta jäsenvaltiosta Suomeen ja annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

Mitä 1 momentissa säädetään vakuuden antamisesta, ei kuitenkaan sovelleta siirrettäessä muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita toisesta jäsenvaltiosta Suomeen.

81 §

Kulutukseen luovutettujen tuotteiden tuhoutuminen kuljetuksen aikana

Valmisteveroa ei kanneta Suomessa, jos kulutukseen luovutetut valmisteveron alaiset tuotteet tuhoutuvat täydellisesti tai ne menetetään lopullisesti niiden kuljetuksen aikana toisesta jäsenvaltiosta Suomeen. Edellytyksenä on, että:

1) tuhoutuminen tai menettäminen tapahtuu tuotteiden vanhentumisen, haihtumisen tai näihin verrattavan tuotteen ominaisuuksiin liittyvän syyn takia;

2) tuhoutuminen tai menettäminen tapahtuu ylivoimaisen esteen tai tulipalon, rikkoutumisen tai muun vastaavan ennalta arvaamattoman tapahtuman seurauksena; tai

3) tuotteet tuhotaan toimivaltaisen viranomaisen luvan perusteella.

Tuotteita pidetään täydellisesti tuhoutuneina tai lopullisesti menetettyinä, jos niitä ei ole mahdollista käyttää valmisteveron alaisina tuotteina.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Jos valmisteveron alaiset tuotteet tuhoutuvat täydellisesti tai ne menetetään lopullisesti Suomessa tai tuhoutuminen tai menettäminen havaitaan Suomessa, tuotteiden tuhoutuminen tai menettäminen on näytettävä toteen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla. Jos tuotteet tuhoutuvat tai ne menetetään tai tuhoutuminen tai menettäminen havaitaan muussa jäsenvaltiossa, tuhoutuminen tai menettäminen on näytettävä toteen kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla.

Vakuus, joka on annettu 28 §:n 2 momentin, 78 §:n 2 momentin tai 80 §:n 1 momentin nojalla, on vapautettava.

82 §

Sääntöjenvastainen menettely

Valmistevero kannetaan Suomessa sellaisista toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutetuista tuotteista, joiden siirron aikana on tapahtunut sääntöjenvastaisuus Suomessa.

Valmistevero kannetaan Suomessa myös silloin, jos sääntöjenvastaisuus havaitaan Suomessa, mutta ei voida määrittää, missä sääntöjenvastaisuus on tapahtunut. Jos kuitenkin kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona kulutukseen luovutetut valmisteveron alaiset tuotteet hankittiin, saadaan selville, missä jäsenvaltiossa sääntöjenvastaisuus tapahtui, valmistevero kannetaan siinä jäsenvaltiossa.

Valmistevero kannetaan siltä, joka antoi vakuuden veron maksamisesta 28 §:n 2 momentin, 78 §:n 2 momentin tai 80 §:n 1 momentin mukaisesti, ja siltä, joka osallistui sääntöjenvastaisuuteen.

Sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan tässä pykälässä tilannetta, jossa 75 §:n 1 momentissa tai 79 §:n 1 momentissa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tuotteiden siirrossa ei ole noudatettu 78 §:ssä tarkoitettua menettelyä ja jossa tästä syystä kyseisten tuotteiden siirto tai sen osa ei ole päätynyt säännösten mukaisesti.

82 a §

Kulutukseen luovutettuja tuotteita koskevia erityisiä säännöksiä

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 11—20, 32 ja 33 §:n säännöksiä verokaudesta, veroilmoituksen määräpäivästä ja verokauden veron maksamisesta ei sovelleta, jos:

1) yksityishenkilön 72 §:ssä tarkoitettulla tavalla mukanaan tuomien tuotteiden katsotaan tulevan muuhun kuin hänen omaan käyttöönsä;

2) 74 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tuotteiden siirrossa ei ole noudatettu mainitussa pykälässä säädettyä menettelyä;

3) on tapahtunut 82 §:ssä tarkoitettu sääntöjenvastaisuus.

Veron suorittamisvelvollisuus syntyy:

1) 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa heti kun tuotteet on tuotu maahan;

2) 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa heti kun tuotteet on vastaanotettu tai tuotu maahan taikka siirron aikana tapahtunut sääntöjenvastaisuus on muutoin todettu.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Edellä 72, 74, 78 ja 80 §:ssä säädettyjen velvollisuuksien laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä.

83 §

Valmisteveron yleiset palautusperusteet

Valtuutetulla varastonpitäjällä on oikeus hakemuksesta saada palautuksena verottomaan varastoon palautetuista tuotteista suorittamansa valmistevero. Palautusta ei kuitenkaan voi saada sellaisista tuotteista, jotka ovat täydellisesti tuhoutuneita tai lopullisesti menetettyjä tuotteiden vanhentumisen, haihtumisen tai näihin verrattavan tuotteen ominaisuuksiin liittyvän syyn vuoksi.

Valtuutetulla varastonpitäjällä ja rekisteröidyllä vastaanottajalla on oikeus hakemuksesta saada palautuksena sellaisista kulutukseen luovuttamistaan tuotteista suorittamansa valmistevero, jotka ovat täydellisesti tuhoutuneita tai lopullisesti menetettyjä ennalta arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen takia. Palautusta ei kuitenkaan voi saada, jos tuhoutuminen on johtunut tuotteiden luonteesta. Edellytyksenä palautuksen saamiselle on lisäksi, että tuotteiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen voidaan näyttää toteen. Tuotteet, joista suoritettua veroa palautus koskee, on hävitettävä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa tai muutoin sen hyväksymällä tavalla.

83 a §

Valmisteveron palauttaminen

Edellä 83 §:ssä tarkoitettua palautusta voi hakea kalenterikuukauden tai kalenterivuoden jaksolta. Palautusta on haettava Verohallinnolta kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona oikeus palautuksen saamiseen syntyi.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverosta tässä laissa, asianomaisessa valmisteverolaissa, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa sekä muussa laissa säädetään. Palautukseen ja palautuksen hakijaan sovelletaan, mitä veronkantolaissa säädetään palautuksesta ja verovelvollisesta silloin kuin verovelvollinen on palautuksen saajana. Palautuksen hakijaan sovelletaan lisäksi, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42, 45—48 ja 50 §:ssä, 52 §:n 1 ja 4 momentissa, 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71, 73 ja 80 §:ssä säädetään verovelvollisesta.

Liikaa palautetulle määrälle on maksettava viivästyskorkoa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona palautus on maksettu.

Jos palautushakemuksen yhteydessä ilmoitetaan puutteellisia tai virheellisiä tietoja, sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37 ja 38 §:ssä säädetään veronkorotuksesta.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvaa ajanjaksoa palautuspäätös koskee.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautuksen hakemista koskevasta menettelystä.

12 luku

Tarkastus, tiedonantovelvollisuus ja haltuunotto

96 §

Tullin tarkastusoikeus

Tulli voi tehdä tarkastuksia tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain säännösten noudattamisen valvomiseksi. Tarkastuksessa voi olla läsnä myös muun viranomaisen edustajia. Tarkastuksessa on noudatettava soveltuvin osin, mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään.

Verovelvollisen on pyydettyä esitettävä Tullille tarkastusta varten kirjanpitoaineistonsa, tiedot kirjanpitojärjestelmästä ja sen yhteyksistä muihin järjestelmiin, tiedot sisäisen valvonnan järjestelmästä ja muut verotuksessa tarpeelliset tiedot pyydettyssä muodossa. Jos tarkastettava aineisto on säilytetty koneellisella tietovälineellä, verovelvollisen on pyydettyä saatettava aineisto selväkieliseen muotoon tai yleisesti käytössä olevaan tallennusmuotoon. Verovelvollisen on myös esitettävä varastonsa ja muut tilansa, siltä osin kuin niitä ei käytetä pysyväisluonteiseen asumiseen, sekä annettava tarvittavat tilat ja laitteet tarkastuksen suorittamista varten ja muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus viedä tarkastettava aineisto tai siitä valmistettu jäljennös pois verovelvollisen hallusta muualla tapahtuvaa tarkastusta varten, jos se on mahdollista aiheuttamatta kohtuutonta haittaa verovelvolliselle. Aineisto on palautettava heti, kun sitä ei enää tarvita tarkastuksen suorittamista varten.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, koskee soveltuvin osin myös verovelvollisen Suomessa olevan sivuliikkeen edustajaa ja sitä, joka on tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla hankkinut verotta valmisteveron alaisia tuotteita.

Jokaisen on salassapitosäännösten estämättä annettava pyynnöstä Tullille tietoja valmisteveron alaisten tuotteiden ostoista, hallussapidosta, siirroista, myynneistä ja valmistuksesta.

97 §

Tullin muut tarkastusvaltuudet

Tullilla on oikeus tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain säännösten noudattamisen valvomiseksi tai jos se on tarpeen verotusta varten:

1) päästä varastoihin ja muihin tiloihin sekä tarkastaa ne, jos niissä säilytetään tai käsitellään valmisteveron alaisia tuotteita;

2) pysäyttää ja tarkastaa kulkuneuvo;

3) antaa valmisteveron alaisen tuotteen purkamista, lastausta, kuljetusta, vastaanottamista, varastointia ja lähettämistä koskevia määräyksiä sekä asettaa valmisteveron alaisen tuotteen päällykseen, kuljetusvälineeseen taikka varastoon lukko, sinetti tai muu tunnistemerkki.

Pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävää tilaa ei kuitenkaan saa tarkastaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tarkastuksessa voi olla läsnä myös muun viranomaisen edustajia. Tarkastuksessa on noudatettava soveltuvin osin, mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

98 §

Muu tiedonantovelvollisuus

Verohallinnon on annettava tiedonantovelvolliselle päätös, jos tämä kieltäytyy antamasta sel-
laisia 1 momentissa tarkoitettuja tietoja tai 2 momentissa tarkoitettuja näytteitä, jotka Verohallin-
to on kehottanut antamaan. Päätöksen tiedoksiantoon tiedonantovelvolliselle sovelletaan, mitä
oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 §:ssä säädetään tiedoksiannosta ve-
rovelvolliselle. Tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloit-
teisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä. Tiedonantovelvollinen ja Veronsaaji-
en oikeudenvilvontayksikkö saavat hakea muutosta mainitussa pykälässä tarkoitettua laimin-
lyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä oma-
aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään.

98 a §

Tuensaajan ilmoittamisvelvollisuus

Edellä 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tukia koskevan 1 momentissa säädetyn ilmoit-
tamisvelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotus-
menettelystä annetun lain 39 §:ssä. Tuensaaja ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö saavat
hakea muutosta mainitussa pykälässä tarkoitettua laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon
pätökseen. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä
annetun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään.

98 b §

Tukitietojen ilmoittamismenettely

Kun yritykselle myönnetään 98 a §:n mukaista tukea veronpalautuksena, yrityksen on ilmoi-
tettava veronpalautushakemuksessa mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitettut tiedot. Jos ky-
seessä on muu kuin hakemuksesta veronpalautuksena maksettava tuki, yrityksen on rekisteröi-
dyttävä tuensaajaksi noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään, ja annettava tiedot rekisteröitymisen
yhteydessä.

Tuensaajan on ilmoitettava viipymättä Verohallinnolle 98 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen
tietojen muuttumisesta tai yrityksen joutumisesta 98 a §:n 1 momentissa mainitun asetuksen
2 artiklan 18 kohdassa tarkoitettuihin taloudellisiin vaikeuksiin.

Tiedot merkitään Verohallinnon ylläpitämään rekisteriin. Rekisteriin voidaan tehdä merkintä
myös muusta tukeen vaikuttavasta seikasta. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annet-
tavista tiedoista tuen myöntämistä, valvomista ja tietojen julkaisemista varten sekä tietojen il-
moittamismenettelystä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

98 c §

Muut verotukiin sovellettavat säädökset

Verotukiin sovelletaan, mitä eräiden valtion tukea koskevien Euroopan unionin säännösten soveltamisesta annetussa laissa (300/2001) tuista säädetään.

99 §

Verottoman käytön selvittämisen laiminlyönti

Jos se, joka on toimittanut verottomaan tarkoitukseen taikka hankkinut tuotteita verotta tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla, ei voi jälkikäteen tehtävässä tarkastuksessa osoittaa tuotteita toimitetuiksi tai käytetyiksi verottomaan tarkoitukseen, tuotteista on suoritettava valmistevero noudattaen, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

101 §

Vastuu tarkastuksesta aiheutuvista kustannuksista

Sen, joka on 96 tai 98 §:ssä tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 24 tai 30 §:ssä tarkoitetulla tavalla velvollinen esittämään ja antamaan toimivaltaiselle viranomaiselle valmisteverotusta koskevia tietoja tai avustamaan tarkastuksessa, on suoritettava nämä toimenpiteet omalla kustannuksellaan.

103 §

Haltuunotto

Verohallinnon tekemään haltuunottoa koskevaan päätökseen haetaan muutosta noudattaen, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään. Tullin tekemän haltuunottoa koskevan päätöksen muutoksenhausta säädetään tullilain 13 luvussa.

104 §

Ennakkoratkaisu

Tullin antamaan ennakkoratkaisuun ei saa vaatia oikaisua, vaan siihen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Muutoin muutoksenhakuun hallintotuomioistuimelta sovelletaan, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään. Valtion puolesta oikeus hakea muutosta on 107 §:ssä tarkoitetulla oikeudenvallvojalla. Päätökseen

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

olla antamatta ennakkoratkaisua ei kuitenkaan saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta valittamalla.

Verohallinnon antamaa ennakkoratkaisua koskevasta muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 10 luvussa.

— — — — —

105 §

Tullin myöntämä huojenus ja maksunlykkäys

Jos Tulli on kantanut valmisteveron, se voi hakemuksesta alentaa suoritettua tai suoritettavaa valmisteveroa, veronlisäystä, viivekorkoa, viivästyskorkoa tai lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa sen kokonaan. Huojennus voidaan myöntää, jos:

1) valmisteveron periminen täysimääräisenä olosuhteet huomioon ottaen olisi ilmeisen kohtuutonta; tai

2) kysymys on sellaisista veronalaisista tuotteista, joita käytetään rajoitetun ajan tutkimus- ja kehittämishankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen.

Tulli voi asettaa huojennukselle ehtoja, joilla voidaan valvoa huojennuksen edellytysten täyttymistä.

Tulli voi hakijasta riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden tai veronmaksukyvyyn olennaisen alentumisen takia tai muusta erityisestä syystä hakemuksesta myöntää veron maksamisen lykkäystä. Lykkäys myönnetään ehdolla, että lykätyn määrän suorittamisesta annetaan lykättyä määrää vastaava vakuus. Lykkäys voidaan kuitenkin myöntää vakuutta vaatimatta maksettavan määrän vähäisyyden tai lykkäysajan lyhyiden takia taikka muusta erityisestä syystä. Lykätulle veron määrälle peritään korkoa, jonka määrään sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 4 §:ää. Lykkäys voidaan myöntää kuitenkin ilman korkoa, jos koron periminen olisi ilmeisen kohtuutonta.

Valtiovarainministeriö voi ottaa Tullissa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta valittamalla.

107 §

Valtion oikeudenvaltvonta

Valtion oikeutta valvoo Tullin toimivaltaan kuuluvissa asioissa tulliasiamies. Päätös Tullin toimivaltaan kuuluvassa asiassa annetaan tulliasiamiehelle tiedoksi siten, että tulliasiamiehelle varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

Valtion oikeudenvaltvonnasta Verohallinnon toimivaltaan kuuluvissa asioissa säädetään Verohallinnosta annetun lain 5 luvussa. Päätöksen tiedoksiannosta Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikölle säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 57 §:ssä.

1. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

2. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaan tultua alkaneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

3. Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

4. Jos muu verovelvollinen kuin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 6 §:n 18 kohdassa tarkoitettu verokausi-ilmoittaja on vastaanottanut tuotteet tai tämän velvollisuus suorittaa vero on muutoin syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

5. Jos oikeus veronpalautukseen on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa mutta palautushakemus on tullut vireille lain voimaan tultua, veron palauttamiseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

6. Lain voimaan tullessa vireillä olleeseen lupaa tai rekisteröintiä koskevaan asiaan sovelletaan tämän lain säännöksiä. Lain voimaan tullessa vireillä olleeseen luvan peruuttamiseen sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

7. Jos verovelvollisen verokausi on pidennetty tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 31 §:n nojalla enintään kalenterivuodeksi, viimeisenä pidennettynä verokautena pidetään kalenterivuotta 2020.

8. Jos Verohallinto on hyväksynyt tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 32 §:n nojalla verokausi-ilmoittajan veroilmoituksen antamisen paperilomakkeella, viimeinen verokausi, jolta ilmoituksen saa antaa paperilomakkeella, on kalenterivuoden 2020 viimeinen verokausi.

9. Ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta maksettua veroa ei voi vähentää lain voimaan tultua alkavilta verokausilta. Veroa ei voi vähentää, vaikka oikeus vähennykseen on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa. Vähentämättä jäänyt veron määrä voidaan palauttaa hakemuksesta. Palautusta on haettava viimeistään kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona oikeus vähennyksen tekemiseen syntyi.

10. Verohallinnon lain voimaan tultua tekemän ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevan verotuspäätöksen tiedoksiantoon ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä vain, jos päätös tehdään ennen 1 päivää helmikuuta 2021.

11. Verohallinnon lain voimaan tullessa vireillä olleeseen palautushakemukseen antaman päätöksen tiedoksiantoon ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä vain, jos päätös tehdään ennen 1 päivää helmikuuta 2021.

12. Verohallinnon lain voimaan tultua tekemän verotuspäätöksen tiedoksiantoon ja muutoksenhakuun sovelletaan 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä vain, jos päätös tehdään ennen 1 päivää helmikuuta 2021.

13. Ennen lain voimaantuloa aloitettuun tämän lain 74, 78 ja 80 §:ssä tarkoitettuun tuotteiden siirtoon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 74, 78 ja 80 §:n säännöksiä.

14. Ennen lain voimaantuloa tapahtuneisiin lain voimaan tullessa voimassa olleessa 44 ja 110 §:ssä tarkoitettuihin laiminlyönteihin, jotka eivät koske verotusta, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Sivullisen tiedonantovelvollisuuden laiminlyönteihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos tietoja on pyydetty ennen lain voimaan tuloa.

15. Valmisteveroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä veronkannosta, veron maksamisen ajankohdasta, kuittaamisesta, viivästysseuraamuksista, palau-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

tukselle maksettavasta korosta, huojennuksesta, maksunlykkäyksestä, perinnästä sekä pienimmästä kannettavasta ja palautettavasta valmisteverosta 31 päivään tammikuuta 2021, jos valmisteveron verokausi on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa tai valmisteveron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

2.

Laki

nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) 3 §:n 2 momentti, 6 a §, 9 a §:n 4—6 momentti sekä 11 ja 12 §,
sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti ja 9 a §:n 4 momentti laissa 1399/2010, 6 a § laeissa 1159/1998 ja 1399/2010, 9 a §:n 5 momentti laissa 1179/2016 ja 6 momentti laissa 378/2015 sekä 12 § laissa 1179/2016,
muutetaan 2 a, 6, 8 ja 11 a §,
sellaisina kuin ne ovat, 2 a § laissa 1305/2007, 6 § osaksi laissa 901/1995, 8 § osaksi laissa 918/2001 ja 11 a § laeissa 1399/2010 ja 1179/2016, sekä
lisätään lakiin uusi 9 b—9 d § seuraavasti:

2 a §

Niistä nestemäisistä polttoaineista, joille ei ole säädetty lain liitteen verotaulukossa verotaso, on suoritettava käyttötarkoituksensa perusteella veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan moottori- tai lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Tuotteista, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineen apuaineena, lisäaineena tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on suoritettava veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan moottoripolttoaineen verotason mukaisesti.

Turvetta lukuun ottamatta niistä hiilivedyistä, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen, on suoritettava veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Tätä pykälää ei sovelleta niihin kaasumaisiin ja kiinteisiin polttoaineisiin, joiden valmisteveronalaisuudesta säädetään sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996).

6 §

Valmistevero ja huoltovarmuusmaksu suoritetaan:

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

- 1) niiden määrien perusteella, jotka valtuutettu varastonpitäjä on kirjanpitonsa mukaan luovuttanut verokauden aikana verolliseen ja huoltovarmuusmaksun alaiseen kulutukseen;
- 2) verovelvollisen omaan kulutukseen verokauden aikana otetuista polttoaineista käyttöön otettujen määrien perusteella;
- 3) 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa verotettavaan polttoaineeseen lisättyjen määrien perusteella;
- 4) 3 §:n 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa luovutettujen määrien perusteella.

8 §

Polttoaine, jota ei ole tehty tunnistettavaksi siten kuin 7 §:n 1 momentin nojalla säädetään, voidaan kuitenkin katsoa kevyeksi polttoöljyksi edellyttäen, että se on luovutettu verolliseen kulutukseen ja käytetty kevyenä polttoöljynä.

Tunnistettavaksi tekemisen laiminlyömisestä voidaan määrätä laiminlyöntimaksua vähintään 10 prosenttia kantamatta jätettävän valmisteveron määrästä, kuitenkin enintään 80 000 euroa. Laiminlyöntimaksuun sovelletaan muutoin, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 39 §:ssä tarkoitettusta verovelvolliselle määrättävästä laiminlyöntimaksusta säädetään.

9 b §

Valtuutetulla varastonpitäjällä on oikeus hakemuksesta saada palautusta moottoribensiinistä ja sitä korvaavista tuotteista talteen otetuista hiilivedyistä verolliseen ja huoltovarmuusmaksun alaiseen kulutukseen luovutuksen perusteella suoritetusta valmisteverosta ja huoltovarmuusmaksusta. Palautuksen edellytyksenä on, että talteen otetut hiilivedyt nesteytetään bensiiniksi verottomassa varastossa.

Palautukseen oikeuttavien hiilivetyjen määrä on 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla lasketusta kulutukseen luovutetusta moottoribensiinin määrästä:

- 1) 0,14 tilavuusprosenttia, jos bensiinistä vapautuvat hiilivedyt otetaan talteen sekä verottomassa varastossa että jakeluasemalla;
- 2) 0,07 tilavuusprosenttia, jos bensiinistä vapautuvat hiilivedyt otetaan talteen verottomassa varastossa.

Palautusta voi hakea se valtuutettu varastonpitäjä, jonka verottomasta varastosta bensiini on luovutettu kulutukseen.

9 c §

Edellä 9 a §:ssä tarkoitettua palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi—kesäkuun ja heinä—joulukuun aikana käytetystä polttoaineesta. Edellä 9 b §:ssä tarkoitettua palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen kalenterikuukauden aikana talteen otetuista hiilivedyistä. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä tai hiilivetyjen talteenotosta.

Jos palautettava määrä on alle 330 euroa, palautusta ei makseta, jollei kyse ole 9 a §:n 2 momentin nojalla kalastusalusten osalta tai 9 b §:n mukaisesti palautettavasta verosta.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

9 d §

Verohallinto vahvistaa tammi—kesäkuulta ja heinä—joulukuulta moottoribensiinistä ja sitä korvaavista tuotteista, dieselöljystä ja sitä korvaavista tuotteista, nestekaasusta ja sitä korvaavista tuotteista sekä kevyestä polttoöljystä ja sitä korvaavista tuotteista palautettavan valmisteveron määrän, jota sovelletaan mainittuna aikana kulutukseen luovutettujen polttoaineiden veron palautukseen. Palautuksen määräksi vahvistetaan mainittuna aikana verolliseen kulutukseen luovutetusta polttoaineesta ja sitä korvaavista tuotteista suoritettujen verojen keskiarvo litraa tai kilogrammaa kohti kahden desimaalin tarkkuudella. Kuitenkin polttoaineesta, joka ei ole koostumukseltaan moottoribensiinin, dieselöljyn ja eräiden muiden nestemäisten polttoaineiden laatuvaatimuksista ympäristönsuojelulain (527/2014) nojalla säädetyn mukaista, tai jos kysymyksessä on kevyt polttoöljy, joka sisältää biopolttoöljyä enemmän kuin seitsemän tilavuusprosenttia, hakijan on esitettävä palautuksen saamiseksi luotettava selvitys polttoaineesta suoritetusta verosta ja huoltovarmuusmaksusta.

Jos palautettavan veron määrää ei voida vahvistaa tai selvittää 1 momentin mukaisesti, veronpalautuksen määrä on:

- 1) moottoribensiinistä, etanolista, moottoribensiinin ja etanolin seoksesta tai niitä korvaavasta tuotteesta liitteen verotaulukon tuoteryhmän 22 mukainen vero ja huoltovarmuusmaksu;
- 2) dieselöljystä, biodieselöljystä, dieselöljyn ja biodieselöljyn seoksesta tai niitä korvaavasta tuotteesta liitteen verotaulukon tuoteryhmän 49 mukainen vero ja huoltovarmuusmaksu;
- 3) kevyestä polttoöljystä, biopolttoöljystä, kevyen polttoöljyn ja biopolttoöljyn seoksesta tai niitä korvaavasta tuotteesta liitteen verotaulukon tuoteryhmän 64 mukainen vero ja huoltovarmuusmaksu;
- 4) nestekaasusta, bionestekaasusta, nestekaasun ja bionestekaasun seoksesta tai niitä korvaavasta tuotteesta liitteen verotaulukon tuoteryhmän 113 mukainen vero ja huoltovarmuusmaksu.

11 a §

Biopolttoöljyn valmistajaan ei sovelleta valmisteverotuslain 21—29 §:ää, jos valmistetun biopolttoöljyn määrä on enintään 100 000 litraa kalenterivuodessa eikä biopolttoainetta siirretä Suomen ja toisen jäsenvaltion tai Suomen ja Euroopan unionin ulkopuolisen maan välillä.

Biopolttoöljyn valmistajan on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi. Rekisteröintimenettelyä säädetään valmisteverotuslain 5 luvussa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 8 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 19 ja 26 §, sellaisena kuin niistä on 8 §:n edellä oleva väliotsikko laissa 1168/2002, *muutetaan* 2 §:n 19 kohta, 2 a ja 6 §, 8 a §:n 4 ja 5 momentti, 9 §, 9 a §:n 1 momentti sekä 9 b, 11, 12, 14, 16, 17, 20 b, 21 a, 22, 23 ja 26 b §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 19 kohta, 2 a ja 20 b § laissa 1400/2010, 6 § osaksi laeissa 1132/2013, 501/2015 ja 1226/2018, 8 a §:n 4 momentti, 9, 16, 17 ja 21 a § laissa 1180/2016, 8 a §:n 5 momentti laissa 1168/2002, 9 a §:n 1 momentti, 9 b ja 26 b § laissa 1226/2018, 12 § osaksi laeissa 1400/2010, 612/2012 ja 1722/2015, 14 § laeissa 1400/2010 ja 612/2012, 22 § laeissa 1400/2010 ja 1226/2018 ja 23 § osaksi laissa 1400/2010, sekä *lisätään* lakiin uusi 6 a § seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

19) *rekisteröidyllä käyttäjällä* sellaista luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää maakaasua tässä laissa tarkoitettuun verottomaan tarkoitukseen, ja joka on rekisteröitynyt verovelvolliseksi valmisteverotuslain 5 luvussa säädetyllä tavalla;

2 a §

Niistä kaasumaisista ja kiinteistä hiilivedyistä, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen, on suoritettava vero verotaulukossa säädetyn vastavan lämmityspolttoaineen verokannan mukaisesti.

Verovelvollinen on se, joka luovuttaa tai käyttää itse 1 momentissa tarkoitettuja polttoaineita lämmitykseen.

Sähkön valmisteveron määräämisen perusteet

6 §

Sähkön valmistevero ja huoltovarmuusmaksu on suoritettava kultakin verokaudelta liitteen verotaulukon mukaisena siitä sähkön määrästä, jonka:

- 1) verkonhaltija luovuttaa kulutukseen;
- 2) sähköntuottaja tai pientuottaja tuottaa, sekä siitä määrästä, jonka sähköntuottaja tai pientuottaja on hankkinut verottomasti ja käyttää itse tai luovuttaa verolliseen kulutukseen;

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

3) 5 §:n 3 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen käyttää verokauden aikana, jolloin vero suoritetaan sähkön veroluokan I ja II veron erotuksen suuruisena;

4) 5 §:n 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen ottaa vastaan tai tuo maahan;

5) verottoman sähkövarastonpitäjä luovuttaa kulutukseen.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetään, kulutukseen luovutettuna tai käytetyn sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta sähköverkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttäjää siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettavan sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjää veloitetaan toimitetusta tai toimitettavasta sähköstä. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena.

6 a §

Jos sähkö on hankittu tai tuotettu veroluokan I verolla mutta se on käytetty veroluokkaan II oikeuttavaan tarkoitukseen, sähkön käyttäjällä on oikeus hakemuksesta saada veroluokan I ja II erotusta vastaava veron ja huoltovarmuusmaksun palautus. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen sähkön käytöstä.

Palautusta voi hakea sähköverkonhaltijalta tai sähköntuottajalta kalenterivuoden tai erikseen kalenterikuukauden aikana hankitusta sähköstä. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu. Veronpalautus maksetaan sinä ajankohtana voimassa olleen verotaulukon mukaisesti, jona tuotteet on hankittu.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

8 a §

Jos yritys on luovuttanut tilikauden jälkeen toiselle tässä pykälässä tarkoitettuja tuotteita, joista on palautettu veroa 1 momentin nojalla, maksettu veronpalautus peritään takaisin. Yrityksen on tehtävä luovutuksesta viipymättä ilmoitus Verohallinnolle tässä momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään. Jos yrityksen tilikausi on muu kuin kalenterivuosi, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan kuitenkin tilikauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden alusta.

9 §

Verkonhaltijan, sähköntuottajan ja pientuottajan on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi. Rekisteröintimenettelystä säädetään valmisteverotuslain 5 luvussa.

9 a §

Verohallinto voi antaa hakemuksesta luvan toimia verottoman sähkövaraston varastonpitäjänä sekä luvan verottoman sähkövaraston pitämiseen. Luvan on oltava voimassa toiminnan alkaessa ja sen aikana.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

9 b §

Sähkön verottoman varastoinnin on tapahduttava verottomassa sähkövarastossa. Varastoon syötetyn ja varastosta otetun sähkön määrä on mitattava luotettavalla tavalla. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä sähkön mittauksesta.

11 §

Valtuutetun varastonpitäjän on suoritettava kivihiilen valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua niiden määrien perusteella, jotka on verokauden aikana:

- 1) luovutettu varastonpitäjän kirjanpidon mukaan verolliseen kulutukseen;
- 2) otettu varastonpitäjän omaan kulutukseen.

12 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

- 1) kivihiili, joka käytetään teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavarantoimittajan valmistuksessa;
- 2) kivihiili, jonka valtuutettu varastonpitäjä toimittaa muualle unionin alueelle kuin Suomessa kulutukseen luovutettavaksi;
- 3) kivihiili, joka käytetään sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä;
- 4) kivihiili, joka käytetään alusliikenteen polttoaineena muuten kuin yksityisellä huvialuksella.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verottomuus ja maksuttomuus ei kuitenkaan koske 1 §:n 3 momentissa tarkoitettua sähköntuotantoa eikä 2 §:n 5 b kohdassa tarkoitettua pientuottajan sähköntuotantoa.

Jos valtuutettu varastonpitäjä ei voi jälkikäteen tehtävässä tarkastuksessa esittää 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua verottomasta toimituksesta luotettavaa selvitystä, tuotteista on suoritettava valmistevero sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

14 §

Jos muu kuin valtuutettu varastonpitäjä on käyttänyt kivihiiltä 4 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla tai 12 §:n 1 momentin 1, 3 tai 4 kohdassa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, veronalennus tai verottomuus toteutetaan palauttamalla suoritettu vero tai osa verosta hakemuksesta käyttäjälle.

Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi—kesäkuun ja heinä—joulukuun aikana käytetystä kivihiilestä. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu käyttöajanjakso kuuluu. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä. Palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

16 §

Vero polttoturpeesta ja mäntyöljystä suoritetaan kultakin verokaudelta sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona polttoturpe ja mäntyöljy on käytetty 15 §:ssä mainittuun tarkoitukseen.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

17 §

Edellä 15 §:ssä tarkoitetun käyttäjän on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi. Rekisteröintimenettelystä säädetään valmisteverotuslain 5 luvussa.

20b §

Sen lisäksi, mitä valmisteverotuslaissa säädetään veron suorittamisesta, rekisteröidyn käyttäjän on suoritettava vero ja huoltovarmuusmaksu verokauden aikana verolliseen tarkoitukseen käytetystä maakaasusta.

21 a §

Maakaasuverkonhaltijan on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi.

Se, joka käyttää maakaasua verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, voi hakeutua rekisteröidyksi käyttäjäksi.

Rekisteröintimenettelystä säädetään valmisteverotuslain 5 luvussa. Edellä 2 momentissa tarkoitettuun rekisteröityyn käyttäjään sovelletaan, mitä verovelvolliseksi rekisteröityneestä säädetään. Jos rekisteröity käyttäjä itse pyytää rekisteristä poistamista, Verohallinto poistaa käyttäjän rekisteristä kuitenkin siitä lukien, kun pyyntö on tehty.

Verohallinto saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa rekisteröidyksi käyttäjäksi rekisteröityneiden nimet ja yhteystiedot maakaasuverkonhaltijalle ja maakaasun valtuutetulle varastonpitäjälle.

22 §

Edellä 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu veronalennus ja 21 §:ssä tarkoitettu verottomuus voidaan toteuttaa palauttamalla hakemuksesta maakaasusta suoritettu vero tai osa verosta käyttäjälle.

Palautusta voi hakea kalenterivuoden taikka erikseen tammi—kesäkuun ja erikseen heinä—joulukuun aikana käytetystä maakaasusta. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä. Veronpalautus maksetaan sinä ajankohtana voimassa olleen verotaulukon mukaisesti, jolloin tuotteet on hankittu. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

23 §

Sähköön, polttoturpeeseen ja mäntyöljyyn ei sovelleta valmisteverotuslain 21—29 §:ää, 8 lukua eikä ennen siirron aloittamista Verohallinnolle tehtävää ilmoitusta koskevia 9 luvun säännöksiä, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Kivihiileen ja maakaasuun ei sovelleta valmisteverotuslain ennen siirron aloittamista Verohallinnolle tehtävää ilmoitusta koskevia 9 luvun säännöksiä.

26 b §

Sähköverkonhaltijan, sähköntuottajan ja verottoman sähkövarastonpitäjän on vuosittain annettava tuensaajakohtaisesti tiedot Verohallinnolle 4 §:n 2 momentin mukaisista sähkön luovutuksista. Myös sen, joka luovuttaa mainittua sähköä edelleen muille tuensaajille, on annettava vuosittain Verohallinnolle näitä luovutuksia koskevat tiedot. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista tai tietojen antamista koskevasta menettelystä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Verohallinnon on annettava tiedonantovelvolliselle päätös, jos tämä kieltäytyy antamasta 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka Verohallinto on kehottanut antamaan. Päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 §:ssä säädetään. Tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

virvoitusjuomaverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan virvoitusjuomaverosta annetun lain (1127/2010) 5 ja 7 § sekä

muutetaan 1 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1182/2016, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Edellä 4 momentissa tarkoitetun valmistajan riippumattomuudesta ja kalenterivuositaisen tuotannon määrästä on vaadittaessa esitettävä Verohallinnolle luotettava selvitys. Valmistajan on rekisteröidyttävä virvoitusjuomien pienvalmistajaksi. Rekisteröintimenettelystä säädetään valmisteverotuslain (182/2010) 5 luvussa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

5.

Laki

alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain (1471/1994) 10, 12 ja 14 § sekä
muutetaan 2 §:n 3 momentti, 3 §:n 1 momentin 5 kohdan c alakohta sekä 5 ja 6 §, sellaisina
kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentin 5 kohdan c alakohta laissa 1128/2010 ja 5 § osaksi laissa 1128/
2010, seuraavasti:

2 §

Tätä lakia ei sovelleta tuotteisiin, jotka on Suomen tai jonkin muun Euroopan unionin jäsen-
valtion antamien säännösten tai määräysten mukaisesti vahvasti denaturoitu. Lakia ei sovelleta
myöskään tuotteisiin, jotka on jäsenvaltioiden antamien säännösten tai määräysten mukaisesti
lievästi denaturoitu ja jotka käytetään muiden kuin nautintatarkoituksiin käytettävien tuotteiden
valmistukseen.

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *etyylialkoholilla*:

c) juotavaa alkoholia sisältävää tuotetta joko liuoksena tai muutoin, lukuun ottamatta virvoi-
tusjuomaverosta annetussa laissa (1127/2010) tarkoitettua virvoitusjuomaa.

5 §

Se, joka tuo Suomeen mukanaan omaa käyttöönsä varten alkoholijuomia enemmän kuin val-
misteverotuslaissa (182/2010) säädetään verottomaksi, on velvollinen suorittamaan ylimeneväl-
tä osalta alkoholijuomaveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös siihen, joka täällä vastaanottaa unionin ulko-
puolelta muutoin kuin kaupallisessa tarkoituksessa toimitetun alkoholijuomia sisältävän lähetyk-
sen.

6 §

Verovelvollisen on ilmoitettava tuotteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina 0,1 prosentti-
yksikön tarkkuudella yli menevää osuutta huomioon ottamatta. Jos enintään 5,5 tilavuusprosent-
tia alkoholia sisältäväksi ilmoitetun erän todellisen alkoholipitoisuuden todetaan ylittävän ilmoi-
tetun määrän vähintään 0,5 prosenttiyksiköllä, on vero suoritettava erän todellisen eikä ilmoite-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

tun alkoholipitoisuuden perusteella. Muiden tuotteiden osalta vastaava raja on 1 prosenttiyksikkö.

Alkoholipitoisuus määritellään +20 celsiusasteen lämpötilassa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

6.

Laki

eräiden juomapakkausten valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan eräiden juomapakkausten valmisteverosta annetun lain (1037/2004) 9 ja 12 §, sellaisena kuin niistä on 9 § osaksi laissa 1129/2010,
muutetaan 1 §:n 3 ja 4 momentti, 6 §:n 1 momentin 2 ja 5 kohta sekä 7 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentti laissa 1212/2019, 1 §:n 4 momentti ja 6 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 1129/2010 sekä 7 § laissa 1184/2016, ja
lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1129/2010 ja 1212/2019, uusi 5 momentti seuraavasti:

1 §

Soveltaisala

Tätä lakia ei sovelleta juomapakkauksiin, jos liitteen verotaulukossa tarkoitettuja juomia on valmistanut oikeudellisesti ja taloudellisesti muista saman toimialan valmistajista riippumaton valmistaja, jonka kalenterivuoden aikana kulutukseen luovuttamien juomapakkausten sisältämä juomamäärä on enintään 70 000 litraa. Valmistajan riippumattomuudesta ja kalenterivuositaisen tuotannon määrästä on vaadittaessa esitettävä Verohallinnolle luotettava selvitys. Valmistajan on rekisteröidyttävä pienvalmistajaksi juomapakkausten osalta. Rekisteröintimenettelystä säädetään valmisteverotuslain (182/2010) 5 luvussa.

Tätä lakia ei sovelleta tuotteisiin, jotka ovat verottomia valmisteverotuslain 72, 73, 84, 86 ja 88—90 §:n nojalla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuun tuotantoon sovelletaan, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1407/2013 säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

6 §

Verottomuus

Verottomia ovat:

2) pakkaukset, jotka sisältävät juomia, jotka valtuutettu varastonpitäjä toimittaa muulla Euroopan unionin alueella kuin Suomessa käytettäväksi;

5) pakkaukset, jotka sisältävät juomia, joiden verottomuudesta säädetään virvoitusjuomaveroasta annetun lain (1127/2010) 1 §:n 3 momentissa ja 4 §:n 1 momentin 1—5 kohdassa.

7 §

Tuottajarekisteriin hyväksyminen

Sen, joka oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) mukaisesti antamassaan veroilmoituksessa ilmoittaa, että juomapakkaukset kuuluvat toimivaan palautusjärjestelmään, tulee osoittaa, että Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on hyväksynyt juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän tuottajarekisteriin siten kuin jätelain 103 §:ssä säädetään tai että juomapakkaukset on hyväksytty Ahvenanmaan maakunnan lainsäädännön mukaiseen vastaavaan rekisteriin. Ympäristöviranomaisten on ilmoitettava rekisteriin tehtävistä muutoksista välittömästi Verohallinnolle. Jos tuottajarekisterin tiedot aiheuttavat muutoksia verovelvollisen verotukseen, muutokset huomioidaan tietojen toimittamista seuraavan kalenterikuukauden verotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

7.

Laki

tupakkaverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tupakkaverosta annetun lain (1470/1994) 14 §, sellaisena kuin se on laissa 1125/2010,

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

muutetaan 8 ja 9 § ja liite,
sellaisina kuin ne ovat, 8 § osaksi laeissa 1071/2016 ja 838/2017, 9 § laeissa 1125/2010 ja 838/2017 sekä liite laissa 1118/2019, sekä
lisätään 11 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1125/2010, 1185/2016 ja 838/2017, uusi 4 momentti sekä 13 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1185/2016 ja 838/2017, uusi 3 momentti seuraavasti:

8 §

Tupakkaveroa on suoritettava liitteen verotaulukon mukaan.

Vero suoritetaan tuotteen vähittäismyyntihinnasta. Savukkeista, sikareista ja pikkusikareista, piippu- ja savuketupakasta sekä savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta tupakasta vero suoritetaan lisäksi yksikköverona. Savukkeista, sikareista ja pikkusikareista sekä savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta tupakasta suoritettavan veron määrä on kuitenkin aina vähintään verotaulukon mukainen vähimmäisvero.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen sähkösavukenesteen vero suoritetaan ainoastaan yksikköverona.

9 §

Tupakkaveroa suoritettaessa vähittäismyyntihinnalla tarkoitetaan verovelvollisen ilmoittamaa vähittäismyyntihintaa.

Säännösten vastaisesti tai muuten kuin kaupallista myyntiä varten maahantuotujen tupakkatuotteiden vähittäismyyntihintana pidetään vastaavien tuotteiden vähittäismyyntihintaa Suomessa. Jollei vastaavia tuotteita ole, tupakkatuotteiden verotusarvona pidetään tuoteryhmän vähittäismyyntihinnan painotettua keskiarvoa, jonka Verohallinto vahvistaa. Tuoteryhmän painotettu keskiarvo lasketaan 13 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla. Muun tupakkaa sisältävän tuotteen verotusarvona pidetään kuitenkin tuoteryhmän keskimääräistä vähittäismyyntihintaa, jonka Verohallinto vahvistaa.

11 §

Tässä pykälässä säädetyn hintalipukkeita tai painettua vähittäismyyntihintaa koskevan velvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 39 §:ssä.

13 §

Verohallinnon on annettava verovelvolliselle tiedonantovelvollisuutta koskeva päätös, jos tämä kieltäytyy antamasta sellaisia 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka Verohallinto on kehottanut antamaan. Päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 §:ssä säädetään. Tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

VEROTAULUKKO C Sovelletaan ajalla 1.1.—30.6.2021

Tuote	Tuote-ryhmä	Senttiä/yksikkö	Prosenttia vähittäismyyntihinnasta
Savukkeet	1.	7,625/kpl	52,0
-- Savukkeiden vähimmäisvero	1A.	30,225/kpl	—
Sikarit ja pikkusikarit			
-- Sikarit	2.	4,00/kpl	34,0
-- Sikareiden vähimmäisvero	2A.	30,00/kpl	—
-- Pikkusikarit	2B.	4,00/kpl	34,0
-- Pikkusikareiden vähimmäisvero	2C.	30,00/kpl	—
Piippu- ja savuketupakka	3.	7,20/g	48,0
Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	4.	5,05/g	52,0
-- Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähimmäisvero	4A.	18,75/g	—
Savukepaperi	5.	—	60,0
Muu tupakkaa sisältävä tuote	6.	—	60,0
Sähkösavukeneste			
-- nikotiinipitoinen	7.	30,00/ml	
-- nikotiiniton	7A.	30,00/ml	

VEROTAULUKKO D Sovelletaan 1.7.2021 lukien

Tuote	Tuote-ryhmä	Senttiä/yksikkö	Prosenttia vähittäismyyntihinnasta
Savukkeet	1.	7,95/kpl	52,0
-- Savukkeiden vähimmäisvero	1A.	31,20/kpl	—
Sikarit ja pikkusikarit			
-- Sikarit	2.	4,50/kpl	34,0
-- Sikareiden vähimmäisvero	2A.	31,00/kpl	—

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

-- Pikkusikarit	2B.	4,50/kpl	34,0
-- Pikkusikareiden vähimmäisvero	2C.	31,00/kpl	—
Piippu- ja savuketupakka	3.	7,55/g	48,0
Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	4.	5,25/g	52,0
-- Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähimmäisvero	4A.	19,45/g	—
Savukepaperi	5.	—	60,0
Muu tupakkaa sisältävä tuote	6.	—	60,0
Sähkösavukeneste			
-- nikotiinipitoinen	7.	30,00/ml	
-- nikotiiniton	7A.	30,00/ml	

8.

Laki

jäteverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan jäteverolain (1126/2010) 11 §, ja
muutetaan 7—10 ja 13 §, sellaisina kuin niistä ovat 9 ja 10 § laissa 1186/2016 ja 13 § laissa 1072/2014, seuraavasti:

7 §

Verotettavat määrät

Vero suoritetaan kultakin verokaudelta siitä jätteestä, joka on toimitettu kaatopaikalle verokauden aikana.

Jos jätettä säilytetään 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla alueella kolme vuotta tai sitä pidempään, vero suoritetaan kaikista alueella olevista jätteistä. Kaikki jätteet katsotaan toimitetuiksi kaatopaikalle sinä ajankohtana, jona kolmen vuoden määräaika täyttyy. Jätteisiin sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään kaatopaikalle toimitetusta jätteestä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

8 §

Oikeus veron palautukseen

Verovelvollisella on oikeus hakemuksesta saada palautuksena kaatopaikalta pois viedystä jätteestä suoritettu vero. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen jätteen poisviennistä.

Palautusta haetaan kalenterivuoden tai erikseen kunkin verokauden aikana kaatopaikalta poisviedystä jätteestä. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

9 §

Rekisteröitymisvelvollisuus

Kaatopaikanpitäjän on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi. Rekisteröintimenettelystä säädetään valmisteverotuslain 5 luvussa.

10 §

Tiedonantovelvollisuus

Verovelvollisen on annettava Verohallinnolle kultakin verokaudelta ilmoitus kaatopaikalle toimitetuista sellaisista jätteistä, joita ei ole mainittu liitteen verotaulukossa, jäteluettelon mukaisesti jaoteltuina. Tietojen antamisen määräpäivään ja antamismenettelyyn sovelletaan, mitä omaaloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 17 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetään veroilmoituksen antamisesta.

Verohallinnon on annettava verovelvolliselle päätös, jos tämä kieltäytyy antamasta 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka Verohallinto on kehottanut antamaan. Päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan, mitä omaaloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 §:ssä säädetään. Tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään omaaloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä.

13 §

Erinäiset säännökset

Tässä laissa tarkoitettuihin jätteisiin ei sovelleta valmisteverotuslain 2 ja 3 §:ää, 2—4 lukua eikä 8—10 lukua.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

9.

Laki

yksityisestä huvialuksesta suoritettavasta polttoainemaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan yksityisestä huvialuksesta suoritettavasta polttoainemaksusta annetun lain (1307/2007) 12, 23 ja 28 §, sellaisina kuin ne ovat, 12 § osaksi laissa 1189/2016 sekä 23 ja 28 § laissa 1189/2016, ja

muutetaan 2 §:n 2 momentti, 8 §, 9 §:n 2 ja 3 momentti, 18 ja 19 §, 20 §:n 1 momentti, 21 §:n 3 momentti, 21 a §:n 2 momentti, 27 ja 29 §,

sellaisina kuin niistä ovat, 2 §:n 2 momentti laissa 30/2018, 9 §:n 2 ja 3 momentti, 18 ja 19 §, 20 §:n 1 momentti, 21 §:n 3 momentti ja 21 a §:n 2 momentti laissa 1189/2016, 27 § osaksi laissa 1189/2016 ja 29 § osaksi laissa 790/2013, seuraavasti:

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, polttoainemaksua, polttoainemaksun korotusta ja tässä laissa tarkoitettua laiminlyöntimaksua koskevaan päätökseen ja sen tiedoksiantoon sekä maksamiseen sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (768/2016) säädetään mainitun lain 39 §:ssä tarkoitetusta laiminlyöntimaksusta. Jollei tässä laissa toisin säädetä, polttoainemaksun, sen korotuksen ja laiminlyöntimaksun kanton ja perintään sovelletaan, mitä veronkantolaissa (11/2018) ja veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitetun laiminlyöntimaksun kannosta ja perinnästä, samoin kuin mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään. Maksuvelvolliseen sovelletaan tällöin, mitä verovelvollisesta mainituissa laeissa säädetään.

8 §

Polttoainemaksun korottaminen

Polttoainemaksua korotetaan:

1) enintään 50 prosentilla, jos polttoainemaksun aiheuttavan polttoaineen käyttö toistuu sen jälkeen, kun aluksessa on havaittu käytettävän tällaista polttoainetta; ja

2) enintään 100 prosentilla, jos polttoainemaksun aiheuttavan polttoaineen käyttö osoittaa ilmeistä piittaamattomuutta polttoaineen käyttöä koskevista velvoitteista.

Korotus jätetään määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

9 §

Polttoainemaksun määrääminen

Jos polttoainemaksua pannaan maksuun muun näytön kuin aluksessa havaitun polttoaineen perusteella, polttoainemaksu kannetaan vain kerran koko siltä vuodelta, jonka aikana tapahtunutta polttoaineen käyttöä näyttö koskee. Polttoainemaksu maksuunpannaan enintään kolmelta vuodelta siitä, kun aluksen käyttö polttoainemaksun aiheuttavalla polttoaineella on tullut Verohallinnon tietoon.

Polttoainemaksu on määrättävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona aluksen käyttö polttoainemaksun aiheuttavalla polttoaineella on tullut Verohallinnon tietoon.

18 §

Oikaisu maksunsaajan hyväksi

Jos maksuvelvolliselle on jäänyt maksuunpanematta polttoainemaksu tai polttoainemaksua on maksuunpantu liian vähän taikka maksua on palautettu aiheettomasti tai liikaa, Verohallinto oikaisee polttoainemaksua koskevaa päätöstä. Oikaisu on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden alusta, jona polttoainemaksun maksuunpano on tehty tai olisi pitänyt tehdä tai jona päätös polttoainemaksun palauttamisesta on tehty, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu. Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi on maksuvelvolliselle varattava tilaisuus vastineen antamiseen asiassa.

19 §

Oikaisu maksuvelvollisen hyväksi

Jos Verohallinto toteaa, että polttoainemaksua on maksuunpantu liikaa tai palautettu liian vähän, sen on oikaistava antamaansa päätöstä ja maksettava maksuvelvolliselle tämän liikaa maksuma tai palauttamatta jäänyt maksu, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisu on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden alusta, jona polttoainemaksu on maksuunpantu tai maksunpalautus on määrätty.

20 §

Oikaisuvaatimus

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu. Verohallinto voi kuitenkin ratkaista oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään, jos muutoksenhakijana on muu kuin Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

21 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkoratkaisua koskeva valitus on kuitenkin tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

21 a §

Kuuleminen valitusta käsiteltäessä

Sen lisäksi, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 44 §:n 2 momentissa säädetään asian ratkaisemisesta asianosaista kuulematta, hallintotuomioistuimien voi ratkaista valituksen kuulematta valtion oikeudenvallontayksikön, jos polttoainemaksun määrä voi maksuvelvollisen vaatimuksesta muuttua enintään 6 000 euroa eikä asia ole tulkinnanvarainen tai epäselvä.

27 §

Aiheettoman suorituksen palauttaminen

Erehdyksessä tai aiheettomasti suoritettua polttoainemaksun palauttamiseen sovelletaan, mitä veronkantolain 20 §:ssä säädetään. Erehdyksenä ei pidetä polttoainemaksun suorittamista siinä tarkoituksessa, että aluksen käyttöä ei estettäisi, tai olosuhteissa, joissa tätä tarkoitusta voidaan pitää ilmeisenä.

29 §

Laiminlyöntimaksu

Verohallinto määrää enintään 5 000 euron suuruisen laiminlyöntimaksun sille, joka kuljettaa alusta, josta on erääntynyt polttoainemaksua suorittamatta.

Laiminlyöntimaksu jätetään määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Muutoksenhaussa ennen lain voimaantuloa tehtyyn Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa tapahtuneisiin laiminlyönteihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

10.

Laki

öljysuojarahastosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan öljysuojarahastosta annetun lain (1406/2004) 6 §, 7 §:n 3 momentti ja 7 a §, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 3 momentti ja 7 a § laissa 1190/2016, seuraavasti:

6 §

Maksuvelvolliset

Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen tuotavasta tai Suomen kautta kuljetettavasta öljystä on velvollinen suorittamaan öljysuojamaksua se, joka vastaanottaa öljyn Suomessa.

Euroopan unionin ulkopuolelta Suomeen tuotavasta tai Suomen kautta kuljetettavasta öljystä on velvollinen suorittamaan öljysuojamaksua se, joka asettaa öljyn tullimenettelyyn.

7 §

Maksun kantaminen

Maksu määräytyy 6 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sinä päivänä voimassa olleiden säännösten mukaan, jona öljy on asetettu tullimenettelyyn.

7 a §

Maksumenettely

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, öljysuojamaksua koskevasta maksumenettelystä ja muutoksenhausta säädetään valmisteverotuslaissa (182/2010) ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (768/2016) sekä veronkannosta veronkantolaissa (11/2018). Maksuvelvolliseen sovelletaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain valmisteverotuksessa satunnaisesti rovelvollista koskevia säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

11.

Laki

öljysuojarahastosta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 6 ja 7 §:n sekä öljysuojarahastosta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta annetun lain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan öljysuojarahastosta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (1791/2009) 6 ja 7 § sekä öljysuojarahastosta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta annettu laki (1191/2016).

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

12.

Autoverolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Suomessa rekisteröitävästä tai käyttöönotettavasta henkilöautosta (M₁-luokka), pakettiautosta (N₁-luokka) sekä sellaisesta linja-autosta (M₂-luokka), jonka omamassa on alle 1 875 kilogrammaa, kevytautosta (T1-luokka), moottoripyörästä (L3e- ja L4e-luokka) sekä moottorikäyttöisestä kolmipyörästä ja raskaasta nelipyörästä (L5e- ja L7e-luokka) on suoritettava valtiolle autoveroa.

Autoveron suorittamiseen kevytautosta sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään henkilöautosta.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvojen luokitteluun ja ajoneuvojen teknisiin ominaisuuksiin sovelletaan, mitä ajoneuvolaissa (1090/2002) ja sen nojalla säädetään.

2 §

Ajoneuvon rekisteröinti ja käyttöönotto

Ajoneuvon rekisteröinnillä tarkoitetaan ajoneuvolain mukaista ensirekisteröintiä liikenteen palveluista annetussa laissa (320/2017) tarkoitettuun liikenneasioiden rekisteriin tai vastaavaan Ahvenanmaan maakuntalain mukaiseen rekisteriin (*liikennerekisteri*).

Käyttöönotolla tarkoitetaan ajoneuvon käyttöä liikenteessä Suomen alueella myös silloin, kun ajoneuvoa ei ole rekisteröity Suomessa. Ajoneuvo katsotaan otetuksi verolliseen käyttöön Suomessa, jollei sitä käytetä yksinomaan verottomaan käyttöön siten kuin 6 luvussa säädetään.

Ajoneuvon käyttöönottaja on se, joka käyttää ajoneuvoa ensimmäistä kertaa Suomessa liikenteessä tai jonka lukuun ajoneuvoa käytetään. Jos ajoneuvo on ollut verottomassa käytössä, käyttöönottaja on se, joka käyttää ajoneuvoa verottomuuden edellytysten päätyttyä tai jonka lukuun ajoneuvoa tällöin käytetään. Jos käyttöönottajaa ei muuten pystytä osoittamaan, käyttöönottajaksi katsotaan ajoneuvon omistaja.

3 §

Veron suorittamisvelvollisuus

Veron suorittamisvelvollisuus syntyy, kun ajoneuvo rekisteröidään tai otetaan verolliseen käyttöön Suomessa. Jos ajoneuvosta kuitenkin annetaan veroilmoitus ennen rekisteröintiä ja verollista käyttöönottoa, veron suorittamisvelvollisuus syntyy, kun ajoneuvosta annetaan veroilmoitus.

Veron suorittamisvelvollisuus syntyy myös, kun ajoneuvon rakennetta, omistusta tai käyttötarkoitusta muutetaan siten, ettei ajoneuvo enää täytä 11 tai 23—26 §:ssä säädettyjä veronalennuksen, veronpalautuksen tai verovapauden edellytyksiä, taikka kun ajoneuvo tulee lain soveltamisalaan sen rakenteen muutoksen takia. Rakenteen muuttamisena pidetään myös pakettiauton varustamista muilla kuin 11 §:ssä tarkoitetuilla istuimilla tai niiden kiinnittämiseen tarkoitetuilla laitteilla. Veron suorittamisvelvollisuutta ei kuitenkaan synny, jos ajoneuvo merkitään rekisteriin toisen verottomuuteen, alennetun veron alaisen ajoneuvon käyttöön tai veronpalautukseen oikeutetun omistukseen yhden kuukauden kuluessa siitä, kun mainittuihin etuihin oikeutettu omistaja on luovuttanut ajoneuvon. Veron suorittamisvelvollisuutta ei myöskään synny sellaisesta ajoneuvon rakennemuutoksesta, joka todetaan ainoastaan ajoneuvon nopeuden perusteella.

Veron suorittamisvelvollisuus syntyy lisäksi, kun kyseessä on ajoneuvo, joka on aikaisemmin verotettu tai olisi tullut ilmoittaa verotettavaksi Suomessa, ja:

- 1) vähintään 50 prosenttia ajoneuvon sen verolliseen käyttöön otettaessa tai rekisteröitäessä kuuluneista osista vaihdetaan;
- 2) itsekantavalla korilla varustetun ajoneuvon kori vaihdetaan;
- 3) muutostyön tai varustelun takia rekisteritietoihin sisältyvää EY- tai EU -tyyppihyväksyntänumeroa olisi muutettava neljän vuoden kuluessa sen verovuoden päättymisestä, jona ajoneuvosta on ensimmäisen kerran määrätty veroa; taikka
- 4) ajoneuvo rekisteröidään, otetaan uudelleen verolliseen käyttöön tai siitä annetaan veroilmoitus 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, jos autoveroa on määrätty 28 §:ssä tarkoitettulla tavalla tai jos ajoneuvosta on myönnetty 29 §:ssä tarkoitettu palautus tai 31 §:ssä tarkoitettu vähennys.

4 §

Uusi ja käytetty ajoneuvo

Ajoneuvoa pidetään käytettynä, jos se on ollut rekisteröitynä tai käytössä.

Jos ajoneuvoa ei pidetä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla käytettynä, katsotaan ajoneuvo tätä lakia sovellettaessa uudeksi ajoneuvoksi.

Jäljempänä 41 §:n 1 momentin 8 kohdan mukaiseen esittelykäyttöön ilmoitettu uusi ajoneuvo katsotaan tätä lakia sovellettaessa uudeksi ajoneuvoksi.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

2 luku

Verovelvollisuus

5 §

Verovelvollisuus ajoneuvon rekisteröinnistä ja käyttöönotosta

Verovelvollinen on se, joka merkitään liikennerekisteriin ajoneuvon omistajaksi. Osamaksukaupassa verovelvollinen on kuitenkin ostaja, joka merkitään liikennerekisteriin ajoneuvon haltijaksi.

Ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön ennen rekisteröintiä, verovelvollinen on käyttöönottaja.

Jos ajoneuvosta on annettu veroilmoitus ennen rekisteröintiä ja verollista käyttöönottoa, verovelvollinen on veroilmoituksen antaja.

6 §

Verovelvollisuus ajoneuvon rakenteen, käyttötarkoituksen tai omistuksen muuttuessa

Verovelvollinen 3 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on se, jonka omistusaikana ajoneuvon veroperusteisiin vaikuttava tekijä muuttui. Jos omistajaa ei voida osoittaa, verovelvollinen on se, jonka omistusaikana tällainen muutos tuli veroviranomaisen tietoon. Edellä 3 §:n 3 momentin 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa verovelvollisuus määräytyy 5 §:n mukaan.

Jos autoverosta on myönnetty 26 §:ssä tarkoitettu palautus, verovelvollisena pidetään 27 §:ssä tarkoitettua palautuksensaajaa.

7 §

Rekisteröidyn autoveroilmoittajan velvollisuus suorittaa vero

Jos ajoneuvon tuo maahan tai valmistaa rekisteröity autoveroilmoittaja, rekisteröity autoveroilmoittaja on velvollinen suorittamaan veron 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun verovelvollisen sijasta. Rekisteröity autoveroilmoittaja vastaa myös sellaisen ajoneuvon autoverosta, jonka hän on hankkinut verottamattomana muulta kuin toiselta rekisteröidyltä autoveroilmoittajalta. Vastuu verosta voidaan kuitenkin siirtää, jolloin siirron saaja on vastuussa verosta. Siirron saajaan sovelletaan, mitä verovelvollisesta säädetään.

Verovastuun siirtämisestä on tehtävä kirjallinen sopimus. Siirtäjän on ilmoitettava siirrosta veroviranomaiselle. Jos ilmoitus laiminlyödään, ajoneuvon luovuttaja ja luovutuksen saaja tai luovuttajat ja luovutuksen saajat vastaavat verosta yhdessä. Ajoneuvon luovutuksella tarkoitetaan sen omistusoikeuden tai hallintaoikeuden luovutusta.

Jos veroa ei saada perityksi rekisteröidyltä autoveroilmoittajalta, ajoneuvon omistaja tai haltija on vastuussa verosta, jollei hän osoita maksaneensa autoveron määrää rekisteröidylle autoveroilmoittajalle tai tämän edustajalle.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

8 §

Lain soveltamisen tarkentaminen

Jos rekisteröity autoveroilmoittaja on velvollinen suorittamaan veron, sovelletaan ilmoittamisvelvollisuutta, verotuksen toimittamista ja oikaisua, veron maksamista ja veronkantoa, seuraamusmaksuja ja muutoksenhakua koskevia säännöksiä verovelvollisen sijasta rekisteröityyn autoveroilmoittajaan, jollei toisin säädetä.

Sen lisäksi mitä tässä laissa erikseen palautuksen hakijasta ja palautuksesta säädetään, niihin sovelletaan 59—64, 68, 70—72, 74, 76, 79—86, 89, 92 ja 93 §:n säännöksiä.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa erikseen ilmoittamisvelvollisuudesta ja tiedonantovelvollisuudesta säädetään, muuhun ilmoittamisvelvolliseen kuin verovelvolliseen sovelletaan 64, 67, 68, 74 ja 76 §:n säännöksiä ja muuhun tiedonantovelvolliseen kuin verovelvolliseen sovelletaan 59, 60, 64, 67, 68 ja 74 §:n säännöksiä.

3 luku

Veron määrä

9 §

Veroperusteen määräytyminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvosta suoritettavaan veron määrään sovelletaan niitä säännöksiä, jotka ovat voimassa, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy.

10 §

Uusi henkilöauto ja pakettiauto

Uudesta henkilöautosta ja pakettiautosta suoritettava vero on liitteen verotaulukon 1 tai 1 A mukainen prosenttimäärä auton verotusarvosta, jollei 11 §:ssä toisin säädetä. Veroprosentti määräytyy auton polttoaineenkulutusta vastaavan hiilidioksidipäästön perusteella, joka on määritelty Euroopan unionin lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Verotaulukkoa 1 A sovelletaan autoon, jonka polttoaineenkulutusta vastaava hiilidioksidipäästö on määritelty moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 täydentämisestä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY, komission asetuksen (EY) N:o 692/2008 ja komission asetuksen (EU) N:o 1230/2012 muuttamisesta ja komission asetuksen (EY) N:o 692/2008 kumoamisesta annetussa komission asetuksessa (EU) 2017/1151 ja sen liitteessä XXI tarkoitetulla yhdenmukaistetulla kevyiden hyötyajoneuvojen kansainvälisellä testimenetelmällä. Verotaulukkoa 1 sovelletaan muuhun autoon.

Jos 1 momentin mukaiset edellytykset täyttävää tietoa hiilidioksidipäästöstä ei ole, veroprosentti määräytyy verotaulukon 1 mukaan auton kokonaismassaa ja käyttövoimaa vastaavan las-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

kennallisen hiilidioksidipäästön perusteella. Jos auton kilowatteina ilmaistun tehon ja kilogrammoina ilmaistun kokonaismassan osamäärä on vähintään 0,15, laskennallista hiilidioksidipäästöä korotetaan kertomalla se luvulla 1,5. Hiilidioksidipäästön määrä pyöristetään täysiin grammoihin.

Jos 1 momentissa tarkoitetun auton käyttövoima on yksinomaan sähkö, veron osuus on autoon sovellettavan verotaulukon pienin veron osuus.

11 §

Vähennys pakettiauton verosta

Edellä 10 §:n mukaan määräytyvästä veroprosentista vähennetään liitteen verotaulukon 2 tai 2 A mukainen määrä, jos kysymyksessä on N1-luokkaan kuuluva pakettiauto, joka on varustettu kuljettajan istuimen lisäksi enintään tämän vieressä olevilla istuimilla tai niiden kiinnitykseen tarkoitetuilla laitteilla, jonka kokonaismassa on yli 2 500 kilogrammaa ja joka täyttää toisen seuraavista edellytyksistä:

1) kokonaismassan ja omamassan välinen erotus (*kantavuus*) on vähintään 680 mutta alle 1 000 kilogrammaa, ja tehon (kilowatteina) ja kokonaismassan (kilogrammoina) osamäärä on enintään 0,05; tai

2) kantavuus on vähintään 1 000 kilogrammaa ja tehon ja kokonaismassan osamäärä on enintään 0,06.

Pakettiauton omamassa määräytyy sen varustuksen perusteella, joka ajoneuvossa on ensiverotuksen ajankohtana.

Vähennys myönnetään verotaulukon 2 A perusteella autolle, jonka verotuksessa sovelletaan verotaulukkoa 1 A. Muuhun autoon sovelletaan verotaulukkoa 2.

Veron osuus on kuitenkin vähintään autoon sovellettavan verotaulukon alin veron osuus.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös pakettiautoon, jossa kuljetetaan pyörätuolia vakituisesti käyttävää henkilöä, vaikka pakettiauto olisi varustettu myös pyörätuolin kiinnittämiin tarkoitetuilla hyväksytyillä laitteilla.

12 §

Uusi linja-auto, moottoripyörä ja muu L-luokan ajoneuvo

Uuden linja-auton vero on 31,7 prosenttia auton verotusarvosta.

Uuden moottoripyörän ja muun verollisen L-luokan ajoneuvon vero on moottorin iskuilavuuden tai käyttövoiman mukaan seuraava prosenttimäärä ajoneuvon verotusarvosta:

Kokoluokka	Veroprosentti
enintään 130 cm ³	9,8
131—255 cm ³	12,2
256—355 cm ³	15,9
356—505 cm ³	19,5

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

506—755 cm ³	22,0
756 cm ³ tai enemmän	24,4
sähkökäyttöinen L-luokan ajoneuvo	9,8

13 §

Käytetty ajoneuvo

Suomessa käytettynä verotettavan ajoneuvon autovero on se pienin määrä, joka autoveroa on jäljellä 17 ja 19 §:ssä tarkoitetut seikat huomioon ottaen samanlaisena pidettävässä Suomessa rekisteröidyssä ajoneuvossa.

Ajoneuvo verotetaan käytetyn ajoneuvon verotusta koskevien säännösten mukaisesti ottamatta huomioon ajoneuvon aikaisempaa verotusta Suomessa myös, jos veron suorittamisvelvollisuus syntyy 3 §:n 3 momentin 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Jos veron määrittämisestä taikka palautuksen tai vähennyksen myöntämisestä on kulunut alle kuusi kuukautta, ajoneuvon verotusarvona voidaan pitää veron määrittämisen, palautuksen tai vähennyksen yhteydessä määriteltä arvoa.

14 §

Ajoneuvon rakenteen, käyttötarkoituksen tai omistuksen muutos

Edellä 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa verotus toimitetaan niiden perusteiden mukaan, joita olisi sovellettava samanlaiseen käytettyyn ajoneuvoon ajankohtana, jona veroperusteen muutos tuli veroviranomaisen tietoon.

Jos kyse on 23 §:ssä tarkoitettua ambulanssista, pelastusautosta, ruumisautosta tai eläinlääkintäautosta, 25 §:ssä tarkoitettua taksista tai 26 §:ssä tarkoitettua vammautuneen henkilön ajoneuvosta, maksuunpannaan veroa kuitenkin se määrä, joka ajoneuvosta olisi tullut sitä ensi kertaa verotettaessa kantaa täysimääräisenä verona. Verosta vähennetään ajoneuvosta jo määrätyn veron määrä taikka suoritettua veron määrä, jos ajoneuvon verosta on myönnetty 27 §:ssä tarkoitettu palautus.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua veron määrästä vähennetään yksi neljäskymmeneskahdeksasosa jokaista rekisterissäoloajan täyttä kuukautta kohti, jos kyse on pelastusautosta, ruumisautosta tai eläinlääkintäautosta, sekä yksi kolmaskymmeneskuudesosa jokaista rekisterissäoloajan täyttä kuukautta kohti, jos kyse on taksista, ambulanssista tai vammautuneen henkilön ajoneuvosta.

Edellä 3 §:n 3 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa verotus toimitetaan niiden perusteiden mukaan, joita olisi sovellettava samanlaiseen uuteen ajoneuvoon ajankohtana, jona veroperusteen muutos tuli veroviranomaisen tietoon. Jos ajoneuvoa muutetaan 3 §:n 3 momentin 3 kohdan mukaisesti, veron määrä perustuu vain muutostyön tai varustelun arvoon ajankohtana, jona veroperusteen muutos tuli veroviranomaisen tietoon.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

4 luku

Verotusarvo ja vähittäismyyntiarvo

15 §

Verotusarvo

Ajoneuvon verotusarvo on sen yleinen verollinen vähittäismyyntiarvo.

16 §

Yleinen vähittäismyyntiarvo

Ajoneuvon yleisellä vähittäismyyntiarvolla tarkoitetaan hintaa, joka yhdestä samanlaisesta ajoneuvosta olisi yleisesti saatavissa myydessä se verollisena Suomen markkinoilla kuluttajan asemassa olevalle ostajalle sinä ajankohtana, jona veron suorittamisvelvollisuus syntyi.

Jos yleisiin myyntihintoihin perustuvaa arvoa ei ole käytettävissä, yleinen vähittäismyyntiarvo määritetään siitä hinnasta, jolla samanlaisia ajoneuvoja yleisesti ilmoitetaan myytäväksi ja josta on vähennetty tavanomaisia alennuksia vastaavat erät.

Ajoneuvon yleiseen vähittäismyyntiarvoon katsotaan kuuluvan kaikki se, minkä ajoneuvon ostaja välittömästi tai välillisesti luovuttaa vastikkeeksi ajoneuvosta myyjälle tai kolmannelle osapuolelle. Arvoon luettavan erän nimityksellä, maksun ajankohdalla tai muulla vastaavalla seikalla ei ole vaikutusta siihen, onko erä sisällytettävä vähittäismyyntiarvoon. Ajoneuvon arvoon ei kuitenkaan lueta tavanomaisia rahoituskuluja eikä sellaisia enintään 600 euron tavanomaisia kustannuksia, jotka aiheutuvat ajoneuvon toimittamisesta asiakkaalle.

17 §

Yleisen vähittäismyyntiarvon määrittäminen

Ajoneuvon yleistä vähittäismyyntiarvoa määritettäessä otetaan huomioon käytettävissä oleva selvitys tekijöistä, jotka vaikuttavat ajoneuvon vähittäismyyntiarvon määräytymiseen Suomen ajoneuvomarkkinoilla, sekä selvitys ajoneuvon arvosta ja merkistä, mallista, tyypistä, käyttövoimasta, varustuksesta ja muista vastaavista arvoon vaikuttavista ajoneuvon ominaispiirteistä. Lisäksi huomioon voidaan ottaa ajoneuvon ikä, ajokilometrit ja kunto sekä muut yksilölliset ominaisuudet.

Yleistä vähittäismyyntiarvoa määritettäessä huomioon voidaan ottaa myös muiden maiden ajoneuvomarkkinoista saadut tiedot.

Yleistä vähittäismyyntiarvoa ei voida yksinomaan määrittää:

- 1) sellaisten hintojen perusteella, joita on käytetty keskenään etuyhteydessä olevien ostajan ja myyjän välillä tai jotka ovat määräytyneet poikkeuksellisissa markkinaolosuhteissa; eikä
- 2) verotettavana olevasta ajoneuvosta maksetun hankintahinnan taikka siitä saadun myyntihinnan tai lunastuskorvauksen perusteella.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Esittelykäyttöön ilmoitetun uuden ajoneuvon 41 §:n 1 momentin 8 kohdan mukaista käyttöä ja sen aikana kertynyttä ajokilometrimäärää ei oteta huomioon määritettäessä ajoneuvon yleistä vähittäismyyntiarvoa.

18 §

Käytetyn ajoneuvon arvon määrittämisen poikkeukset

Jos käytetyn ajoneuvon yleistä vähittäismyyntiarvoa ei vähäisten markkinatietojen vuoksi voida määrittää 16 §:ssä tarkoitetulla tavalla, vähittäismyyntiarvo voidaan määrittää vastaavan uuden ajoneuvon yleisen vähittäismyyntiarvon perusteella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu käytetyn ajoneuvon yleinen vähittäismyyntiarvo saadaan alentamalla uuden ajoneuvon vähittäismyyntiarvoa verotettavan ajoneuvon iän perusteella kolme prosenttia ajoneuvon käyttöönottovuokaudelta, kaksi prosenttia kahdelta sitä seuraavalta täydeltä vuokaudelta ja sen jälkeen yhdellä prosentilla kutakin täyttä vuokautta kohden edellisen vuokauden loppuun lasketusta jäännösarvosta. Tästä poikkeavaa arvonalenemisen laskennallista määrää voidaan soveltaa, jos markkinatietoja koskevan tilastollisen aineiston perusteella on perusteita poiketa oletuksena olevasta arvon alenemasta ja jos käytettävissä olevan tiedon perusteella ei voida asianmukaisesti määrittää verotettavaa ajoneuvoa vastaavan ajoneuvon yleistä vähittäismyyntiarvoa.

19 §

Samanlaiset ajoneuvot

Ajoneuvoja voidaan pitää samanlaisina, jos ne ovat samanlaiset merkiltään, malliltaan ja varusteiltaan. Jos vertailtavana on eri maissa EY- tai EU -tyyppihyväksytyjä ajoneuvoja, asiakirjoissa olevien tietojen lisäksi ajoneuvojen tulee tosiasiallisesti olla teknisesti samanlaisia. Vähäiset eroavaisuudet ajoneuvoissa eivät kuitenkaan estä pitämästä ajoneuvoja samanlaisina, jos eroavaisuuksilla ei voida katsoa olevan merkitystä ajoneuvon arvon tai kuluttajien ajoneuvon kohdistuvien tarpeiden kannalta.

20 §

Vastaava uusi ajoneuvo

Vastaavana uutena ajoneuvona pidetään ajoneuvoa, joka on käyttövoimaltaan, merkiltään, korityypiltään ja malliltaan sama kuin verotettava ajoneuvo. Lisäksi ajoneuvojen moottorin, vaihteiston, voimansiirtotavan ja varustuksen ja muiden teknisten ominaisuuksien on vastattava toisiaan. Vähäiset eroavaisuudet eivät kuitenkaan estä pitämästä ajoneuvoja vastaavina.

Jos vastaavaa uutta ajoneuvoa ei voida osoittaa, valitaan lähinnä vastaava uusi ajoneuvo, jonka ominaisuuksissa sallitaan verotettavan ajoneuvon iästä ja tekniikan kehityksestä johtuvat erot ajoneuvon mallinimessä, teknisissä ominaisuuksissa ja muissa vastaavissa tekijöissä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

21 §

Ajoneuvon ikä

Ajoneuvon ikä luetaan kuukausina ajoneuvon ensimmäisestä rekisteröinnistä Suomessa tai ulkomailla. Jos tämä ajankohta ei ole tiedossa, ajoneuvon ikä lasketaan valmistuskuukauden päättymisestä. Jos tämäkin ajankohta ei ole tiedossa, ajoneuvon ikä määritetään sen vuoden päättymisestä, jona ajoneuvo on todennäköisesti ensimmäisen kerran Suomessa tai ulkomailla rekisteröity, otettu käyttöön taikka valmistettu.

Jos ajoneuvo on valmistettu aikaisemmin liikenteessä käytössä olleen tai olleiden ajoneuvon osista, ajoneuvon valmistusajankohdaksi katsotaan se ajankohta, jolloin ajoneuvon alkuperäisistä osista vähintään 50 prosentin on katsottava vaihtuneen.

Ajoneuvon ikä lasketaan siihen ajankohtaan, jolloin veron suorittamisvelvollisuus syntyi.

22 §

Varusteet

Ajoneuvon verotusarvoa määritettäessä ajoneuvon katsotaan kuuluvan toimintakuntoisina vähintään ne varusteet, jotka ajoneuvossa tulee olla, jotta se voitaisiin hyväksyä liikenteeseen. Lisäksi ajoneuvon katsotaan kuuluvan vähintään sellaiset muut varusteet, jotka tyyppihyväksynnän tai ajoneuvon valmistusmaassa julkaistun selvityksen mukaan kuuluvat ajoneuvon vakiovarusteisiin, sekä autossa lämmityslaitte. Verotusarvoa ei alenneta tällaisen varusteen puuttumisen tai epäkuntoisuuden takia.

5 luku

Verovapaus, alennettu vero ja veron palauttaminen

23 §

Verosta vapaat ajoneuvot

Autoverosta on vapaa:

- 1) ajoneuvolain 20 §:ssä tarkoitettu pelastusauto;
- 2) ajoneuvolain 21 §:ssä tarkoitettu ambulanssi;
- 3) eläinlääkintäautoksi rakennettu ja varustettu, eläinlääkärintointia harjoittavan eläinlääkärin omistuksessa oleva ja eläinlääkintätyössä käytettäväksi tarkoitettu N₁-luokan auto:
 - a) jossa on tilaa matkustajille vain kuljettajan vieressä olevilla istuimilla;
 - b) jonka ohjaamo-osan takana olevan korin osan sisäkorkeus mitattuna 0,8 metrin levyisellä ja 1,4 metrin pituisella alueella on vähintään 0,5 metriä; ja
 - c) jonka edellä b alakohdassa tarkoitettuun tilaan kuuluu eläinlääkintätyötä varten kiinteästi asennettu koneellisella jäähdytyslaitteella varustettu säilytystila sekä kiinteät kaapit, laatikot ja muut tarpeelliset rakenteet;

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

4) hautaustoimea harjoittavan omistuksessa oleva, yksinomaan ruumiiden ja hautajaistoimintaan liittyvien kukkalaitteiden kuljetukseen käytettävä ja väriltään musta, valkoinen tai hopeanharmaa M₁-luokan ruumisauto:

- a) jossa on kiinteällä vetolavalla varustettu kori;
- b) jonka ohjaamon ja arkkutilan välillä on kiinteä väliseinä;
- c) jonka arkkutilan pituus 0,4 metrin korkeudelta vetolavasta mitattuna on vähintään 2,1 metriä; ja

d) jonka arkkutilassa on enintään yksi istuin yhdelle henkilölle;

5) matkailuauto:

- a) jonka omamassa on vähintään 2 500 kilogrammaa;
 - b) jonka majoitustilan sisäkorkeus on vähintään 1,85 metriä alueella, jonka leveys on vähintään 0,4 metriä ja pituus vähintään 1,30 metriä auton pituussuunnassa mitattuna; ja
 - c) jonka majoitustilojen varustukseen kuuluvat ajoneuvolain 22 §:ssä säädettyjen varusteiden lisäksi vähintään tukevasti kiinnitetty kylmäsäilytystila ja majoitustilan lämmitin; sekä
- 6) sellainen M₁-luokan auto, jonka omamassa on vähintään 6 000 kilogrammaa.

24 §

Kansainvälisen sopimuksen perusteella verosta vapaat ajoneuvot

Autoverosta on vapaa ajoneuvo, joka tulee:

1) erityisillä rekisterikilvillä varustettuna ulkovaltojen Suomessa toimivien diplomaattisten ja muiden samassa asemassa olevien edustustojen tai lähetettyjen konsuleiden virastojen viralliseen käyttöön taikka diplomaattisten edustajien, lähetettyjen konsulien tai mainittujen edustustojen ulkomaan kansalaisuutta olevien hallinnollisen ja teknisen henkilökunnan jäsenten ja heidän talouteensa kuuluvien perheenjäsenten henkilökohtaiseen käyttöön sen mukaan kuin diplomaattisia suhteita koskevassa Wienin yleissopimuksessa (SopS 4/70) ja konsulisuhteita koskevassa Wienin yleissopimuksessa (SopS 50/80) määrätään;

2) Euroopan unionin Suomessa sijaitsevien toimielinten käyttöön taikka tällaisten toimielinten palvelukseen Suomeen tulevan henkilön käyttöön ja omistukseen, jos henkilö on asunut pysyvästi muualla kuin Suomessa.

Ulkoministeriö vahvistaa 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen yleissopimusten mukaisten edellytysten olemassaolon.

Ajoneuvoa ei saa veroa suorittamatta myydä, vuokrata eikä muutoinkaan luovuttaa tai antaa vastikkeetta käytettäväksi muulle kuin vastaavaan verottomaan ajoneuvon oikeutetulle edustustolle tai henkilölle ennen kuin kolme vuotta on kulunut ajoneuvon rekisteröimisestä kysymyksessä olevaan käyttöön.

Jos 1 momentissa tarkoitettu henkilö muuttaessaan pois Suomesta ennen kuin 3 momentissa säädetty määräaika on kulunut myy käytössään olleen ajoneuvon Suomessa, siitä on suoritettava veroa yksi kolmaskymmeneskuudesosa jokaista määräajasta jäljellä olevaa täyttä tai vajaata kuukautta kohti.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

25 §

Taksit

Autoverosta on vapaa ajoneuvo, joka:

1) Suomessa ensi kertaa rekisteröitäessä merkitään käytettäväksi liikenteen palveluista annetun lain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuun taksiliikenteeseen tai sitä vastaavaan Ahvenanmaan maakuntalaissa tarkoitettuun liikenteeseen ja jota pääasiallisesti käytetään siihen;

2) on esteetön tai jota käytetään tieliikennelain (729/2018) 142 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla järjestettyihin koulu- ja päivähoitokuljetuksiin; ja

3) on hyväksytty kuljettajan lisäksi vähintään kuuden matkustajan kuljetukseen, joista yksi tai useampi voi olla pyörätuolissa matkustava henkilö.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua ajoneuvosta, joka ei täytä 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, suoritettavaa autoveroa alennetaan enintään 1 200 eurolla, jos ajoneuvo rekisteröidään viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2022.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua veron alennusta pienennetään kuitenkin yhdellä kolmaskymmeneskuudesosalla jokaista täyttä tai alkavaa kalenterikuukautta kohden, jonka ajoneuvo on muualla kuin Suomessa ollut käytössä ennen sen rekisteröintiä edellä mainittuun käyttöön.

26 §

Autoveron palauttaminen vamman perusteella

Jos autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai osamaksukaupassa haltijaksi on rekisteröity henkilö, jolle liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohtaiseen käyttöön auto tulee, taikka sellainen henkilö, jolle vammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Verohallinto palauttaa hakemuksesta autoveroa enintään 3 770 euroa määräämällään ehdoilla. Jos hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin enintään 4 980 euroa.

Jos henkilön liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen taikka toiminnan vajavuuden vuoksi alentunut siten, että vamman pysyvä haitta-aste on vähintään 40 prosenttia, Verohallinto hakemuksesta palauttaa määräämällään ehdoilla autoverosta 60 prosenttia, kuitenkin enintään 2 460 euroa. Veronpalautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on hakijalle hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen.

Veronpalautuksen enimmäismääriä korotetaan määrällä, jolla ajoneuvon erityisesti edellä mainitun liikunta- tai näkövamman tai muun vamman vuoksi ajoneuvon valmistamisen jälkeen asennetut varusteet ovat vaikuttaneet autoveroon.

Jos palautuksen myöntämistä on painavista syistä pidettävä kohtuullisena, Verohallinto voi 1 ja 2 momenttiin rinnastuvissa tapauksissa hakemuksesta myöntää määräämällään ehdoilla edellä säädetyn palautuksen tai osan siitä, vaikka säädetyt edellytykset palautuksen myöntämiselle eivät täyty.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Verohallinto voi antaa hakemuksesta enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan päätöksen siitä, onko hakija esitetyn selvityksen mukaan oikeutettu 1, 2 tai 4 momentissa tarkoitettuun palautukseen.

Palautuksen hakemiseen sovelletaan, mitä 27 §:ssä säädetään.

27 §

Veron palauttaminen verovapauden tai alennetun veron perusteella

Jos ajoneuvo merkitään ensimmäistä kertaa rekisteröitäessä liikennerekisteriin 11 tai 23—26 §:ssä tarkoitettuun perustein lievemmin verotettavana tai verottomana ajoneuvona ja ajoneuvosta on maksuunpantu täysimääräinen autovero, palautetaan veroa hakemuksesta sille, joka merkitään liikennerekisteriin ajoneuvon omistajaksi taikka osamaksukaupassa ostajalle, joka merkitään liikennerekisteriin ajoneuvon haltijaksi.

Hakemus on tehtävä Verohallinnolle kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun ajoneuvo on merkitty rekisteriin ensimmäistä kertaa. Hakijan on esitettävä selvitys palautuksen edellytysten täytymisestä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset hakemusmenettelystä, hakemuksessa annettavista tiedoista ja hakemuksen yhteydessä esitettävästä selvityksestä.

28 §

Vero ajoneuvon käytön perusteella

Jos ensimmäistä kertaa Suomessa verolliseen käyttöön otettua ajoneuvoa ei tulla rekisteröimään liikennerekisteriin, täysimääräisestä verosta vähennetään verovelvollisen tai rekisteröidyn autoveroilmoittajan vaatimuksesta se määrä, joka ajoneuvosta palautettaisiin 29 §:n 2 momentin mukaisesti. Vähennys lasketaan 29 §:n 2 momentista poiketen ajoneuvon käytön päättymispäivän perusteella. Veroa määrätään kuitenkin aina vähintään viisi prosenttia täysimääräisestä verosta.

Vaatus on tehtävä Verohallinnolle yhden vuoden kuluessa ensimmäistä kertaa määrätyn veron eräpäivästä. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset vaatimuksen yhteydessä annettavista tiedoista, tietojen antamistavasta ja muusta menettelystä tietojen antamiseksi.

Jos verotus on toimitettu ennen vaatimuksen esittämistä, Verohallinto oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi noudattaen, mitä oikaisusta muualla tässä laissa säädetään, vaikka 82 §:ssä verotuksen oikaisulle säädetty määräaika olisi päättynyt. Verohallinto peruuttaa myös ajoneuvon rekisteröintiluvan.

Vaatimuksen esittämisen jälkeen ajoneuvon käyttö Suomessa on lopetettava.

29 §

Vientipalautus

Autoveroa palautetaan hakemuksesta, jos Suomessa verotettu ajoneuvo on viety maasta pysyvästi muualla kuin Suomessa käytettäväksi. Vientipalautus myönnetään hakijalle, joka ajoneuvon omistajana on vienyt ajoneuvon muualla kuin Suomessa käytettäväksi.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Veroa palautetaan se määrä, joka samanlaisesta ajoneuvosta kannettaisiin, jos se verotettaisiin käytettynä ajoneuvona Suomesta viennin ajankohtana. Veroa ei palauteta kuitenkaan enempää kuin sitä on ajoneuvosta maksuunpantu. Veroa ei myöskään palauteta siltä osin kuin ajoneuvon arvo tai ajoneuvosta suoritettava vero on noussut verotuksen jälkeen tehdyn muutostyön tai varustelun takia. Jos veroa palautetaan ajoneuvosta, jonka veroa on alennettu tämän lain perusteella, palautettavaa määrää alennetaan sillä osuudella veron alennuksesta, joka kannettaisiin, jos ajoneuvo luovutettaisiin palautuksen hakemisen ajankohtana muuhun kuin alennettuun veroon oikeuttavaan käyttöön.

Vientipalautuksen myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että:

- 1) palautettava määrä on vähintään 500 euroa;
- 2) ajoneuvon ensimmäisestä käyttöön otosta on kulunut enintään kymmenen vuotta vientiajan kohtana;
- 3) ajoneuvo on vientipäivänä liikennekelteisessä kunnossa; ja
- 4) ajoneuvo on poistettu Suomessa liikennekäytöstä ajoneuvolain 66 c §:n mukaisesti.

30 §

Vientipalautuksen hakeminen

Vientipalautusta koskeva hakemus on tehtävä Verohallinnolle ajoneuvon viennin jälkeen ja viimeistään 30 päivän kuluessa siitä, kun ajoneuvo on viety maasta. Vientipalautuksen hakijan on esitettävä selvitys vientipalautuksen edellytysten täyttymisestä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset vientipalautuksen hakemusmenettelystä, hakemuksessa annettavista tiedoista ja hakemuksen yhteydessä esitettävästä selvityksestä.

31 §

Vähennys määräaikaisen vuokrasopimuksen perusteella

Jos ensimmäistä kertaa Suomessa käyttöön otettava ajoneuvo on tarkoitus käyttää Suomessa enintään viisi vuotta määräaikaisen vuokrasopimuksen perusteella, autoverosta vähennetään verovelvollisen veroilmoituksella tekemästä vaatimuksesta se määrä, joka hakemuksesta palautettaisiin vientipalautuksena ajoneuvon viennin jälkeen. Vähennyksen hyväksymisen jälkeen ajoneuvosta ei myönnetä vientipalautusta.

Vähennyksen edellytyksenä on, että ajoneuvo otetaan Suomessa ensimmäistä kertaa käyttöön. Lisäksi verovelvollisen tulee osoittaa, että vuokranantaja on sijoittautunut Euroopan talousalueelle ja sen liiketoimintana on ajoneuvojen säännöllinen vuokraus. Vähennystä ei tehdä, jos sen määrä on alle 500 euroa.

Jos 1 momentissa tarkoitettua vientipalautuksen määrää ei voida luotettavasti määrittää verotusta toimitettaessa, verosta vähennetään määrä, joka ajoneuvosta kannettaisiin 18 §:n mukaisesti laskettuna, kun ajoneuvo viedään Suomesta määräaikaisen vuokrasopimuksen päättyessä. Käytettynä verotettavan ajoneuvon autoveron alennus lasketaan 13 §:n 1 momentin mukaisesta veron määrästä tekemällä siitä 18 §:ssä tarkoitettu vähennys.

32 §

Määräaikaisen vuokrasopimuksen muuttuminen ja päättyminen

Jos autoverosta on tehty 31 §:ssä tarkoitettu vähennys ja määräaikaista vuokrasopimusta muutetaan, verovelvollisen tulee ilmoittaa Verohallinnolle muutoksesta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ilmoituksesta, ilmoituksen antamisen ajankohdasta, ilmoitettavista tiedoista ja menettelystä ilmoituksen antamiseksi. Verohallinto voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun ilmoittamisvelvollisuus on ilmeisen tarpeetonta.

Jos autoverosta on tehty 31 §:ssä tarkoitettu vähennys, ajoneuvon käyttö Suomessa on lopetettava viimeistään määräaikaisen vuokrasopimuksen päättymispäivänä. Lisäksi ajoneuvo on poistettava liikennekäytöstä Suomessa ajoneuvolain 66 c §:n mukaisesti viimeistään määräaikaisen vuokrasopimuksen päättymispäivänä ja vietävä pysyvästi muualla kuin Suomessa käytettäväksi 30 päivän kuluessa määräaikaisen vuokrasopimuksen päättymisestä. Ajoneuvon on oltava vientipäivänä liikennekelpoisessa kunnossa.

Sen lisäksi mitä oikaisusta muualla tässä laissa säädetään, Verohallinto oikaisee verotusta kuuden vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi, jos verotusta toimitettaessa 31 §:n 3 momentin mukaisesti tehty vähennys poikkeaa ajoneuvon viennin jälkeen vientipalautuksena myönnettävästä määrästä. Verohallinto oikaisee verotusta verovelvollisen vahingoksi myös, jos vähennykselle 31 §:n 1 ja 2 momentissa säädetty edellytykset tai tämän pykälän 2 momentissa säädetty vaatimukset eivät täyty. Verohallinto voi kuitenkin jättää verotuksen oikaisun verovelvollisen vahingoksi toimittamatta, jos ajoneuvo on romutettu tai muuten tuhoutunut ja tätä koskeva merkintä on tehty liikenneasioiden rekisteriin ajoneuvolain 66 e §:n mukaisesti.

6 luku

Veroton käyttö

33 §

Vakituinen asuinpaikka

Henkilön vakituksella asuinpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu vähintään 185 päivää kalenterivuodessa arvioituna hänen henkilökohtaisten, ammatillisten ja muiden siteidensä perusteella.

Jos henkilö oleskelee kahdessa tai useammassa valtiossa, henkilön vakituksena asuinpaikkana on pidettävä sitä, jonne hän henkilökohtaisten syiden johdosta palaa säännöllisesti. Henkilökohtaisia syitä arvioitaessa voidaan ottaa huomioon myös työskentelyn luonne ja pysyvyys muussa maassa sekä muut erityiset olosuhteet. Paluuta toiseen jäsenvaltioon ei edellytetä, jos henkilö oleskelee Suomessa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Määräaikaisen tehtävän suorittaminen ei vaikuta ajoneuvon verottomalle käytölle säädettyihin enimmäisaikoihin.

Veroviranomainen voi hakemuksesta antaa enintään yhdeksi vuodeksi kerrallaan päätöksen siitä, missä valtiossa henkilön asuinpaikan on esitetyn selvityksen mukaan katsottava sijaitsevan.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Veroviranomainen antaa tarkemmat määräykset hakemusmenettelystä, hakemuksessa annettavista tiedoista ja hakemuksen yhteydessä esitettävästä selvityksestä.

Henkilön vakituisen asuinpaikan ei katsota muuttuvan, jos henkilö oleskelee Suomessa tai muussa maassa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa opiskelua varten.

34 §

Ulkomailla vakituisesti asuvan oikeus verottomaan käyttöön

Ajoneuvon käyttö on verotonta, jos ulkomailla vakituisesti asuva luonnollinen henkilö käyttää maahan tuomaansa ulkomailla rekisteröityä ajoneuvoa yksityiskäyttöön enintään 6 kuukauden keskeytymättömänä tai keskeytyvänä määräaikana 12 kuukauden ajanjakson aikana.

Verottomalle käytölle 1 momentissa säädettyä enimmäisaikaa ei sovelleta, jos ulkomailla vakituisesti asuva luonnollinen henkilö työskentelee Suomessa ja poistuu ajoneuvolla säännöllisesti muussa valtiossa sijaitsevaan asuinpaikkaansa.

Enimmäisaikaa ei myöskään sovelleta ulkomailla rekisteröidyn ajoneuvon käyttöön, jos ajoneuvon on tuonut maahan henkilö, joka oleskelee Suomessa yksinomaan yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa tapahtuvaa opiskelua varten ja jonka vakituinen asuinpaikka on ulkomailla. Ajoneuvon verottomasta käytöstä on kuitenkin ilmoitettava Verohallinnolle ennen 1 momentissa säädetyn enimmäisajan päättymistä, jos veroton käyttö jatkuu tätä pidempään. Lisäksi henkilön on annettava lukukausittain tai Verohallinnon määrääminä muina ajankohtina selvitys opiskelustaan.

35 §

Verottoman käytön enimmäisajan pidentäminen eräissä tapauksissa

Verohallinto voi hakemuksesta pidentää määräämillään ehdoilla 34 §:n 1 momentissa tarkoitetun verottoman käytön enimmäisaikaa enintään yhdellä vuodella. Pidennyshakemus on tehtävä ennen verottomaksi säädetyn käyttöajan päättymistä. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset hakemusmenettelystä, hakemuksessa annettavista tiedoista ja hakemuksen yhteydessä esitettävästä selvityksestä.

Jos enimmäisaikaa on 1 momentin mukaisesti pidennetty, ajoneuvoa voidaan käyttää uudelleen 34 §:n perusteella verotta aikaisintaan 6 kuukauden kuluttua pidennetyn ajanjakson päättymisestä. Jos enimmäisaikaa on pidennetty, ajoneuvosta ei tänä aikana kanneta veroa, vaikka ajoneuvon maahan tuoneen henkilön olisi katsottava tänä aikana tulleen Suomessa vakituisesti asuvaksi.

36 §

Ulkomaisten yrityksen tai yhteisön oikeus verottomaan käyttöön

Mitä 34 §:n 1 momentissa säädetään yksityiskäyttöön tuotavan ajoneuvon verottomasta käytöstä, sovelletaan myös ulkomailla rekisteröityyn ajoneuvoon, jonka muu kuin Suomessa vakituisesti asuva henkilö tuo maahan muun kuin Suomessa olevan yrityksen yritystoiminnassa käytet-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

täväksi tai muualla kuin Suomessa olevan kansainvälisen järjestön tai muun yhteisön toiminnassa käytettäväksi.

Ajoneuvon verottoman käytön enimmäisaika Suomessa on 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa kuitenkin 7 kuukautta. Määräaikaa ei voida pidentää 35 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

37 §

Lyhytaikainen käyttö

Suomessa vakituisesti asuva luonnollinen henkilö ja hänen perheensä voivat käyttää yksityiskäyttöön maahantuomaansa ajoneuvoa veroa suorittamatta yhtäjaksoisesti enintään 14 päivän ajan kerran kalenterivuodessa, jos ajoneuvo on rekisteröity toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Henkilön perheeseen kuuluvat hänen kanssaan yhteisessä taloudessa asuvat aviopuoliso ja naimattomat lapset. Aviopuoliso on rinnastetaan avioliittoa solmimatta yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa jatkuvasti elävä henkilö.

38 §

Ulkomaisen työnantajan ajoneuvon käyttö työtehtäviin

Suomessa vakituisesti asuva luonnollinen henkilö, jonka työpaikka sijaitsee ulkomailla, voi käyttää työpaikan sijaintivaltiossa vakituisesti rekisteröityä, työnantajansa omistuksessa tai hallinnassa olevaa ajoneuvoa Suomessa verottomasti yksinomaan työtehtäviensä hoitamiseen. Verottoman käytön edellytyksenä on, että ajoneuvo viedään takaisin rekisteröintivaltioon kunkin työtehtävän päätyttyä ja että ajoneuvon käyttö kerrallaan kestää Suomessa enintään kolme vuorokautta yhtäjaksoisesti. Ajoneuvon käyttöä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin ei pidetä työtehtävien hoitamisenä.

39 §

Ulkomailla rekisteröity työsuhteajoneuvo

Suomessa vakituisesti asuva luonnollinen henkilö, jonka työnantajalla on kiinteä toimipaikka ulkomailla, voi käyttää ulkomailla vakituisesti rekisteröityä, työnantajansa omistuksessa tai hallinnassa olevaa ajoneuvoa Suomessa liikenteeseen verottomasti. Suomessa vakituisesti asuva ammatinharjoittaja, joka on sijoittautunut ulkomaille tai tarjoaa ulkomailla palvelujaan, voi käyttää ulkomailla vakituisesti rekisteröityä ajoneuvoaan Suomessa liikenteeseen verottomasti. Myös luonnollisen henkilön 37 §:n 2 momentissa tarkoitettu perhe voi käyttää tällaista ajoneuvoa verottomasti.

Verottoman käytön edellytyksenä on, että 1 momentissa tarkoitettu henkilö ja hänen perheensä yhteensä käyttävät ajoneuvoa päivien mukaan laskettuna vähemmän Suomessa kuin ulkomaille kunkin 12 kuukauden pituisen ajanjakson aikana. Jos ajoneuvoa saman päivän aikana käytetään sekä Suomessa että ulkomailla, ajoneuvoa katsotaan käytettävän ulkomailla.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

40 §

Ulkomailla opiskelevan tilapäinen ajoneuvon käyttö

Opiskelija, jonka vakituinen asuinpaikka on Suomessa ja joka oleskelee ulkomailla vähintään 185 päivää kalenterivuodessa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa tapahtuvaa opiskelua varten, voi käyttää ulkomailla rekisteröityä ajoneuvoa tilapäisesti Suomessa olosuhteet huomioon ottaen pakottavaksi katsottavan syyn taikka tavanomaisen lomamatkan tai siihen verrattavan lyhyehkön oleskelun johdosta.

41 §

Muu veroton käyttö

Ajoneuvon käyttö on verotonta, jos:

- 1) ajoneuvo tuodaan maahan ainoastaan huoltoa, korjausta tai muuta käsittelyä varten tai ajoneuvoa siirretään näiden toimenpiteiden suorittamiseksi maassa lyhyitä matkoja;
- 2) ajoneuvoa, jota ei rekisteröidä Suomessa, käytetään yksinomaan kokeiluun tai tutkimuskäyttöön, yksinomaan tyyppihyväksynnän suorittamista varten tai lyhytaikaiseen esittelyyn;
- 3) maahan tuotu ajoneuvo siirretään tuontipaikalta muualle maahan tai vientipaikalle rekisteröimättä ajoneuvoa Suomessa;
- 4) ajoneuvoa käytetään rekisteröimättä sitä Suomessa ainoastaan maasta vientiä varten tapahtuvaan siirtoon luovutuspaikalta vientipaikalle tai edellä mainittuun siirtoon merkittynä vientirekisteriin sekä vientirekisteriin merkityn ajoneuvon tilapäiseen käyttöön Suomessa pakottavaksi katsotun syyn taikka tavanomaisen lomamatkan tai siihen verrattavan lyhyehkön oleskelun johdosta, ei kuitenkaan maasta muuttoa välittömästi seuraavan tai maahan muuttoa välittömästi edeltävän kuukauden aikana;
- 5) ulkomailla rekisteröity ajoneuvo tuodaan maahan yksinomaan kilpailukäyttöön enintään 30 päivän ajaksi ja viedään tämän jälkeen maasta;
- 6) ajoneuvoa, jota ei rekisteröidä Suomessa, käytetään siirtokilvillä varustettuna yksinomaan kilpailutarkoituksiin yhtäjaksoisesti enintään seitsemän päivän ajan;
- 7) koenumerokilvillä varustettua ajoneuvoa siirretään koenumerotodistuksen saajan tai hänen edustajansa ollessa ajoneuvossa ja siirto liittyy välittömästi koenumerotodistuksen saajan ajoneuvon tai sen laitteiden tutkimus- tai tuotekehitystä varten suoritettuun kokeeseen, ajoneuvon koeajoon sen teknisen toimivuuden varmistamiseksi, lyhytaikaiseen myyntitarkoituksessa tapahtuvaan esittelyyn muualla kuin Suomessa vakituisesti asuvalle ostajalle taikka muuhun ajoneuvon valmistukseen, myyntiin, varustamiseen, maasta vientiin, korjaukseen tai katsastukseen välittömästi kuuluvaan siirtoon;
- 8) Suomessa myytäväksi tarkoitettua ajoneuvoa, jolle on myönnetty ajoneuvolaissa tarkoitettu siirtolupa tai joka on rekisteröity toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, käytetään enintään yhdeksän kuukauden ajan ajoneuvojen maahantuontia, valmistusta tai myyntiä harjoittavan yrityksen liiketoiminnassa lyhytaikaiseen, asiakasta kohden enintään kolmen vuorokauden pituiseen myyntitarkoituksessa tapahtuvaan koeajoon tai esittelyyn; tai
- 9) autoveroa tai auto- ja moottoripyöräveroa koskevasta verottomuudesta on sovittu Suomea velvoittavan toisen valtion kanssa tehdyllä sopimuksella.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa Verohallinto voi yksittäistapauksessa hyväksyä ajoneuvon lyhytaikaisen verottoman käytön 1 momentissa tarkoitettuja perusteita vastavilla syillä sekä määräämillään ehdoilla ja rajoituksilla.

42 §

Verottoman käytön päätyminen

Veroton käyttö päättyy sen jälkeen, kun ajoneuvon verottomalle käytölle säädetty tai Verohallinnon määräämä edellytys ei enää täyty tai enimmäisaika päättyy.

Jos ajoneuvo viedään maasta, siirretään Verohallinnon määräämään paikkaan tai hävitetään viranomaisen määräämällä tavalla viivytyksettä, kun määräaika päättyy tai edellytys ei enää täyty, veron suorittamisvelvollisuutta ei kuitenkaan synny.

Veron suorittamisvelvollisuutta ei myöskään synny, jos ajoneuvon käyttö enimmäisajan päättyttyä tai kun edellytys ei enää täyty on tilapäistä, perustuu erehdykseen tai ylivoimaiseen esteeseen ja ajoneuvon muuta kuin verotonta käyttöä on pidettävä vähäisenä.

43 §

Verottoman käytön päätyminen ajoneuvon luovutuksen takia

Veroton käyttö päättyy, jos ajoneuvo myydään, vuokrataan tai muutoin luovutetaan muuhun kuin verottomaksi säädettyyn käyttöön taikka käytettäväksi muulle kuin sellaiselle henkilölle, jolla on tässä laissa säädetty oikeus ajoneuvon verottomaan käyttöön.

Jos ajoneuvo luovutetaan 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, ajoneuvon luovuttajan on ilmoitettava luovutuksesta Verohallinnolle. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ilmoituksesta, ilmoituksen antamisen ajankohdasta, ilmoitettavista tiedoista ja menettelystä ilmoituksen antamiseksi. Verohallinto voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun ilmoittamisvelvollisuus on ilmeisen tarpeetonta.

Ajoneuvo voidaan kuitenkin luovuttaa siirrettäväksi Suomessa lyhyitä matkoja huoltoa, korjausta tai muuta käsittelyä varten taikka muussa vastaavassa tarkoituksessa, jos verottomaan käyttöön oikeutettu henkilö ei voi tilapäisesti itse kuljettaa ajoneuvoa. Ajoneuvo voidaan myös luovuttaa vaurioitumisen johdosta vakuutusyhtiölle. Tällaista ajoneuvoa ei voida kuitenkaan rekisteröidä tai ottaa verolliseen käyttöön Suomessa, jollei siitä suoriteta veroa.

Jos 1 momentissa tarkoitettu luovutus muuhun kuin verottomaan käyttöön on tilapäistä, perustuu erehdykseen tai ylivoimaiseen esteeseen ja ajoneuvon muuta kuin verotonta käyttöä on pidettävä vähäisenä, veroton käyttö ei pääty.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

7 luku

Viranomaiset

44 §

Veroviranomaiset ja muut valvontaviranomaiset

Veroviranomaisia ovat Verohallinto ja Liikenne- ja viestintävirasto.

Verohallinto vastaa autoverotuksen toimittamisesta, veronkannosta, verovalvonnasta ja muista tässä laissa säädettyistä viranomaistehtävistä, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Liikenne- ja viestintävirasto vastaa 2 momentissa tarkoitetuista tehtävistä ajoneuvon rekisteröinnin jälkeen 3 §:n 2 momentissa ja 3 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa lukuun ottamatta 24 §:ssä tarkoitettujen ajoneuvojen omistuksen muutoksia.

Veroviranomaisten lisäksi Tulli ja poliisi valvovat säädettyjen ja määrättyjen velvollisuuksien noudattamista.

45 §

Valtion oikeudenvallonta

Valtion oikeutta valvoo Verohallinnon tehtävänä olevassa verotuksessa Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö ja Liikenne- ja viestintäviraston tehtävänä olevassa verotuksessa Liikenne- ja viestintäviraston veroasiamies.

Valtion oikeudenvallvojaa kuullaan ja päätös annetaan tiedoksi siten, että oikeudenvallvojalle varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

8 luku

Rekisteröity autoveroilmoittaja

46 §

Autoveroilmoittajien rekisteri

Verohallinto pitää rekisteriä rekisteröidyistä autoveroilmoittajista (*autoveroilmoittajien rekisteri*). Autoveroilmoittajien rekisterin käyttötarkoituksena on varmistaa verotus- ja rekisteröintimenettelyn tehokkuus sekä varmistaa ja valvoa rekisteröityjen autoveroilmoittajien luotettavuutta.

Verohallinto voi merkitä hakemuksesta rekisteriin sen, joka säännöllisen liiketoiminnan muodossa harjoittaa tai todennäköisesti ryhtyy harjoittamaan lain soveltamisalaan kuuluvien uusien tai käytettyjen ajoneuvojen maahantuontia tai valmistusta (*rekisteröity autoveroilmoittaja*).

Autoveroilmoittajien rekisteriin merkitään rekisteröidyn autoveroilmoittajan nimi, yritys- ja yhteisötunnus ja rekisterimerkinnän voimassaoloaika. Lisäksi autoveroilmoittajien rekisteriin merkitään tieto siitä, koskeeko rekisteröityminen uusia vai käytettyjä ajoneuvoja.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

47 §

Rekisteriin merkitsemisen edellytykset

Autoveroilmoittajien rekisteriin merkitään hakija, joka:

- 1) ei ole olennaisesti laiminlyönyt tai jonka ei voida ennakkoperintälain (1118/1996) 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövänsä ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitettuja velvollisuuksiansa verotuksessa;
- 2) on täysi-ikäinen ja jonka toimintakelpoisuutta ei ole rajoitettu, jos hakija on luonnollinen henkilö; sekä
- 3) on antanut 51 §:n mukaisen vakuuden.

48 §

Hakemus ja rekisteriin merkitseminen

Autoveroilmoittajaksi rekisteröintiä hakevan on annettava autoveroilmoittajien rekisterin pitämistä varten tarvittavat tiedot ja yhteystiedot sekä selvitys 46 §:n 2 momentissa tarkoitetun toiminnan harjoittamisesta ja 47 §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä. Hakemus on tehtävä sähköisesti. Verohallinto voi kuitenkin erityisestä syystä hyväksyä hakemuksen tekemisen muulla tavoin kuin sähköisesti.

Verohallinto merkitsee rekisteröidyn autoveroilmoittajan autoveroilmoittajien rekisteriin rekisteröintipäätöksen tekemisestä alkaen. Rekisteröity autoveroilmoittaja voidaan hakijan pyynnöstä merkitä rekisteriin myös myöhemmästä ajankohdasta alkaen.

Rekisteröidyn autoveroilmoittajan on viipymättä ilmoitettava Verohallinnolle, jos rekisteröinnin yhteydessä annetut tiedot muuttuvat tai 46 §:n 2 momentissa tarkoitettu toiminta loppuu. Lisäksi rekisteröidyn autoveroilmoittajan on Verohallinnon pyynnöstä annettava 1 momentissa tarkoitettut tiedot ja selvitys.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset rekisteröintimenettelystä.

49 §

Rekisteristä poistaminen

Verohallinto poistaa rekisteröidyn autoveroilmoittajan autoveroilmoittajien rekisteristä, jos rekisteröity autoveroilmoittaja sitä pyytää. Rekisteröity autoveroilmoittaja poistetaan rekisteristä asiaa koskevan päätöksen tekemisestä alkaen.

Verohallinto voi tehdä päätöksen rekisteristä poistamisesta omasta aloitteestaan, jos rekisteröity autoveroilmoittaja ei enää harjoita 46 §:n 2 momentin mukaista toimintaa tai täytä 47 §:n mukaisia rekisteriin merkitsemisen edellytyksiä. Verohallinnon on ennen rekisteristä poistamista ilmoitettava rekisteröidylle autoveroilmoittajalle rekisteristä poistamisesta ja varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos rekisteristä poistaminen perustuu 47 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin laiminlyönteihin.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

50 §

Rekisteröintiä koskeva päätös

Verohallinnon on annettava asianomaiselle päätös rekisteröintiä koskevassa asiassa. Päätöksen sisällöstä säädetään 67 §:ssä.

51 §

Vakuus

Verohallinto voi vaatia asetettavaksi vakuuden autoveron suorittamisesta. Verohallinto määrää vakuuden lajin ja suuruuden. Vakuuden suuruutta harkittaessa tulee ottaa huomioon hakijan luotettavuus, toiminnan laajuus ja kannattavuus sekä hakijan vakavaraisuus, maksuvalmius ja muut taloudelliset edellytykset vastata veroista.

Verohallinto voi rekisteröinnin jälkeen määrätä vakuuden asetettavaksi, vaatia lisää vakuutta tai vapauttaa vakuutta, jos se on tarpeen rekisteröidyn autoveroilmoittajan toiminnassa tapahtuneiden muutosten takia. Verohallinnon on tällöin annettava rekisteröidyn autoveroilmoittajan pyynnöstä tälle vakuutta koskeva päätös. Päätöksen sisällöstä säädetään 67 §:ssä.

Autoveroilmoittajien rekisteristä poistamisen jälkeen Verohallinto vapauttaa viipymättä vakuuden. Jos rekisteröidyllä autoveroilmoittajalla on ollut tai on jäljellä maksamatonta veroa taikka tiedossa on toimimisesta aiheutuvia uusia verovelvoitteita, vakuudesta vapautetaan kuitenkin vain se osa, jota ei ole käytetty eikä käytetä veron suoritukseksi.

52 §

Autoveroilmoittajien rekisterin tietojen säilytysaika

Autoveroilmoittajien rekisterin tietoja säilytetään 12 vuotta sen jälkeen, kun rekisteröity autoveroilmoittaja on poistettu rekisteristä. Tietoja säilytetään kuitenkin vähintään niin kauan kuin verotukseen voidaan tehdä muutoksenhaun johdosta muutoksia.

9 luku

Ilmoittamisvelvollisuus

53 §

Velvollisuus antaa ilmoitus ajoneuvon käyttöönotosta

Ajoneuvon käyttöönottajana tulee ennen ajoneuvon käyttöönottoa antaa ilmoitus käyttöönotosta Verohallinnolle (*käyttöönottoilmoitus*). Käyttöönottoilmoitusta ei anneta kuitenkaan ajoneuvosta, joka otetaan käyttöön rekisteröinnin jälkeen.

Käyttöönottoilmoituksen tulee sisältää tiedot ajoneuvosta ja sen verollisesta käyttöönotosta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ilmoitettavista tiedoista.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Verohallinnon vahvistama käyttöönottoilmoitus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä, jollei Verohallinto toisin määrää. Käyttöönottoilmoitus on esitettävä pyynnöstä valvontaviranomaiselle.

54 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus

Verovelvollisen on annettava verotusta varten veroilmoitus. Jos rekisteröity autoveroilmoittaja on velvollinen suorittamaan veron, rekisteröity autoveroilmoittaja on vastuussa veron ilmoittamisesta verovelvollisen sijasta.

Autoveroilmoituksen tulee sisältää verotuksen toimittamiseen tarvittavat tiedot ajoneuvosta, verovelvollisesta ja muista verotukseen vaikuttavista seikoista. Veroviranomainen antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksessa ilmoitettavista tiedoista.

Veroilmoitukseen ei liitetä tositteita, jollei veroviranomainen verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää.

55 §

Veroilmoituksen määräaika

Verovelvollisen on annettava veroilmoitus ennen kuin ajoneuvo merkitään liikennerekisteriin tai otetaan käyttöön Suomessa. Jos ajoneuvosta on annettu 53 §:n mukaisesti käyttöönottoilmoitus, veroilmoitus on annettava viiden päivän kuluessa käyttöönotosta.

Rekisteröidyn autoveroilmoittajan on annettava veroilmoitus kalenterikuukauden mittaiselta autoverojaksolta niistä uusista ajoneuvoista, jotka on rekisteröity jakson aikana. Autoveroilmoitus on annettava myös autoverojaksolta, jonka aikana ei rekisteröidä ajoneuvoja. Veroilmoitus on annettava viimeistään autoverojaksoa seuraavan kuukauden kymmentenä päivänä. Ilmoitus niiltä autoverojaksoilta, jolloin ajoneuvoja ei rekisteröidä, voidaan tehdä etukäteen enintään kuudelta kuukaudelta.

Rekisteröidyn autoveroilmoittajan on annettava veroilmoitus käytetyistä ajoneuvoista ajoneuvokohtaisesti viiden päivän kuluessa ajoneuvon rekisteröinnistä.

Ajoneuvon omistajan, jonka omistusaikana 3 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu ajoneuvon rakenteen, käyttötarkoituksen tai omistuksen muutos on tehty, on tehtävä veroilmoitus yhden kuukauden kuluessa muutoksen tekemisestä. Jos omistuksen muutos kuitenkin koskee 24 §:ssä tarkoitettua ajoneuvoa, on myyjän tehtävä ilmoitus Verohallinnolle ennen ajoneuvon luovutusta.

Veroviranomainen antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen antamisajankohdasta.

56 §

Veroilmoituksen peruuttaminen

Verovelvollinen tai rekisteröity autoveroilmoittaja voi peruuttaa Verohallinnolle antamansa autoveroilmoituksen, jos ajoneuvoa ei ole rekisteröity tai otettu verolliseen käyttöön. Veroilmoituksen voi peruuttaa myös se, joka osoittaa hankkineensa omistusoikeuden sellaiseen ajoneu-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

voon, jota ei ole rekisteröity tai otettu käyttöön. Peruuttaminen on tehtävä yhden vuoden kuluessa veron eräpäivästä.

Verohallinto voi tehdä päätöksen veroilmoituksen peruuttamisesta omasta aloitteestaan, jos ajoneuvoa ei ole rekisteröity tai otettu käyttöön yhden vuoden kuluessa veron eräpäivästä.

~~Verovelvolliselle tai rekisteröidylle autoveroilmoittajalle määrätään veroilmoituksen peruuttamisesta 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa laiminlyöntimaksu.~~ Jos verotus on jo toimitettu ennen kuin veroilmoitus peruutetaan, Verohallinto peruuttaa ~~lisäksi~~ verotuksen ja rekisteröintiä varten annetun luvan.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset peruuttamisen yhteydessä annettavista tiedoista, tietojen antamistavasta ja muusta menettelystä tietojen antamiseksi.

57 §

Velvollisuus antaa ilmoitus verottomasta käytöstä

Joka tuo ajoneuvon maahan verottomaan käyttöön tai ottaa ajoneuvon täällä verottomaan käyttöön, on velvollinen antamaan ilmoituksen verottomasta käytöstä Verohallinnolle ennen ajoneuvon Suomessa tapahtuvan verottoman käytön alkamista.

Ilmoituksen tulee sisältää tiedot käytettävästä ajoneuvosta ja verottoman käytön perusteesta sekä muut ajoneuvon käytön verottomuuteen vaikuttavat tiedot. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ilmoitettavista tiedoista.

Verohallinnon vahvistama ilmoitus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä ja se on esitettävä valvontaviranomaiselle tämän pyynnöstä.

Verottoman käytön ilmoitusta ei anneta 34 §:ssä tarkoitettusta verottomasta käytöstä, jollei 34 §:ssä toisin säädetä, eikä 36 tai 40 §:ssä tai 41 §:n 1 momentin 7 tai 9 kohdassa tarkoitettusta käytöstä. Edellä 41 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa ilmoitus tehdään vain Suomen rajan ylittämispäikan tulliviranomaiselle, kun ajoneuvo viedään maasta, ja 6 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa ilmoitus annetaan vain ajoneuvon ensimmäisestä verottomasta käytöstä.

58 §

Ilmoituksen antamistapa

Tässä laissa tarkoitetut ilmoitukset on annettava veroviranomaiselle.

Tässä laissa tarkoitetut ilmoitukset ja muut tiedot verotusta varten on annettava veroviranomaisen määräämässä muodossa. Rekisteröidyn autoveroilmoittajan, yhteisön ja yhteisetuuden on annettava ilmoitus sähköisesti. Veroviranomainen voi kuitenkin erityisestä syystä hyväksyä ilmoituksen antamisen paperisena.

Veroviranomainen antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen antamistavasta sekä muusta menettelystä ilmoituksen antamiseksi.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

59 §

Ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä vastuussa olevat

Ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä on vastuussa yhteisön hallitus tai hallinto, yhtymän osakas, edunvalvoja, kuolinpesän osakas tai se, jolla on pesä hallussaan, sekä ulkomaalaisen tai ulkomaisen yhteisön puolesta Suomessa oleva edustaja tai sivukonttorin johtaja.

60 §

Lisätietojen antaminen ja tositteiden esittäminen

Verovelvollisen ja muun ilmoittamisvelvollisen on veroviranomaisen kehotuksesta annettava veroilmoituksen tai muun antamansa ilmoituksen lisäksi samoin velvoituksin täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä tositteet, jotka saattavat olla tarpeen tämän verotusta tai sitä koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

Ajoneuvon käyttäjän vedotessa ajoneuvon verotonta käyttöä koskeviin säännöksiin hänen on annettava veroviranomaisille tarvittava selvitys vakituudesta asuinpaikastaan.

61 §

Kirjanpitovelvollisuus

Sen lisäksi, mitä kirjanpitolaissa (1336/1997) säädetään, verovelvollisen on järjestettävä kirjanpitoinsa sellaiseksi, että siitä saadaan 54 §:ssä tarkoitetut tiedot.

62 §

Muistiinpanovelvollisuus ja tositteiden säilyttäminen

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on ilmoittamisvelvollisuuttaan varten pidettävä sellaisia muistiinpanoja, joihin riittävästi eriteltyinä sisältyvät verotuksessa tarvittavat tiedot.

Muistiinpanojen on perustuttava tositteisiin. Veroilmoituksella ilmoitetun ajoneuvon tietoja koskevat tositteet on säilytettävä kuusi vuotta verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta. Tositteita tulee käsitellä ja säilyttää niin, että niiden sisältöä voi vaikeuksitta tarkastella ja tarkistaa selväkielisessä muodossa.

Veroviranomainen antaa tarkemmat määräykset muistiinpanovelvollisuudesta ja muistiinpanoista sekä tositteiden säilyttämisvelvollisuuden rajoittamisesta silloin, kun säilyttämisvelvollisuus on ilmeisen tarpeetonta.

63 §

Ajopäiväkirja

Edellä 25 §:ssä tarkoitetun ajoneuvon pääasiallinen käyttö sekä 39 §:ssä ja 41 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitetun ajoneuvon veroton käyttö on todennettava ajopäiväkirjalla.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Ajopäiväkirjasta on käytävä selville 25 §:ssä säädettyjen autoverovapauden edellytysten täyttyminen tai 39 §:ssä tai 41 §:n 1 momentin 8 kohdassa säädettyjen verottoman käytön edellytysten täyttyminen.

Veroviranomainen antaa tarkempia määräyksiä velvollisuudesta pitää ajopäiväkirjaa sekä ajopäiväkirjan tiedoista, säilyttämisestä ja esittämisvelvollisuudesta.

64 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on kehotuksesta esitettävä veroviranomaiselle tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa sekä kaikki aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen verovelvollisen verotusta tai sitä koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

Ulkomailla sähköisesti säilytettävien autoveroa koskevien tositteiden ja muun aineiston osalta tietoihin tulee saada täydellinen tosiaikainen tietokoneysteys ja tiedot on voitava muuttaa selväkieliseen muotoon. Veroviranomaisen kehotuksesta teknisestä tallenteesta on lisäksi valmistettava jäljennös tarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

Verotarkastuksen aloittamisajankohdasta ja tarkastuspaikasta on ilmoitettava verovelvolliselle etukäteen, jollei erityisestä syystä ole aihetta muuhun menettelyyn.

Toisen viranomaisen edustaja voi avustaa asiantuntijana verotarkastuksessa.

Veroviranomaisen on laadittava suoritettua verotarkastuksesta verotarkastuskertomus, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

Verotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

10 luku

Verotuksen toimittaminen ja oikaisu

Yleiset menettelysäännökset

65 §

Verotuksessa noudatettavat yleiset säännökset

Jollei tässä laissa toisin säädetä, verotusmenettelyyn sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995), jäljempänä *verotusmenettelylaki*, 26 §:n 1—4 momentissa ja 6 momentissa, 26 a ja 26 c §:ssä tai niiden nojalla säädetään verotuksen yleisistä menettelysäännöksistä.

Mitä verotusmenettelylaissa säädetään Verohallinnosta, sovelletaan myös Liikenne- ja viestintävirastoon. Mitä verotusmenettelylaissa säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös tässä laissa tarkoitettuun rekisteröityyn autoveroilmoittajaan, palautuksen hakijaan sekä muuhun ilmoittamis- ja tiedonantovelvolliseen.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Mitä verotusmenettelylain 26 §:n 3 momentissa säädetään kuulemisesta, sovelletaan kuulemiseen myös tässä laissa tarkoitettua muuta ilmoitusta sekä seurannaismuutosta koskevassa asiassa, jos kuuleminen on mahdollista ja jos kuuleminen ei ole ilmeisen tarpeetonta.

66 §

Ilmoituksen ja muiden tietojen antamisajankohta

Ilmoitus ja muut tiedot katsotaan annetuksi, kun ne ovat saapuneet toimivaltaiselle veroviranomaiselle.

Sähköisesti annettujen tietojen saapumisajankohdasta säädetään sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä ja paperilla annettujen tietojen saapumisajankohdasta hallintolain (434/2003) 18 §:ssä.

67 §

Päätöksen sisältö ja perusteleminen

Päätöksestä on käytävä ilmi verovelvollisen tai hakijan yksilöintitiedot, tieto siitä, miten asia on ratkaistu, päätöksen tehnyt viranomainen yhteystietoineen ja ohjeet siitä, miten päätökseen voidaan hakea muutosta.

Päätös on perusteltava, jos ilmoituksesta tai oikaisuvaatimuksesta poiketaan, jos asiaa ei ratkaista hakemuksen mukaisesti tai jos verotusta muutetaan verovelvollisen vahingoksi.

Jos veroilmoituksesta poiketaan tai asiaa ei ratkaista 27 tai 29 §:ssä tarkoitetun hakemuksen mukaisesti, perusteluiden ei tarvitse olla päätöksessä, vaan ne pidetään saatavina veroviranomaisessa. Jos veroilmoituksesta poikettaessa sovelletaan arvioverotusta, veron kiertämistä tai veronkorotusta koskevia säännöksiä, asiakirjoihin on merkittävä päätöksen perusteena oleva lainkohta.

Päätös voidaan jättää perustelematta silloin, kun perusteleminen on ilmeisen tarpeetonta.

68 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos veroviranomaiselle annettu veroilmoitus tai muu asiakirja on tuhoutunut, se on annettava uudelleen.

Veroviranomainen antaa tarkemmat määräykset ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen täyttämisestä sekä veron määrittämisestä siinä tapauksessa, että veroilmoitus tai muu asiakirja on tuhoutunut.

Verotuksen toimittaminen

69 §

Verovuosi

Verovuosi on se kalenterivuosi, jonka aikana veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Tämän lain 27 tai 29 §:ssä tarkoitettua veron palauttamista koskevassa asiassa verovuosi on se kalenterivuosi, jonka aikana Verohallinto on tehnyt asiassa päätöksen.

Liikenne- ja viestintäviraston toimittaessa verotuksen verovuosi on se kalenterivuosi, jonka aikana Liikenne- ja viestintävirasto on tehnyt asiassa päätöksen.

70 §

Verotuksen toimittaminen Verohallinnossa ja Liikenne- ja viestintävirastossa

Veroviranomainen toimittaa verotuksen veroilmoituksen, sivulliselta tiedonantovelvolliselta saatujen tietojen ja asiassa saadun muun selvityksen perusteella.

71 §

Verotuspäätöksen antaminen

Kun veroviranomainen on toimittanut verotuksen, verovelvolliselle on lähetettävä verotuspäätös.

72 §

Pienin määrättävä vero

Jos autoveron määrä olisi alle 10 euroa, se jätetään määräämättä.

73 §

Täydentävä verotuspäätös

Jos verovelvollinen ilmoittaa oikaisuvaatimuksella 54 §:ssä tarkoitetun verotukseen vaikuttavan tiedon, jota tämä ei ole aikaisemmin ilmoittanut tai johon verotuspäätös ei ole muutoin perustunut, Verohallinto toimittaa verotuksen tältä osin ja tekee asiassa täydentävän verotuspäätöksen. Täydentävä verotuspäätös tehdään muutoin noudattaen, mitä verotuksen oikaisusta 79 ja 80 §:ssä ja 89 §:n 2 momentissa säädetään. Oikaisuvaatimuksen tutkimatta jättämisestä ei tehdä päätöstä.

Jos asia kuuluu samaan asiakokonaisuuteen samanaikaisesti vireillä olevan oikaisuvaatimuksen kanssa tai asioiden ratkaiseminen yhdessä on muusta vastaavasta syystä perusteltua, asia voidaan ratkaista oikaisuvaatimusta koskevassa menettelyssä. Asian käsittelemisestä oikaisuvaatimusta koskevassa menettelyssä on tällöin ilmoitettava verovelvolliselle.

Verohallinto voi käsitellessään täydentävää verotuspäätöstä koskevaa asiaa kieltää saatavan täytäntöönpanon tai määrätä täytäntöönpanon keskeytettäväksi. Menettelyyn sovelletaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään täytäntöönpanon keskeyttämisestä verotusta koskevan oikaisuvaatimuksen johdosta. Verohallintoon sovelletaan tällöin, mitä mainitussa laissa säädetään muutoksenhakuviranomaisesta.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Täydentävää verotuspäätöstä koskeva asia on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tietojen antamistavasta ja muusta menettelystä tietojen antamiseksi.

Täydentävään verotuspäätökseen haetaan muutosta oikaisuvaatimuksella verotuksen oikaisulautakunnalta.

74 §

Ennakkoratkaisu

Veroviranomainen voi antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia sovelletaan hakijan ajoneuvon verotukseen. Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöity kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään sen antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua noudatetaan ennakkoratkaisun saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, Liikenne- ja viestintävirastossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

75 §

Arvioverotus

Verotus on toimitettava arvioimalla, jos veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei voida panna oikaistunakaan verotuksen perusteeksi.

Veroviranomaisen on ennen arvioverotuksen toimittamista lähetettävä kehotus veroilmoituksen antamiseksi tai selvityksen esittämiseksi. Kehotus sisältää tiedon arvioidun veron määrästä. Veron määrää arvioitaessa otetaan huomioon ajoneuvon tai autoverojakson tiedot, verovelvollisen toiminta tai muut vastaavat käytettävissä olevat tiedot.

76 §

Veron kiertäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on verotusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa.

Jos on ilmeistä, että verotusta toimitettaessa olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, on verotusta toimitettaessa huolellisesti tutkittava kaikki asian arvostelemiseen vaikuttavat seikat sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Jos verovelvollinen ei esitä selvitystä siitä, että verotukseen vaikuttavalle olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta taikka ettei muuhun toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauttaisiin, verotusta toimitettaessa on meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Jos ajoneuvoa on katsottava rakennetun tai muutetun verosta välttymisen tarkoituksessa siten, että se rakenteeltaan ja ominaisuuksiltaan poikkeaa asianomaiseen ajoneuvojen luokkaan kuulu-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

vien ajoneuvojen tavanomaisista ominaisuuksista, ajoneuvosta voidaan kantaa vero sen mukaan, mitä ajoneuvoryhmää tai ajoneuvoluokkaa ajoneuvon tai sen käytön on tosiasiallisesti katsottava vastaavan, vaikka ajoneuvo olisi sen luokittelun tai tämän lain säännösten nojalla verosta vapaa tai oikeutettu alempaan verokantaan.

Ajoneuvon rekisteröinti liikennerekisteriin

77 §

Rekisteröintilupa

Verohallinto antaa luvan ajoneuvon rekisteröintiin (*rekisteröintilupa*) liikennerekisterin rekisterinpitäjälle, kun ajoneuvosta maksuunpantu vero on suoritettu. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset rekisteröintiluvan tiedoista sekä menettelystä, jolla tiedot annetaan.

Jos rekisteröity autoveroilmoittaja on velvollinen suorittamaan veron, ajoneuvon saa merkitä liikennerekisteriin ilman Verohallinnon rekisteröintilupaa. Muutoin ajoneuvoa ei saa merkitä liikennerekisteriin, jollei Verohallinto ole antanut lupaa ensirekisteröintiä varten. Verohallinto voi antaa rekisteriin merkitsemisen kieltoa rajoittavia määräyksiä, jos lupa on verovalvonnan kannalta ilmeisen tarpeeton.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään rekisteröintiluvasta, ei sovelleta ajoneuvoon, joka tulee rekisteröidä Ahvenanmaan maakuntalain mukaiseen liikennerekisteriin.

78 §

Ajoneuvon käytön estäminen

Jos rekisteriin on merkitty tai verollisessa käytössä on ajoneuvo, josta ei ole tehty autoveroilmoitusta taikka ilmoitusta rakenteen tai muun verotukseen vaikuttavan seikan muutoksesta, veroviranomainen voi määrätä ajoneuvon käytön heti estettäväksi. Jos ilmoittamisvelvollisuus on laiminlyöty, Tulli tai poliisi voi estää ajoneuvon käytön ja ottaa ajoneuvon rekisterikilvet ja rekisteröintitodistuksen haltuun, kunnes velvollisuus on täytetty tai vero maksuunpantu.

Ajoneuvon käyttö voidaan estää myös siinä tapauksessa, että ajoneuvon omistus tai hallinta on siirretty muulle omistajalle tai haltijalle. Jos myöhempi omistaja suorittaa veron, ajoneuvon käyttö voidaan jälleen sallia.

Veroviranomainen voi sallia ajoneuvon käytön veron eräpäivään saakka.

Verotuksen oikaisu

79 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verovelvolliselle on verotuksessa olevan virheen takia määrätty veroa liikaa tai palautettu liian vähän, veroviranomainen oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Jos veroviranomainen havaitsee 83—85 §:n nojalla suorittamaansa valvontatoimeen liittyvässä asiassa virheen verovelvollisen vahingoksi, veroviranomainen oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi.

Verotusta ei kuitenkaan oikaista, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

80 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos vero on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa, veroviranomainen oikaisee verotusta verovelvollisen vahingoksi.

Verotusta ei oikaista, jos veroviranomainen on selvittänyt ja nimenomaisesti ratkaissut asian. Verotusta voidaan kuitenkin oikaista, jos ratkaisu asiassa on perustunut virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen taikka asiassa on ilmennyt sellaista uutta selvitystä, joka olisi voinut vaikuttaa asian ratkaisuun. Myös kirjoitusvirhe, laskuvirhe tai muu niihin verrattava erehdys voidaan oikaista.

Verotusta ei oikaista, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

81 §

Verotuksen oikaisun jättäminen toimittamatta

Veroviranomainen voi jättää verotuksen oikaisun verovelvollisen vahingoksi toimittamatta silloin, kun määräämättä jäänyttä veroa on pidettävä vähäisenä eikä verotuksen tasapuolisuus taikka verovelvollisen laiminlyöntien laatu tai toistuvuus edellytä verotuksen oikaisun toimittamista.

Veroviranomainen antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin määräämättä jäänyttä veroa on pidettävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla vähäisenä.

Verotuksen toimittamisen määräaika ja oikaisuaika

82 §

Verotuksen toimittamisen ja oikaisemisen määräaika

Verotus on toimitettava tai oikaisu verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi on tehtävä kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Liikenne- ja viestintäviraston on 1 momentista poiketen toimitettava verotus kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona ajoneuvon rakenteen, käyttötarkoituksen tai omistuksen muutos tai ajoneuvon tuleminen lain soveltamisalaan on tullut veroviranomaisen tietoon.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

83 §

Verotuksen toimittamisen ja oikaisun määräajan jatkaminen

Veroviranomainen voi jatkaa verotuksen toimittamiselle tai verovelvollisen vahingoksi tehtävälle oikaisulle 82 §:ssä säädettyä määräaika yhdellä vuodella, jos:

1) valvontatoimi on alkanut toisen viranomaisen antaman tai muualta saadun tiedon perusteella poikkeuksellisen myöhään taikka se vaatii viranomaisyhteistyötä; tai

2) verovelvollinen on antanut asiaa koskevan ilmoituksen tai muun selvityksen poikkeuksellisen myöhään taikka valvontatoimen kohteena oleva verovelvollinen vaikeuttaa olennaisesti valvontatoimen suorittamista.

Päätös määräajan jatkamisesta on tehtävä ennen 82 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä ja annettava tiedoksi verotusmenettelylain 26 c §:ssä säädetyllä tavalla. Jos veroviranomainen on saanut 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun tiedon, 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai muun selvityksen ennen 82 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä, päätös voidaan kuitenkin tehdä 60 päivän kuluessa siitä, kun tieto, ilmoitus tai muu selvitys on saatu.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta.

84 §

Pidennetty verotuksen toimittamisen ja oikaisun määräaika

Veroviranomainen voi 82 §:n mukaisen määräajan estämättä kuuden vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta:

1) toimittaa verotuksen taikka oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi siltä osin kuin verotuksen toimittamisen tai oikaisun perusteena on sellainen verovelvollisen verotukseen vaikuttava tieto, joka on saatu kansainvälisessä tietojenvaihdossa muutoin kuin automaattisessa tietojenvaihdossa; tai

2) toimittaa verotuksen, jos liikennerekisterissä tai käytössä on ajoneuvo, josta ei ole annettu autoveroilmoitusta.

85 §

Rikosperusteinen verotuksen toimittaminen ja oikaisu

Veroviranomainen voi toimittaa verotuksen tai oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi 82 §:n mukaisen määräajan estämättä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana syyttäjä on nostanut syytteen rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä tarkoitetussa rikosasiassa.

Veroviranomainen oikaisee 1 momentissa tarkoitetun päätöksen siltä osin kuin syyttäjä on peruuttanut syytteen taikka syyte on lainvoimaisella tuomiolla tai päätöksellä hylätty tai jätetty tutkimatta. Menettelyssä noudatetaan, mitä verotuksen oikaisusta verovelvollisen hyväksi säädetään 79 §:ssä.

Rikosperusteinen verotuksen toimittaminen ja oikaisu voidaan kohdistaa oikeushenkilöön, jos 1 momentissa tarkoitetusta rikoksesta syytetään oikeushenkilön puolesta toiminutta luonnollista henkilöä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

86 §

Verotuksen toimittamista ja oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Verotus katsotaan toimitetuksi ja oikaisu tehdyksi määräajassa, jos veroviranomaisen päätös on tehty ennen tässä laissa säädettyjen määräaikojen päättymistä.

11 luku

Veron maksaminen ja veronkanto

87 §

Veronkantolain soveltaminen

Veronkantoon ja perintään sovelletaan veronkantolakia (11/2018), jollei tässä laissa toisin säädetä.

Mitä veronkantolaissa säädetään Verohallinnosta, sovelletaan myös Liikenne- ja viestintävirastoon sen suorittaman veronkannon ja perinnän osalta, jollei tässä laissa toisin säädetä. Mitä veronkantolain 35 ja 49 §:ssä säädetään Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköstä, sovelletaan myös Liikenne- ja viestintäviraston veroasiamieheen Liikenne- ja viestintäviraston suorittaman veronkannon ja perinnän osalta.

Mitä veronkantolaissa säädetään palautuksesta ja verovelvollisesta palautuksen saajana, sovelletaan myös hakemukseen perustuvaan palautukseen sekä tällaisen palautuksen hakijaan.

Mitä veronkantolaissa säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös rekisteröityyn autoveroilmoittajaan silloin, kun rekisteröity autoveroilmoittaja on velvollinen suorittamaan autoveron verovelvollisen sijasta.

88 §

Erityisiä säännöksiä Liikenne- ja viestintäviraston veronkannosta

Liikenne- ja viestintäviraston suorittamaan veronkantoon ja perintään ei sovelleta veronkantolain 16 ja 17 §:n, 27 §:n 1 momentin, 28, 30 ja 36 §:n, 42 §:n 2 momentin, 54, 60—64 ja 70 §:n, 71 §:n 3—7 momentin, 75 §:n 1 momentin eikä 11 luvun säännöksiä.

Sen lisäksi, mitä veronkantolain 11 §:ssä säädetään, Liikenne- ja viestintäviraston määräämä autovero on maksettava käyttäen Liikenne- ja viestintäviraston määräämiä maksun yhteydessä ilmoitettavia tietoja.

Myöntäessään veronkantolain 47 §:n perusteella vapautuksen autoverosta Liikenne- ja viestintävirasto voi määrätä vapautukselle sellaisia ehtoja, joilla voidaan valvoa vapautuksen edellytysten täyttymistä.

Veronkantolain 6 §:ssä säädetystä käyttöjärjestyksestä poiketen Liikenne- ja viestintäviraston määräämä autoveron maksu tai palautus käytetään Liikenne- ja viestintäviraston määräämän autoveron suorituksiksi. Sen jälkeen maksu tai palautus voidaan käyttää ensisijaisesti Liikenne- ja

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

viestintäviraston muiden verosaatavien suoritukseksi ja toissijaisesti valtion muiden verosaatavien suoritukseksi.

Liikenne- ja viestintäviraston tekemään veronkantoa ja perintää koskevaan päätökseen haetaan muutosta noudattaen, mitä tässä laissa säädetään muutoksenhausta.

89 §

Viivästyskorko eräissä tilanteissa

Jos ajoneuvosta ei ole annettu autoveroilmoitusta ja ajoneuvo on merkitty liikennerekisteriin tai otettu käyttöön Suomessa taikka jos autoveroilmoitus on annettu säädetyn määräajan jälkeen ja veron määrääminen on tämän johdosta viivästynyt, on verotusta toimitettaessa määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) mukainen viivästyskorko. Liikenne- ja viestintäviraston toimittaessa verotuksen viivästyskorko lasketaan kuitenkin siitä hetkestä, kun tieto veroperusteen muutoksesta on tullut veroviranomaisen tietoon.

Jos autovero on jäänyt kokonaan tai osittain määräämättä tai sitä on palautettu liikaa sen johdosta, että verovelvollinen on antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, on verotusta toimitettaessa tai oikaistaessa määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukainen viivästyskorko.

90 §

Käyttökielto

Jos veroa ei ole suoritettu eräpäivänä, veroviranomainen voi määrätä, ettei ajoneuvoa saa käyttää liikenteessä (*käyttökielto*). Ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä siinäkään tapauksessa, että ajoneuvon omistus tai hallinta on siirretty muulle kuin verovelvolliselle tai verosta vastuussa olevalle. Veroviranomainen voi pyytää Tullilta ja poliisilta virka-apua ajoneuvon käytön estämiseksi. Valvontaviranomainen voi ottaa käyttökiellossa olevan ajoneuvon rekisterikilvet ja rekisteröintitodistuksen haltuunsa. Valvontaviranomaisen kirjallisella luvalla ajoneuvon saa kuitenkin kuljettaa luvassa määrättyyn paikkaan säilytettäväksi.

Ajoneuvon käyttökielto päättyy, kun ajoneuvosta määrätty vero on suoritettu. Ajoneuvon käyttökielto ei kuitenkaan pääty, vaikka veroa ei säädettyjen määräaikojen kulumisen takia enää voitaisi periä.

Jos ajoneuvon käyttö on kielletty tämän lain nojalla, veroviranomainen voi hakemuksesta poistaa käyttökiellon määräajaksi tai pysyvästi, jos käyttökiellon poistamiselle on erityisiä syitä. Veroviranomainen voi määrätä käyttökiellon poistamiselle ehtoja. Hakemuksen käyttökiellon poistamiseksi voi tehdä ajoneuvon omistaja tai haltija. Käyttökiellon poistamista koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

91 §

Hyvityskorko

Verotuksen muutoksen tai palautushakemuksen johdosta takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolaissa säädetty hyvityskorko.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Edellä 29 §:ssä tarkoitettulle vientipalautukselle maksetaan korko, jos hakija osoittaa, että ajoneuvo on tuotu Suomeen määräaikaista käyttöä varten, jonka kesto on määriteltä ennen ajoneuvon maahantuontia. Korko maksetaan enintään ennalta määritetyn käyttöjakson ajalta. Korkoa ei kuitenkaan makseta, jos hakijalle on myönnetty 31 §:ssä tarkoitettu vähennys. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko.

12 luku

Seuraamusmaksut

92 §

Veronkorotus

Veroviranomainen määrää verovelvolliselle veronkorotuksen, jos veroilmoitus tai muu säädetty tieto, asiakirja tai selvitys on annettu puutteellisenä tai virheellisenä taikka on jätetty kokonaan antamatta.

Veronkorotusta ei kuitenkaan määrätä, jos verovelvollinen on jättänyt ilmoittamatta verotuksessa hyväkseen vaikuttavan tiedon, jollei kyse ole 93 §:n 2 momentissa tarkoitettusta tilanteesta.

Veronkorotus jätetään määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen, laiminlyönnille on pätevä syy tai jos veronkorotuksen määrääminen olisi 93 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tilanteessa olosuhteet huomioon ottaen kohtuutonta.

93 §

Veronkorotuksen määrä

Veronkorotus on 10 prosenttia lisääntyneen veron määrästä.

Veronkorotus on kuitenkin vähintään 15 prosenttia ja enintään 50 prosenttia lisääntyneen veron määrästä, jos:

- 1) 92 §:ssä tarkoitettu laiminlyönti on toistuvaa; tai
- 2) verovelvollisen toiminta osoittaa ilmeistä piittaamattomuutta verotusta koskevista velvoitteista.

Arvioverotuksessa veronkorotus on 25 prosenttia lisääntyneen veron määrästä.

Jos asia on verotusmenettelylain 26 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla tulkinnanvarainen tai epäselvä tai 1 momentin mukainen veronkorotus on muusta erityisestä syystä kohtuuton, veronkorotus on 5 prosenttia lisääntyneen veron määrästä.

Veronkorotus on 2 prosenttia lisääntyneen veron määrästä, jos verovelvollinen oma-aloitteisesti vaatii virheen korjaamista verotuspäätöksen tekemisen jälkeen ja on täyttänyt selvittämismenettelynsä.

Veronkorotus on aina kuitenkin vähintään 75 euroa. Autoverojaksoa koskeva veronkorotus on kuitenkin vähintään 300 euroa.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

94 §

Myöhästymismaksu

Veroviranomainen määrää verovelvolliselle veronkorotuksen sijasta myöhästymismaksun, jos verovelvollinen antaa veroilmoituksen tai oma-aloitteisesti korjaa muun 92 §:ssä tarkoitetun laiminlyönnin ennen verotuspäätöksen tekemistä. Myöhästymismaksua ei kuitenkaan määrätä veronkorotuksen sijasta, jos verovelvollinen on ottanut ajoneuvon verolliseen käyttöön ennen käyttöönottoilmoituksen antamista.

Myöhästymismaksua ei määrätä, jos verovelvollinen on jättänyt ilmoittamatta verotuksessa verovelvollisen hyväksi vaikuttavan tiedon, jollei kyse ole 93 §:n 2 momentissa tarkoitetusta tilanteesta. Myöhästymismaksu jätetään määräämättä myös, jos veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä, laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy tai muu erityinen syy.

Veroilmoituksen myöhästymisestä määrättävä myöhästymismaksu on 50 euroa. Autoverojaksoa koskevan veroilmoituksen myöhästymisestä määrättävä myöhästymismaksu on kuitenkin 200 euroa.

Verovelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen ennen myöhästymismaksun määräämistä, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Myöhästymismaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

95 §

Laiminlyöntimaksu

Veroviranomainen määrää enintään 2000 euron suuruisen laiminlyöntimaksun sille, joka:

~~1) peruuttaa 56 §:n 1 momentin mukaisesti veroilmoituksen tai jonka veroilmoituksen Vero-~~
~~hallinto peruuttaa 56 §:n 2 momentin mukaisesti;~~

1) jättää täyttämättä 32 §:n 1 momentissa, 43 §:n 2 momentissa, 53 §:ssä tai 57 §:ssä tarkoitetun ilmoittamisvelvollisuuden;

2) jättää täyttämättä 60 §:ssä tarkoitetun selvittamisvelvollisuuden, joka koskee 32 §:n 1 momentissa, 43 §:n 2 momentissa, 53 §:ssä tai 57 §:ssä tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuutta; tai

3) jättää täyttämättä 116 §:ssä säädetyn tarkastamisvelvollisuuden.

Veroviranomainen määrää enintään 5 000 euron suuruisen laiminlyöntimaksun sille, joka jättää veroviranomaisen kehotuksesta huolimatta täyttämättä:

1) 48 §:ssä tarkoitetun rekisteröintiä koskevan ilmoittamisvelvollisuuden tai tietojenantovelvollisuuden;

2) 61 §:ssä säädetyn verotusta koskevan kirjanpitovelvollisuuden, 62 §:ssä säädetyn verotusta koskevan muistiinpanovelvollisuuden tai 63 §:ssä säädetyn velvollisuuden pitää ajopäiväkirjaa.

Laiminlyöntimaksua ei määrätä, jos laiminlyönti on vähäinen tai sille on pätevä syy tai muu erityinen syy.

Laiminlyöntimaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

13 luku

Muutoksenhaku

96 §

Oikeus muutoksenhakuun

Verotukseen saa hakea muutosta verovelvollinen ja se, joka muutoin on veron suorittamisesta vastuussa. Jos rekisteröity autoveroilmoittaja on 7 §:n mukaan velvollinen suorittamaan autoveron, muutoksenhakuoikeus on kuitenkin rekisteröidyllä autoveroilmoittajalla.

Muutosta muuhun kuin verotuspäätökseen saa hakea se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa. Veron palauttamista koskevaan päätökseen saa hakea muutosta palautuksen hakija.

Valtion puolesta oikeus hakea muutosta on valtion oikeudenvälvoijalla.

97 §

Oikaisuvaatimus

Muutosta Verohallinnon tekemään päätökseen haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta ja Liikenne- ja viestintäviraston tekemään päätökseen Liikenne- ja viestintävirastolta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Muutosta ei saa hakea, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Ajoneuvon omistaja tai osamaksukaupassa haltija ei saa vaatia 11 §:ssä tarkoitettua alennettua veroa tai 23—25 §:ssä tarkoitettua verovapautta oikaisuvaatimuksella.

Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa veroviranomaiselle.

Oikaisuvaatimus on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä.

98 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Oikaisuvaatimus verotuspäätökseen ja veron palauttamista koskevaan päätökseen on tehtävä kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta. Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin aina tehdä 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon.

Oikaisuvaatimus muuhun kuin 1 momentissa tarkoitettuihin päätöksiin on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon veroviranomaisen päätöksestä, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Valtion oikeudenvälvoijan määräaika oikaisuvaatimuksen tekemiselle on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

99 §

Oikaisuviranomainen

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee oikaisuvaatimuksen, joka koskee Verohallinnon tekemää päätöstä. Verohallinto voi kuitenkin ratkaista oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään, jos muutoksenhakijana on muu kuin Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö.

Jos verovelvollisen verotus on toimitettu arvioimalla ja verovelvollinen hakee muutosta verotukseen antamalla verotuspäätöksen tekemisen jälkeen veroilmoituksen, Verohallinto voi kumota verotuksen ja toimittaa sen uudelleen.

Liikenne- ja viestintävirasto ratkaisee oikaisuvaatimuksen, joka koskee Liikenne- ja viestintäviraston tekemää päätöstä.

100 §

Muutoksenhaku ennakkoratkaisuun

Ennakkoratkaisun hakija sekä valtion oikeudenvallvoja saavat hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea valittamalla muutosta.

Valitus tehdään siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin hakijan kotikunta tai kotipaikka päätöstä tehtäessä kuului. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Muutoksenhaussa noudatetaan, mitä 102 §:ssä säädetään.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valtion oikeudenvallvojan valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

101 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitus tehdään siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin muutoksenhakuun oikeutetun kotikunta tai kotipaikka kuului, kun veroviranomaisen päätös tehtiin. Jos päätös koskee useaa verovelvollista tai mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista. Valtion oikeudenvallvojan valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

102 §

Valtion oikeudenvallvojan ja verovelvollisen kuuleminen valitusta käsiteltäessä

Hallintotuomioistuimen on varattava verovelvollisen tekemästä valituksesta 45 §:ssä tarkoitetulle valtion oikeudenvallvojalle ja 45 §:ssä tarkoitetun valtion oikeudenvallvojan tekemästä vali-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

tuksesta verovelvolliselle tilaisuus antaa vastine sekä tarvittaessa muutoksenhakijalle tilaisuus antaa vastaselitys.

Sen lisäksi, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 44 §:n 2 momentissa säädetään asian ratkaisemisesta asianosaista kuulematta, hallintotuomioistuimien voi ratkaista valituksen kuulematta valtion oikeudenvallvoja, jos veron määrä voi verovelvollisen vaatimuksesta muuttua enintään 6 000 euroa eikä asia ole tulkinnanvarainen tai epäselvä.

103 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valitus-aika hallinto-oikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

104 §

Ennakkopäätösvalitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Muutoksenhakuun oikeutettu sekä Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö saavat hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen hallinto-oikeuden sijasta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää ennakkopäätösvalitusta koskevan valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelylain 71 a—71 d §:ssä säädetään.

105 §

Oikaisulautakunnan päätökseen liitettävä valitusosoitus

Oikaisulautakunnan päätökseen on liitettävä hallintolain 47 §:ssä tarkoitettu valitusosoitus, josta ilmenee, miten ratkaisuun tyytymättömän on meneteltävä saattaakseen asia hallinto-oikeuden tutkittavaksi tai hakeakseen muutosta tämän lain 104 §:n mukaisella ennakkopäätösvalituksella. Valitusosoituksessa on myös selostettava menettely ennakkopäätösvalitusta koskevassa lupa-asiassa pääpiirteittäin.

106 §

Muutosperusteen vahvistaminen

Muutoksen perusteen vahvistamiseen sovelletaan, mitä verotusmenettelylain 73 §:ssä säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

107 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, hallinto-oikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi tai, jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

108 §

Seurannaismuutos

Jos verotusta on muutettu toisen autoverojakson, toisen ajoneuvon tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, veroviranomainen muuttaa myös toisen autoverojakson verotuksen, toisen ajoneuvon verotuksen tai toisen verovelvollisen verotuksen muutosta vastaavasti.

Seurannaismuutos voidaan jättää tekemättä, jos muutoksen tekeminen on erityisestä syystä kohtuutonta.

109 §

Erityisiä säännöksiä muutoksenhausta ja muutoksenhaun johdosta tehtävistä muutoksista

Verovelvollinen ja muu verosta vastuussa oleva on muutoksenhausta huolimatta velvollinen maksamaan veron, sen viivästysseuraamuksen ja muun seuraamuksen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä on alennettava, veroviranomainen muuttaa verotusta ja palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoseuraamuksineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella joku on määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, veroviranomainen muuttaa verotusta ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen. Jos verotuksen muutoksen johdosta määrättävän veron määrä on alle kymmenen euroa, veroa ei määrätä maksettavaksi.

110 §

Muutosten toteuttaminen

Muutoksenhakuviranomaisen tai veroviranomaisen päätöksen perusteella uudelleen toimitettava verotus, seurannaismuutos ja muutoksenhaun johdosta tehtävät muut muutokset verotukseen toteutetaan noudattaen, mitä verotuksen oikaisusta 79 ja 80 §:ssä säädetään. Tehtyihin päätöksiin haetaan muutosta noudattaen, mitä muutoksen hakemisesta verotuksen oikaisua koskevaan päätökseen säädetään.

Veroviranomaisen on määrättävä omasta aloitteestaan saatavan täytäntöönpano keskeytettäväksi siltä osin kuin muutoksenhakuviranomainen on kumonnut verotusta koskevan päätöksen ja palauttanut asian veroviranomaiselle uudelleen toimitettavaksi, jollei erityisestä syystä muuta

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

johdu. Keskeytysmääräys on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun muutoksenhakuviranomaisen päätös on annettu veroviranomaiselle tiedoksi. Keskeytysmääräykseen sovelletaan muutoin, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa säädetään.

Tässä pykälässä tarkoitetut muutokset verotukseen tehdään, vaikka verotuksen oikaisun edellytykset puuttuvat.

111 §

Perustevalitus

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain perustevalitusta koskevia säännöksiä.

112 §

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäyntikulujen korvaukseen sovelletaan oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 10 luvun säännöksiä.

14 luku

Tietojenanto

113 §

Sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Maahantuojan tai valmistajan on toimitettava Verohallinnolle tiedot, joilla maahantuojaa, valmistajaa tai sen edustajaa ilmoittaa uusia ajoneuvoja yleisesti myytäväksi Suomessa. Tiedot on annettava sen ajoneuvomallin tarkkuudella, jolla ajoneuvo yksilöidään ja jolla sitä yleisesti markkinoidaan. Tiedot on annettava, kun ajoneuvomallin myynti tai markkinointi alkaa, ja silloin, kun ajoneuvomallin yleinen pyyntihinta muuttuu. Edellä tarkoitetun tiedonantovelvollisen on lisäksi ilmoitettava Verohallinnolle, kun ajoneuvomallia ei ole enää myytävänä. Maahantuojan ja valmistajan on säilytettävä tässä momentissa tarkoitetut tiedot vähintään kuusi vuotta sen verovuoden päättymisestä, jonka kuluessa uusi ajoneuvo on ilmoitettu myytäväksi Suomessa. Tässä momentissa tarkoitettujen tietojen säilyttämiseen sovelletaan, mitä kirjanpitolaissa säädetään tositteiden säilyttämisestä.

Ajoneuvojen myynti-ilmoituksia liiketoiminnan muodossa sähköisesti julkaisevan yhteisön, yhteisötuuden tai elinkeinonharjoittajan on annettava Verohallinnolle tiedot julkaisemistaan käytettyjen ajoneuvojen myynti-ilmoituksista.

Ajoneuvon rekisteröinnin suorittajan, katsastuksen suorittajan, Tullin ja poliisin tulee ilmoittaa veroviranomaiselle, jos rekisterissä tai käytössä havaitaan olevan ajoneuvo, josta veroa ilmeisesti ei ole maksettu, tai jonka rakennetta, käyttötarkoitusta tai omistusta on muutettu siten, että

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

ajoneuvosta voitaisiin joutua suorittamaan veroa. Jos poliisi tai Tulli estää ajoneuvon käytön 78 tai 90 §:n nojalla, sen tulee ilmoittaa käytön estämisestä veroviranomaiselle.

Viranomaisen yleiseen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan lisäksi, mitä verotusmenettelylain 18 §:ssä säädetään. Mitä verotusmenettelylain 18 §:ssä säädetään Verohallinnosta, sovelletaan myös Liikenne- ja viestintävirastoon.

Veroviranomainen antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta sekä tietojen säilyttämisaikasta ja -tavasta. Veroviranomainen voi rajoittaa tiedonantovelvollisuutta tilanteissa, joiden merkitys on verovalvonnan kannalta vähäinen.

114 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on veroviranomaisen kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitapahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella annettava hallussaan tai tiedossaan olevat toisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten tarpeelliset ajoneuvoa, ajoneuvon ostoa, myyntiä, käyttöä tai rakenteen muuttamista ja ajoneuvon käyttäjää, haltijaa tai omistajaa koskevat tiedot ja muut vastaavat ajoneuvoon liittyvät tiedot, jollei tietojen haltijalla lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiasta. Verotukseen vaikuttavia, taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

Elinkeinonharjoittajan on Verohallinnon kehotuksesta annettava tietoja ajoneuvojen ostoista, myynti-ilmoituksista, pyyntihinnoista ja mahdollisista jälleenmyynneistä.

Tullin on veroviranomaisen kehotuksesta annettava autoverotuksen toimittamista, lupaharkintaa, verovalvontaa tai muuta veroviranomaisen toimivaltaan kuuluvaa autoverotuksen tehtävää varten tarpeelliset tiedot ajoneuvosta ja valvontahavainnoista, kuten ajoneuvon käytöstä ja käyttäjästä, ja muut verotukseen vaikuttavat tiedot verovelvollista koskevine yksilöinti- ja yhteystietoineen, jos ne saattavat olla tarpeen autoverotuksen toimittamista, lupaharkintaa, verovalvontaa tai muuta veroviranomaisen toimivaltaan kuuluvaa autoverotuksen tehtävää varten.

Viranomaisen erityiseen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan lisäksi, mitä verotusmenettelylain 20 §:ssä säädetään. Mitä verotusmenettelylain 20 §:ssä säädetään Verohallinnosta, sovelletaan myös Liikenne- ja viestintävirastoon.

115 §

Erityisiä säännöksiä sivullisen tiedonantovelvollisuudesta

Mitä 59 §:ssä säädetään ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä vastuussa olevista, koskee myös 113 ja 114 §:ssä tarkoitettuja tiedonantovelvollisia.

Sivullisen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan lisäksi, mitä verotusmenettelylain 21, 22, 22 a, 23 ja 25 §:ssä säädetään. Mitä verotusmenettelylain 21, 22, 22 a, 23 ja 25 §:ssä säädetään Verohallinnosta, sovelletaan myös Liikenne- ja viestintävirastoon.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

116 §

Käyttökiellon tarkastaminen katsastuksessa

Katsastuksen suorittaja on määräaikaikatsastusta suorittaessaan velvollinen tarkastamaan, että ajoneuvo ei ole autoveron laiminlyönnin vuoksi käyttökiellossa. Ajoneuvon katsotaan olevan käyttökiellossa, jos veron laiminlyönnistä on merkintä ajoneuvoja koskevassa rekisterissä, jollei esitetä luotettavaa selvitystä veron suorittamisesta tai veron määränneen viranomaisen 90 §:n nojalla antamaa päätöstä, jolla ajoneuvon käyttö on sallittu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna selvityksenä pidetään rahalaitoksen antamaa tositetta veron suorittamisesta. Selvityksenä pidetään myös verotuspäätöksen kanssa yhdessä esitettyä tiliotetta tai tositetta.

117 §

Tarkastusoikeus

Veroviranomaisella, Tullilla ja poliisilla on oikeus tarkastaa ajoneuvo tai määrätä ajoneuvo esitettäväksi tarkastusta varten ajoneuvon katsastuksen suorittajalle, jonka tulee tällöin antaa pyydetty tieto veroviranomaisille. Veroviranomaisilla, Tullilla ja poliisilla on myös oikeus tarkastaa tiloja, joissa pidetään hallussa tai käsitellään ajoneuvoja sekä oikeus pysäyttää ajoneuvo tarkastusta varten. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa.

~~118 §~~

~~*Tullin tietojenanto*~~

~~Tullilla on oikeus salassapitosäännösten estämättä antaa veroviranomaiselle omasta aloitteestaan tieto verotettavasta ajoneuvosta, valvontahavainnoista ja muista veroviranomaisen toimivaltaan kuuluvaa autoverotukseen liittyvää tehtävää varten tarpeellisista tiedoista verovelvollista koskevina yksilöinti- ja yhteystietoina.~~

15 luku

Erinäiset säännökset

118 (119) §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Sähköiseen asiointiin ja allekirjoittamiseen sovelletaan, mitä verotusmenettelylain 93 a §:ssä säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

119 (120) §

Viittaus rikoslakiin

Rangaistus autoveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

16 luku

Voimaantulo

120 (121) §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ajoneuvoihin, joita koskeva veron suorittamisvelvollisuus syntyy tai jotka otetaan verottomaan käyttöön lain tultua voimaan.

Lakia sovelletaan myös autoveron palautushakemukseen, joka tulee vireille lain tultua voimaan.

121 (122) §

Kumottavat säädökset

Tällä lailla kumotaan:

- 1) autoverolaki (1482/1994), jäljempänä *vanha autoverolaki*, lukuun ottamatta 86, 87 ja 88 §:ää, sellaisina kuin niistä ovat 86 § laissa 951/2018 ja 88 § laissa 1192/2016;
- 2) ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annettu asetus (1256/1992).

122 (123) §

Siirtymäsäännökset

1. Jollei jäljempänä toisin säädetä, autoverotukseen, veron palauttamiseen hakemuksesta ja siitä koskevaan muutoksenhakuun sekä muuta päätöstä koskevaan muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos autoverotus koskee ajoneuvoa, josta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt ensimmäisen kerran ennen tämän lain voimaan tuloa, taikka jos palautushakemus on tullut vireille tai päätös on annettu ennen tämän lain voimaan tuloa.

2. Jos päätös on tehty tämän lain tultua voimaan, autoverotusta, hakemuksesta myönnettävää palautusta ja muuta päätöstä koskevaan muutoksenhakuun ja tehdyn päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan tämän lain säännöksiä siinäkin tapauksessa, että autoverotus koskee ajoneuvoa, josta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt ennen tämän lain voimaan tuloa, taikka että hakemus on tullut vireille ennen tämän lain voimaan tuloa.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

3. Jos ajoneuvosta on ennen tämän lain voimaantuloa annettu käyttöönottoilmoitus ja veroilmoitus annetaan tämän lain tultua voimaan, veron suorittamisvelvollisuuden katsotaan syntyvän tämän lain mukaisesti veroilmoituksen antamisella.

4. Ennen tämän lain voimaantuloa alkaneeseen vanhan autoverolain 2 §:n 2 momentin tai 6 luvun mukaiseen väliaikaiseen verottomaan käyttöön sovelletaan vanhaa autoverolakia siinä säädettyjen määräaikojen loppuun saakka. Tämän lain säännöksiä sovelletaan välittömästi määräaikojen päätyttyä.

5. Jos veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt ensimmäisen kerran ennen tämän lain voimaan tuloa ja ajoneuvon rakennetta, omistusta tai käyttötarkoitusta muutetaan tämän lain tultua voimaan siten, ettei ajoneuvo enää täytä verottomuuden, veronpalautuksen tai veronalennuksen ehtoja tai edellytyksiä, veron suorittamisvelvollisuuden katsotaan syntyvän ajoneuvon muuttamisesta ja verotukseen sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään autoverotuksesta, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy 3 § 2 momentin nojalla. Verotukseen voidaan kuitenkin verovelvollisen vaatimuksesta soveltaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos niiden soveltaminen johtaa veroedun saaneelle tämän lain säännöksiä edullisempaan lopputulokseen. Ennakkopalautuksen takaisinperintään sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

6. Jos oikeus vamman perusteella palautettavaan autoveroon tai vientipalautukseen on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, mutta palautushakemus on tullut vireille tämän lain tultua voimaan, veron palauttamiseen sovelletaan tämän lain säännöksiä. Hakemukseen sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä autoveron palauttamisesta invaliditeetin perusteella tai vientipalautuksesta, jos niiden soveltaminen johtaa hakijalle tämän lain säännöksiä edullisempaan lopputulokseen. Jos vientipalautushakemus tulee vireille tämän lain voimaantulon jälkeen ja ajoneuvosta on myönnetty vanhassa autoverolaissa säädetty ennakkopalautus, ennakkopalautus vähennetään vientipalautuksena maksettavasta määrästä.

7. Verohallinto merkitsee rekisteröidyksi autoveroilmoittajaksi sen, joka on lain voimaan tullessa Verohallinnon hyväksymä rekisteröity asiamies.

8. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat Verohallinnon väliaikaista verotonta käyttöä koskevat luvat jäävät voimaan niissä mainituilla ehdoilla.

9. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleet vanhan autoverolain 50 ja 51 §:n nojalla antamat päätökset jäävät voimaan niissä mainituilla ehdoilla.

10. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen vanhan autoverolain 86 §:ää sovelletaan myös tämän lain 26 §:ssä tarkoitettuihin asioihin liittyviin asiakirjoihin.

11. Ennen tämän lain voimaantuloa annetun veroilmoituksen voi peruuttaa vanhan autoverolain 43 §:ssä säädettyillä edellytyksillä yhden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Verohallinto voi omasta aloitteestaan peruuttaa ennen tämän lain voimaantuloa annetun veroilmoituksen aikaisintaan yhden vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta, jos ajoneuvoa ei ole rekisteröity liikennerekisteriin yhden vuoden kuluessa veron eräpäivästä. Peruuttamiseen sovelletaan vanhan autoverolain säännöksiä.

12. Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin 95 §:ssä tarkoitettuihin laiminlyönteihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Sivullisen tiedonantovelvollisuuden laiminlyönteihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos tietoja on pyydetty ennen lain voimaan tuloa.

13. Autoveroon sovelletaan 31 päivään tammikuuta 2021 tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä veronkantolain soveltamisesta, eräpäivästä, viivästysseuraamuksista, palau-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

tukselle maksettavasta korosta, veronhuojennuksesta, maksunlykkäyksestä, perinnästä, käyttökiellosta sekä pienimmästä kannettavasta ja perittävästä autoverosta.

14. Jos liikennerekisteriin merkitään ajoneuvo, jonka ajoneuvoluokka on merkitty vanhan luokkamerkinnän mukaan tai jolla ei ole luokkamerkintää, ja jos ajoneuvo teknisiltä ominaisuuksiltaan vastaa L5e- ja L7e-luokan ajoneuvoa, sovelletaan ajoneuvon veronalaisuuteen tämän lain säännöksiä.

15. Jos muussa laissa tai sen nojalla annetussa säännöksessä viitataan vanhaan autoverolakiin, viittauksella tarkoitetaan tämän lain voimaan tultua viittausta tähän lakiin, jollei tästä laista muuta johdu.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

VEROTAULUKKO 1

Auton kokonais- massa (kg)		Auton CO ₂ - päästöt (g/km)	Sovellettava veropro- sentti
käyttövoima muu kuin diese- löljy	käyttövoima dieselöljy		
enintään 51	enintään 354	0	2,7
52-60	355-363	1	2,7
61-69	364-372	2	2,7
70-78	373-381	3	2,7
79-87	382-390	4	2,8
88-96	391-399	5	2,8
97-105	400-408	6	2,8
106-114	409-417	7	2,8
115-123	418-426	8	2,9
124-132	427-435	9	2,9
133-141	436-444	10	2,9
142-150	445-453	11	2,9
151-159	454-462	12	3,0
160-168	463-471	13	3,0
169-177	472-480	14	3,0
178-186	481-489	15	3,0
187-195	490-498	16	3,1
196-204	499-507	17	3,1
205-213	508-516	18	3,1
214-222	517-525	19	3,2
223-231	526-534	20	3,2
232-240	535-543	21	3,2
241-249	544-552	22	3,3
250-258	553-561	23	3,3
259-267	562-570	24	3,3
268-276	571-579	25	3,4
277-285	580-588	26	3,4

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

286-294	589-597	27	3,5
295-303	598-606	28	3,5
304-312	607-615	29	3,5
313-321	616-624	30	3,6
322-330	625-633	31	3,6
331-339	634-642	32	3,7
340-348	643-651	33	3,7
349-357	652-660	34	3,8
358-366	661-669	35	3,8
367-375	670-678	36	3,9
376-384	679-687	37	3,9
385-393	688-696	38	4,0
394-402	697-705	39	4,0
403-411	706-714	40	4,1
412-420	715-723	41	4,1
421-429	724-732	42	4,2
430-438	733-741	43	4,3
439-447	742-750	44	4,3
448-456	751-759	45	4,4
457-465	760-768	46	4,5
466-474	769-777	47	4,5
475-483	778-786	48	4,6
484-492	787-795	49	4,7
493-501	796-804	50	4,7
502-510	805-813	51	4,8
511-519	814-822	52	4,9
520-528	823-831	53	5,0
529-537	832-840	54	5,0
538-546	841-849	55	5,1
547-555	850-858	56	5,2
556-564	859-867	57	5,3
565-573	868-876	58	5,4
574-582	877-885	59	5,5
583-591	886-994	60	5,6

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

592-600	995-1003	61	5,7
601-609	1004-1012	62	5,8
610-618	1013-1021	63	5,9
619-627	1022-1030	64	6,0
628-636	1031-1039	65	6,1
637-645	1040-1048	66	6,2
646-654	1049-1057	67	6,3
655-663	1058-1066	68	6,4
664-672	1067-1075	69	6,5
673-681	1076-1084	70	6,6
682-690	1085-1093	71	6,8
691-699	1094-1102	72	6,9
700-708	1103-1111	73	7,0
709-717	1112-1120	74	7,1
718-726	1121-1129	75	7,3
727-735	1130-1138	76	7,4
736-744	1139-1147	77	7,6
745-753	1148-1156	78	7,7
754-762	1157-1165	79	7,8
763-772	1166-1174	80	8,0
773-781	1175-1183	81	8,1
782-790	1184-1192	82	8,3
791-799	1193-1202	83	8,5
800-808	1203-1211	84	8,6
809-817	1212-1220	85	8,8
818-826	1221-1229	86	8,9
827-835	1230-1238	87	9,1
836-844	1239-1247	88	9,3
845-853	1248-1256	89	9,5
854-862	1257-1265	90	9,7
863-871	1266-1274	91	9,8
872-880	1275-1283	92	10,0
881-889	1284-1292	93	10,2
890-898	1293-1301	94	10,4

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

899-907	1302-1310	95	10,6
908-916	1311-1319	96	10,8
917-925	1320-1328	97	11,0
926-934	1329-1337	98	11,3
935-943	1338-1346	99	11,5
944-952	1347-1355	100	11,7
953-961	1356-1364	101	11,9
962-970	1365-1373	102	12,1
971-979	1374-1382	103	12,4
980-988	1383-1391	104	12,6
989-997	1392-1400	105	12,9
998-1006	1401-1409	106	13,1
1007-1015	1410-1418	107	13,3
1016-1024	1419-1427	108	13,6
1025-1033	1428-1436	109	13,9
1034-1042	1437-1445	110	14,1
1043-1051	1446-1454	111	14,4
1052-1060	1455-1463	112	14,6
1061-1069	1464-1472	113	14,9
1070-1078	1473-1481	114	15,2
1079-1087	1482-1490	115	15,5
1088-1096	1491-1499	116	15,8
1097-1105	1500-1508	117	16,0
1106-1114	1509-1517	118	16,3
1115-1123	1518-1526	119	16,6
1124-1132	1527-1535	120	16,9
1133-1141	1536-1544	121	17,2
1142-1150	1545-1553	122	17,5
1151-1159	1554-1562	123	17,8
1160-1168	1563-1571	124	18,1
1169-1177	1572-1580	125	18,5
1178-1186	1581-1589	126	18,8
1187-1195	1590-1598	127	19,1
1196-1204	1599-1607	128	19,4

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

1205-1213	1608-1616	129	19,7
1214-1222	1617-1625	130	20,1
1223-1231	1626-1634	131	20,4
1232-1240	1635-1643	132	20,7
1241-1249	1644-1652	133	21,1
1250-1258	1653-1661	134	21,4
1259-1267	1662-1670	135	21,7
1268-1276	1671-1679	136	22,1
1277-1285	1680-1688	137	22,4
1286-1295	1689-1697	138	22,8
1296-1304	1698-1706	139	23,1
1305-1313	1707-1715	140	23,5
1314-1322	1716-1725	141	24,0
1323-1331	1726-1734	142	24,2
1332-1340	1735-1743	143	24,4
1341-1349	1744-1752	144	24,6
1350-1358	1753-1761	145	24,8
1359-1367	1762-1770	146	25,0
1368-1376	1771-1779	147	25,2
1377-1385	1780-1788	148	25,4
1386-1394	1789-1797	149	25,6
1395-1403	1798-1806	150	25,8
1404-1412	1807-1815	151	26,0
1413-1421	1816-1824	152	26,2
1422-1430	1825-1833	153	26,4
1431-1439	1834-1842	154	26,6
1440-1448	1843-1851	155	26,8
1449-1457	1852-1860	156	27,0
1458-1466	1861-1869	157	27,1
1467-1475	1870-1878	158	27,3
1476-1484	1879-1887	159	27,5
1485-1493	1888-1896	160	27,7
1494-1502	1897-1905	161	27,9
1503-1511	1906-1914	162	28,1

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

1512-1520	1915-1923	163	28,3
1521-1529	1924-1932	164	28,5
1530-1538	1933-1941	165	28,7
1539-1547	1942-1950	166	28,9
1548-1556	1951-1959	167	29,1
1557-1565	1960-1968	168	29,3
1566-1574	1969-1977	169	29,5
1575-1583	1978-1986	170	29,7
1584-1592	1987-1995	171	29,9
1593-1601	1996-2004	172	30,0
1602-1610	2005-2013	173	30,2
1611-1619	2014-2022	174	30,4
1620-1628	2023-2031	175	30,6
1629-1637	2032-2040	176	30,8
1638-1646	2041-2049	177	31,0
1647-1655	2050-2058	178	31,2
1656-1664	2059-2067	179	31,4
1665-1673	2068-2076	180	31,6
1674-1682	2077-2085	181	31,7
1683-1691	2086-2094	182	31,9
1692-1700	2095-2103	183	32,1
1701-1709	2104-2112	184	32,3
1710-1718	2113-2121	185	32,5
1719-1727	2122-2130	186	32,7
1728-1736	2131-2139	187	32,8
1737-1745	2140-2148	188	33,0
1746-1754	2149-2157	189	33,2
1755-1763	2158-2166	190	33,4
1764-1772	2167-2175	191	33,6
1773-1781	2176-2184	192	33,7
1782-1790	2185-2193	193	33,9
1791-1799	2194-2202	194	34,1
1800-1808	2203-2211	195	34,3
1809-1818	2212-2220	196	34,4

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

1819-1827	2221-2229	197	34,6
1828-1836	2230-2238	198	34,8
1837-1845	2239-2247	199	35,0
1846-1854	2248-2257	200	35,1
1855-1863	2258-2266	201	35,3
1864-1872	2267-2275	202	35,5
1873-1881	2276-2284	203	35,7
1882-1890	2285-2293	204	35,8
1891-1899	2294-2302	205	36,0
1900-1908	2303-2311	206	36,2
1909-1917	2312-2320	207	36,3
1918-1926	2321-2329	208	36,5
1927-1935	2330-2338	209	36,6
1936-1944	2339-2347	210	36,8
1945-1953	2348-2356	211	37,0
1954-1962	2357-2365	212	37,1
1963-1971	2366-2374	213	37,3
1972-1980	2375-2383	214	37,5
1981-1989	2384-2392	215	37,6
1990-1998	2393-2401	216	37,8
1999-2007	2402-2410	217	37,9
2008-2016	2411-2419	218	38,1
2017-2025	2420-2428	219	38,2
2026-2034	2429-2437	220	38,4
2035-2043	2438-2446	221	38,5
2044-2052	2447-2455	222	38,7
2053-2061	2456-2464	223	38,8
2062-2070	2465-2473	224	39,0
2071-2079	2474-2482	225	39,1
2080-2088	2483-2491	226	39,3
2089-2097	2492-2500	227	39,4
2098-2106	2501-2509	228	39,6
2107-2115	2510-2518	229	39,7
2116-2124	2519-2527	230	39,8

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

2125-2133	2528-2536	231	40,0
2134-2142	2537-2545	232	40,1
2143-2151	2546-2554	233	40,3
2152-2160	2555-2563	234	40,4
2161-2169	2564-2572	235	40,5
2170-2178	2573-2581	236	40,7
2179-2187	2582-2590	237	40,8
2188-2196	2591-2599	238	40,9
2197-2205	2600-2608	239	41,1
2206-2214	2609-2617	240	41,2
2215-2223	2618-2626	241	41,3
2224-2232	2627-2635	242	41,5
2233-2241	2636-2644	243	41,6
2242-2250	2645-2653	244	41,7
2251-2259	2654-2662	245	41,8
2260-2268	2663-2671	246	42,0
2269-2277	2672-2680	247	42,1
2278-2286	2681-2689	248	42,2
2287-2295	2690-2698	249	42,3
2296-2304	2699-2707	250	42,4
2305-2313	2708-2716	251	42,6
2314-2322	2717-2725	252	42,7
2323-2331	2726-2734	253	42,8
2332-2340	2735-2743	254	42,9
2341-2350	2744-2752	255	43,0
2351-2359	2753-2761	256	43,1
2360-2368	2762-2770	257	43,2
2369-2377	2771-2780	258	43,4
2378-2386	2781-2789	259	43,5
2387-2395	2790-2798	260	43,6
2396-2404	2799-2807	261	43,7
2405-2413	2808-2816	262	43,8
2414-2422	2817-2825	263	43,9
2423-2431	2826-2834	264	44,0

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

2432-2440	2835-2843	265	44,1
2441-2449	2844-2852	266	44,2
2450-2458	2853-2861	267	44,3
2459-2467	2862-2870	268	44,4
2468-2476	2871-2879	269	44,5
2477-2485	2880-2888	270	44,6
2486-2494	2889-2897	271	44,7
2495-2503	2898-2906	272	44,8
2504-2512	2907-2915	273	44,9
2513-2521	2916-2924	274	45,0
2522-2530	2925-2933	275	45,1
2531-2539	2934-2942	276	45,2
2540-2548	2943-2951	277	45,2
2549-2557	2952-2960	278	45,3
2558-2566	2961-2969	279	45,4
2567-2575	2970-2978	280	45,5
2576-2584	2979-2987	281	45,6
2585-2593	2988-2996	282	45,7
2594-2602	2997-3005	283	45,8
2603-2611	3006-3014	284	45,8
2612-2620	3015-3023	285	45,9
2621-2629	3024-3032	286	46,0
2630-2638	3033-3041	287	46,1
2639-2647	3042-3050	288	46,2
2648-2656	3051-3059	289	46,3
2657-2665	3060-3068	290	46,3
2666-2674	3069-3077	291	46,4
2675-2683	3078-3086	292	46,5
2684-2692	3087-3095	293	46,6
2693-2701	3096-3104	294	46,6
2702-2710	3105-3113	295	46,7
2711-2719	3114-3122	296	46,8
2720-2728	3123-3131	297	46,9
2729-2737	3132-3140	298	46,9

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

2738-2746	3141-3149	299	47,0
2747-2755	3150-3158	300	47,1
2756-2764	3159-3167	301	47,1
2765-2773	3168-3176	302	47,2
2774-2782	3177-3185	303	47,3
2783-2791	3186-3194	304	47,3
2792-2800	3195-3203	305	47,4
2801-2809	3204-3212	306	47,5
2810-2818	3213-3221	307	47,5
2819-2827	3222-3230	308	47,6
2828-2836	3231-3239	309	47,6
2837-2845	3240-3248	310	47,7
2846-2854	3249-3257	311	47,8
2855-2863	3258-3266	312	47,8
2864-2873	3267-3275	313	47,9
2874-2882	3276-3284	314	47,9
2883-2891	3285-3293	315	48,0
2892-2900	3294-3302	316	48,1
2901-2909	3303-3312	317	48,1
2910-2918	3313-3321	318	48,2
2919-2927	3322-3330	319	48,2
2928-2936	3331-3339	320	48,3
2937-2945	3340-3348	321	48,3
2946-2954	3349-3357	322	48,4
2955-2963	3358-3366	323	48,4
2964-2972	3367-3375	324	48,5
2973-2981	3376-3384	325	48,5
2982-2990	3385-3393	326	48,6
2991-2999	3394-3402	327	48,6
3000-3008	3403-3411	328	48,7
3009-3017	3412-3420	329	48,7
3018-3026	3421-3429	330	48,8
3027-3035	3430-3438	331	48,8
3036-3044	3439-3447	332	48,9

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

3045-3053	3448-3456	333	48,9
3054-3062	3457-3465	334	49,0
3063-3071	3466-3474	335	49,0
3072-3080	3475-3483	336	49,1
3081-3089	3484-3492	337	49,1
3090-3098	3493-3501	338	49,1
3099-3107	3502-3510	339	49,2
3108-3116	3511-3519	340	49,2
3117-3125	3520-3528	341	49,3
3126-3134	3529-3537	342	49,3
3135-3143	3538-3546	343	49,3
3144-3152	3547-3555	344	49,4
3153-3161	3556-3564	345	49,4
3162-3170	3565-3573	346	49,5
3171-3179	3574-3582	347	49,5
3180-3188	3583-3591	348	49,5
3189-3197	3592-3600	349	49,6
3198-3206	3601-3609	350	49,6
3207-3215	3610-3618	351	49,7
3216-3224	3619-3627	352	49,7
3225-3233	3628-3636	353	49,7
3234-3242	3637-3645	354	49,8
3243-3251	3646-3654	355	49,8
3252-3260	3655-3663	356	49,8
3261-3269	3664-3672	357	49,9
3270-3278	3673-3681	358	49,9
3279-3287	3682-3690	359	49,9
3288 tai enemmän	3691 tai enemmän	360 tai enemmän	50,0

VEROTAULUKKO 1 A

Auton CO ₂ -päästöt (g/ km)	Sovellettava veroprosentti
0	2,7

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

1	2,7
2	2,7
3	2,7
4	2,7
5	2,8
6	2,8
7	2,8
8	2,8
9	2,8
10	2,8
11	2,9
12	2,9
13	2,9
14	2,9
15	2,9
16	2,9
17	3,0
18	3,0
19	3,0
20	3,0
21	3,0
22	3,1
23	3,1
24	3,1
25	3,1
26	3,2
27	3,2
28	3,2
29	3,2
30	3,2
31	3,3
32	3,3
33	3,3
34	3,4

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

35	3,4
36	3,4
37	3,4
38	3,5
39	3,5
40	3,5
41	3,6
42	3,6
43	3,6
44	3,6
45	3,7
46	3,7
47	3,7
48	3,8
49	3,8
50	3,9
51	3,9
52	3,9
53	4,0
54	4,0
55	4,0
56	4,1
57	4,1
58	4,2
59	4,2
60	4,3
61	4,3
62	4,3
63	4,4
64	4,4
65	4,5
66	4,5
67	4,6
68	4,6

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

69	4,7
70	4,7
71	4,8
72	4,8
73	4,9
74	5,0
75	5,0
76	5,1
77	5,1
78	5,2
79	5,2
80	5,3
81	5,4
82	5,4
83	5,5
84	5,6
85	5,6
86	5,7
87	5,8
88	5,9
89	5,9
90	6,0
91	6,1
92	6,2
93	6,2
94	6,3
95	6,4
96	6,5
97	6,6
98	6,6
99	6,7
100	6,8
101	6,9
102	7,0

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

103	7,1
104	7,2
105	7,3
106	7,4
107	7,5
108	7,6
109	7,7
110	7,8
111	8,0
112	8,1
113	8,3
114	8,4
115	8,6
116	8,8
117	8,9
118	9,1
119	9,3
120	9,5
121	9,7
122	9,9
123	10,0
124	10,2
125	10,4
126	10,6
127	10,9
128	11,1
129	11,3
130	11,5
131	11,7
132	12,0
133	12,2
134	12,4
135	12,7
136	12,9

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

137	13,2
138	13,4
139	13,7
140	13,9
141	14,2
142	14,5
143	14,8
144	15,0
145	15,3
146	15,6
147	15,9
148	16,2
149	16,5
150	16,8
151	17,1
152	17,4
153	17,7
154	18,0
155	18,3
156	18,6
157	19,0
158	19,3
159	19,6
160	20,0
161	20,3
162	20,6
163	21,0
164	21,3
165	21,7
166	22,0
167	22,4
168	22,7
169	23,1
170	23,4

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

171	24,0
172	24,2
173	24,4
174	24,6
175	24,8
176	25,0
177	25,2
178	25,4
179	25,6
180	25,8
181	26,0
182	26,2
183	26,4
184	26,6
185	26,8
186	27,0
187	27,2
188	27,4
189	27,6
190	27,8
191	28,0
192	28,2
193	28,4
194	28,6
195	28,8
196	29,0
197	29,1
198	29,3
199	29,5
200	29,7
201	29,9
202	30,1
203	30,3
204	30,5

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

205	30,7
206	30,9
207	31,1
208	31,3
209	31,5
210	31,7
211	31,8
212	32,0
213	32,2
214	32,4
215	32,6
216	32,8
217	33,0
218	33,1
219	33,3
220	33,5
221	33,7
222	33,9
223	34,1
224	34,2
225	34,4
226	34,6
227	34,8
228	34,9
229	35,1
230	35,3
231	35,5
232	35,6
233	35,8
234	36,0
235	36,2
236	36,3
237	36,5
238	36,7

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

239	36,8
240	37,0
241	37,1
242	37,3
243	37,5
244	37,6
245	37,8
246	37,9
247	38,1
248	38,3
249	38,4
250	38,6
251	38,7
252	38,9
253	39,0
254	39,2
255	39,3
256	39,5
257	39,6
258	39,8
259	39,9
260	40,0
261	40,2
262	40,3
263	40,5
264	40,6
265	40,7
266	40,9
267	41,0
268	41,1
269	41,3
270	41,4
271	41,5
272	41,7

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

273	41,8
274	41,9
275	42,0
276	42,2
277	42,3
278	42,4
279	42,5
280	42,6
281	42,8
282	42,9
283	43,0
284	43,1
285	43,2
286	43,3
287	43,4
288	43,6
289	43,7
290	43,8
291	43,9
292	44,0
293	44,1
294	44,2
295	44,3
296	44,4
297	44,5
298	44,6
299	44,7
300	44,8
301	44,9
302	45,0
303	45,1
304	45,2
305	45,3
306	45,4

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

307	45,4
308	45,5
309	45,6
310	45,7
311	45,8
312	45,9
313	46,0
314	46,0
315	46,1
316	46,2
317	46,3
318	46,4
319	46,4
320	46,5
321	46,6
322	46,7
323	46,7
324	46,8
325	46,9
326	47,0
327	47,0
328	47,1
329	47,2
330	47,2
331	47,3
332	47,4
333	47,4
334	47,5
335	47,6
336	47,6
337	47,7
338	47,8
339	47,8
340	47,9

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

341	47,9
342	48,0
343	48,1
344	48,1
345	48,2
346	48,2
347	48,3
348	48,3
349	48,4
350	48,4
351	48,5
352	48,5
353	48,6
354	48,6
355	48,7
356	48,7
357	48,8
358	48,8
359	48,9
360 tai enem- män	48,9

VEROTAULUKKO 2

Auton kokonais- massa (kg)	Veroprocentista tehtävä vähennys (prosenttiyksikköä)
2501—2550	9,8
2551—2600	11,5
2601—2650	12,8
2651—2700	13,8
2701—2750	14,7
2751—2800	15,4
2801—2850	16,1
2851—2900	16,7
2901—2950	17,2
2951—3000	17,8

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

3001—3050	18,3
3051—3100	18,7
3101—3150	19,1
3151—3200	19,6
3201—3250	19,9
3251—3300	20,3
3301—3350	20,7
3351—3400	21,0
3401—3450	21,4
3451—3500	21,7

VEROTAULUKKO 2 A

Auton massa (kg)	kokonais- Veroprocentista tehtävä vähennys (prosenttiyksikköä)
2501—2550	14,3
2551—2600	16,0
2601—2650	17,3
2651—2700	18,3
2701—2750	19,2
2751—2800	19,9
2801—2850	20,6
2851—2900	21,2
2901—2950	21,7
2951—3000	22,3
3001—3050	22,8
3051—3100	23,2
3101—3150	23,6
3151—3200	24,1
3201—3250	24,4
3251—3300	24,8
3301—3350	25,2
3351—3400	25,5
3401—3450	25,9
3451—3500	26,2

13.

Laki

ajoneuvoverolain 35 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ajoneuvoverolain (1281/2003) 35 §:n 1 momentin 3 kohta seuraavasti:

35 §

Vapautus vammaisuuden perusteella

Perusverosta myönnetään vapautus:

3) henkilölle, jolle on myönnetty autoveron palautus autoverolain (/) 26 §:n perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

14.

Laki

ajoneuvolain 10 ja 65 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ajoneuvolain (1090/2002) 10 §:n 4 momentti ja 65 a §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n 4 momentti laissa 507/2017 ja 65 a §:n 1 momentin 2 kohta laissa 942/2018, seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

10 §

Auto

Autoverolaissa (/) säädetään sellaisen auton, joka on verovapaa tai josta suoritetaan alennettua veroa, rakenteesta, mitoituksesta ja muista verovapauden tai alennetun veron edellytyksistä.

65 a §

Ennakkoilmoituksen tekijä

Ennakkoilmoituksen voi tehdä ajoneuvon valmistaja ja valmistajan edustaja tai, jos ajoneuvon on tuonut maahan muu kuin valmistajan edustaja, ajoneuvon maahantuoja:

2) joka on autoverolain 46 §:ssä tarkoitettu rekisteröity autoveroilmoittaja, jos yhteisö ennakkoilmoittaa autoveron alaisia ajoneuvoja, tai joka on Tullin rekisteröity luottoasiakas, jos yhteisö ennakkoilmoittaa ETA-valtioiden ulkopuolelta maahan tuomiaan muita kuin autoveron alaisia ajoneuvoja;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

15.

Laki

hallinto-oikeuslain 12 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan hallinto-oikeuslain (430/1999) 12 a §:n 1 momentin 1 kohta, sellaisena kuin se on laissa 675/2006, seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

12 a §

Hallinto-oikeuden kokoonpano eräissä asioissa

Hallinto-oikeus on päätösvaltainen myös kokoonpanossa, johon kuuluu kaksi jäsentä, jollei asiassa ratkaistavana olevan kysymyksen laatu edellytä kolmijäsenisen kokoonpanon käyttämistä ja ratkaistavana on muutoksenhakuasia, jossa on kysymys:

1) tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetusta luonnollisesta vähennyksestä, pääomatulosta tehtävästä vähennyksestä, matkakustannusten korvauksesta, ansiotulosta tehtävästä vähennyksestä, verosta tehtävästä vähennyksestä tai alijäämän hyvityksestä taikka kiinteistöverolain (654/1992), autoverolain (/) tai ajoneuvoverolain (1281/2003) soveltamisesta, metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998) mukaisesta metsänhoitomaksusta tai perintö- ja lahjaverolaissa (378/1940) tarkoitetusta omaisuuden arvon arvioimisesta;

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

— — — — —

16.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ennakkoperintälain (1118/1996) 26 §:n 3 momentti sekä
lisätään 25 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1225/2006 ja 516/2010, uusi 4 momentti
sekä lakiin siitä lailla 516/2010 kumotun 29 §:n tilalle uusi 29 § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

2 luku

Ennakkoperintämenettely

25 §

Ennakkoperintärekisteri

Ennakkoperintärekisterin käyttötarkoituksena on parantaa suorituksen maksajan oikeusturvaa ja tehostaa verojen kertymistä.

26 §

Ennakkoperintärekisteristä poistaminen

Ennakkoperintärekisteristä voidaan myös poistaa tai siihen jättää merkitsemättä

1) se, jonka voidaan olettaa aiempien laiminlyöntiensä tai johtamiensa yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella olennaisesti laiminlyövän 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa;

2) yhteisö tai yhtymä, jonka voidaan olettaa olennaisesti laiminlyövän 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa yhteisöä tai yhtymää johtavan aiempien laiminlyöntien tai tämän johtamien muiden yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella;

3) se, joka on määrätty liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985) tarkoitettuun liiketoimintakieltoon;

4) yhteisö tai yhtymä, jonka johtohenkilö on määrätty liiketoimintakiellosta annetussa laissa tarkoitettuun liiketoimintakieltoon.

29 §

Ennakkoperintärekisterin tietojen säilytysaika

Ennakkoperintärekisterin tietoja säilytetään 12 vuotta sen jälkeen, kun rekisteröity on poistettu rekisteristä, kuitenkin niin kauan kuin verotukseen voidaan tehdä muutoksenhaun johdosta muutoksia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 26 §:n 3 momentin 3 ja 4 kohtaa sovelletaan ennakkoperintärekisteristä poistamiseen tai siihen merkitsemättä jättämiseen myös, kun liiketoimintakiello on määrätty ennen tämän lain voimaantuloa.

17.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 14 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 520/2010 ja 772/2016, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

14 §

Verotarkastus

Toisen viranomaisen edustaja voi avustaa asiantuntijana verotarkastuksessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

18.

Laki

oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 48 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 16/2018,
muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §, 11 §:n 1 momentti, 17 §, 22 §:n 2 momentti, 23 §:n 1 momentti, 25 §:n 2 momentti, 32 §:n 1—3 momentti, ~~35 §:n 5 momentti~~, 37 §:n 2 momentti, 39 §:n 1 ja 2 momentti, 52 §:n 4 momentti, 62 §:n 1 ja 2 momentti ja 64 §:n 2 momentti sekä
lisätään 11 §:ään uusi 5 ja 6 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 7 momentiksi, 24 §:ään uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti siirtyy 7 momentiksi, 32 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, 39 §:ään uusi 2 momentti, jolloin

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

muutettu 2 momentti ja nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 3—5 momentiksi, ja 52 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan niiden Verohallinnon tehtävälleen kuuluvien verojen ja maksujen verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun, joista säädetään:

- 1) arvonlisäverolaissa (1501/1993);
 - 2) arpajaisverolaissa (552/1992);
 - 3) apteekkiverolaissa (770/2016);
 - 4) eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetussa laissa (664/1966);
 - 5) ennakoperintälaissa (1118/1996);
 - 6) työnantajan sairausvakuutusmaksusta annetussa laissa (771/2016);
 - 7) korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990);
 - 8) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa (1551/1995);
 - 9) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetussa laissa (562/1976);
 - 10) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978);
 - 11) valmisteverotuslaissa (182/2010);
 - 12) nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994);
 - 13) sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996);
 - 14) virvoitusjuomaverosta annetussa laissa (1127/2010);
 - 15) alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetussa laissa (1471/1994);
 - 16) eräiden juomapakkausten valmisteverosta annetussa laissa (1037/2004);
 - 17) tupakkaverosta annetussa laissa (1470/1994);
 - 18) jäteverolaissa (1126/2010);
 - 19) öljysuojarahastosta annetussa laissa (1406/2004).
-

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *verokaudella* ajanjaksoa, jolta asianomaisten verolakien mukaan määräytyvä vero ilmoitetaan ja maksetaan;
- 2) *veroilmoituksella* ilmoitusta, jolla verokauden veroa koskevat tiedot on annettava;
- 3) *yleisellä eräpäivällä* kalenterikuukauden 12 päivää tai, jos se ei ole pankkipäivä, sitä seuraavaa ensimmäistä pankkipäivää;
- 4) *verovelvollisella* 1 §:n 1 momentin 1—4 ja 11—19 kohdassa mainittujen lakien mukaisessa verotuksessa verovelvollisten lisäksi 1 §:n 1 momentin 5—10 kohdassa mainituissa laeissa tarkoitettua maksuvelvollista, lähdeveron perimiseen velvollista ja ennakonpidätysvelvollista;

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

5) *suorituksen maksajalla* ennakonpidätyksen, lähdeveron, palkkatulon lähdeveron, lopullisen palkkaveron, korkotulon lähdeveron tai työnantajan sairausvakuutusmaksun alaisen suorituksen, muun suorituksen tai edun maksajaa tai antajaa;

6) *valmisteverotuksessa säännöllisesti verovelvollisella* valmisteverotuslaissa tarkoitettua valtuutettua varastonpitäjää, rekisteröityä vastaanottajaa, veroedustajaa sekä sellaista verovelvollista, joille on asianomaisessa valmisteverolaissa säädetty velvollisuus tai oikeus rekisteröityä verovelvolliseksi;

7) *valmisteverotuksessa satunnaisesti verovelvollisella* muuta valmisteverotuslain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla verovelvollista kuin valmisteverotuksessa säännöllisesti verovelvollista.

11 §

Verokausi

Verokausi on kalenterikuukausi, jollei 2—6 momentissa toisin säädetä.

Jäteverolain 4 §:ssä tarkoitetun kaatopaikanpitäjän jäteverotuksessa sovellettava verokausi on neljänneskalenterivuosi.

Sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 2 §:n 1 momentin 5 b kohdassa tarkoitettua pientuottajan sähköverotuksessa sovellettava verokausi on kalenterivuosi.

17 §

Veroilmoituksen määräpäivä

Verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jollei 2—4 momentissa toisin säädetä.

Arvonlisäverotuksessa verovelvollisen, 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua verokautta soveltavan suorituksen maksajan, arpajaisverovelvollisen ja valmisteverotuksessa säännöllisesti verovelvollisen on annettava verokauden veroilmoitus viimeistään verokautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos verovelvollisen verokausi muussa kuin valmisteverotuksessa on kalenterivuosi, verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

Valmisteverotuksessa satunnaisesti verovelvollisen on annettava kaikki samaa valmisteveroa koskevat veroilmoitukset viimeistään 2 momentissa säädettyinä määräaikana, jos verovelvollinen on samasta valmisteverosta myös valmisteverotuksessa säännöllisesti verovelvollinen.

22 §

Veroilmoituksen antaminen verokauden muuttuessa

Jos 11 §:n 2, 4 tai 6 momentissa tai 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua verokautta soveltava verovelvollinen lopettaa toimintansa kesken kalenterivuoden, verokauden katsotaan päättyvän lo-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

pettamispäivään. Verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään lopettamiskuukautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

23 §

Toiminnan keskeytyminen

Arvonlisäveroa, vakuutusmaksuveroa ja apteekkiveroa koskeva veroilmoitus sekä valmisteverotuksessa säännöllisesti verovelvollisen veroilmoitus on annettava myös ajalta, jolloin toiminta on keskeytynyt.

24 §

Verotarkastus

Toisen viranomaisen edustaja voi avustaa asiantuntijana verotarkastuksessa.

25 §

Veroilmoituksessa olevan virheen korjaaminen

Verovelvollinen voi ilman aiheutonta viivytystä korjata muuta kuin valmisteveroa koskevan taloudelliselta merkitykseltään vähäisen virheen muuttamalla seuraavilta verokausilta ilmoitettavan veron määrää tai muuta tietoa vastaavasti. Verohallinto voi kohdistaa virheen korjauksen oikealle verokaudelle, jos tämä on verovalvonnan tarpeet huomioon ottaen erityisestä syystä perusteltua.

32 §

Verokauden veron maksaminen

Verovelvollisen on maksettava verokauden vero viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jollei 2—4 momentissa toisin säädetä.

Arvonlisäverotuksessa verovelvollisen, 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua verokautta soveltavan suorituksen maksajan, arpajaisverovelvollisen ja valmisteverotuksessa säännöllisesti verovelvollisen on maksettava verokauden vero viimeistään verokautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos verovelvollisen verokausi muussa kuin valmisteverotuksessa on kalenterivuosi, verokauden vero on maksettava viimeistään verokautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Valmisteverotuksessa satunnaisesti verovelvollisen on maksettava kaikki samaa valmisteveroa koskevat verot viimeistään 2 momentissa säädettyä määräaikana, jos verovelvollinen on samasta valmisteverosta myös valmisteverotuksessa säännöllisesti verovelvollinen.

35 §

Myöhästymismaksu

~~Myöhästymismaksu jätetään määräämättä, jos veroilmoituksen myöhässä antaminen johtuu yleisessä tietoverkossa tai Verohallinnon sähköisessä asiointipalvelussa olevasta toimintahäiriöstä. Myöhästymismaksua ei määrätä myöskään, jos myöhässä ilmoitetulle verolle määrätään veronkorotus.~~

37 §

Veronkorotus

Veronkorotus jätetään määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy tai jos veronkorotuksen määrääminen olisi 38 §:n 4 momentissa tarkoitetussa tilanteessa olosuhteet huomioon ottaen kohtuutonta.

39 §

Laiminlyöntimaksu

Verohallinto määrää verovelvolliselle tai, jos on kyse 7 tai 8 kohdassa tarkoitetusta tilanteesta, tiedonanto- tai ilmoittamisvelvolliselle enintään 5000 euron suuruisen laiminlyöntimaksun, jos tämä jättää Verohallinnon kehotuksesta huolimatta täyttämättä:

1) arvonlisäverolain 130 §:n 4 momentissa tai 130 a §:n 5 momentissa säädetyn ilmoittamisvelvollisuuden;

2) arvonlisäverolain 133 f, 133 m tai 134 a §:ssä, 161 §:n 1 tai 2 momentissa, ennakkoperintälain 31 §:ssä tai valmisteverotuslain 31 §:ssä säädetyn rekisteröintiä koskevan ilmoittamisvelvollisuuden;

3) arvonlisäverolain 209 b §:ssä tai ennakkoperintälain 35 §:ssä säädetyn velvollisuuden antaa tosite;

4) arvonlisäverolain 134 e §:ssä tai tämän lain 26 §:ssä säädetyn verotusta koskevan kirjanpitovelvollisuuden taikka 27 §:ssä säädetyn verotusta koskevan muistiinpanovelvollisuuden;

5) arvonlisäverolain 209 e tai 209 f §:ssä tai valmisteverotuslain 20 a §:ssä säädetyn laskumerkintöjen tekemistä koskevan velvollisuuden;

6) valmisteverotuslain 22 tai 27 §:ssä säädetyn valmisteverolupaan liittyvän velvollisuuden tai 27 §:ssä tarkoitetun lupapäätöksessä vahvistetun lupaehdon;

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

7) valmisteverotuslain 98 §:ssä säädetyn muonitusta ja näytteitä koskevan tiedonantovelvollisuuden;

8) valmisteverotuslain 98 a §:ssä säädetyn ilmoittamisvelvollisuuden, jos on kyse mainitun pykälän 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettusta tuesta;

9) sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 26 b §:n 1 momentissa säädetyn tiedonantovelvollisuuden;

10) jäteverolain 10 §:n 1 momentissa säädetyn tiedonantovelvollisuuden;

11) tupakkaverosta annetun lain 13 §:n 1 momentissa säädetyn **tai mainitun momentin nojalla annetussa määräyksessä tarkoitettun** tupakkatuotteiden määriä, hintaluokkaa ja tilastotietoja koskevan tiedonantovelvollisuuden.

Verohallinto määrää verovelvolliselle tai, jos on kyse 1 kohdassa tarkoitettusta tilanteesta, valmisteveron alaisten tuotteiden lähettäjälle tai vastaanottajalle enintään 2 000 euron suuruisen laiminlyöntimaksun, jos tämä jättää täyttämättä:

1) valmisteverotuslain 54, 58, 59, 62—64, 66—68, 71, 72, 74, 78 tai 80 §:ssä säädetyn siirtomenettelyä koskevan velvollisuuden;

2) tupakkaverosta annetun lain 11 §:ssä **tai sen nojalla annetussa asetuksessa** säädetyn hintalipukkeita tai painettua vähittäismyyntihintaa koskevan velvollisuuden.

Laiminlyöntimaksu jätetään määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy **tai muu erityinen syy**.

52 §

Päätöksen antaminen

Verohallinnon on annettava verovelvolliselle päätös 45 §:ssä tarkoitettussa veron määräämisen tai päätöksen oikaisun määrääjän jatkamista koskevassa asiassa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu päätös annetaan kultakin verokaudelta erikseen.

62 §

Eräitä Verohallinnon päätöksiä koskeva muutoksenhaku

Rekisteröintiä koskevan päätöksen saaja, muu muutoksenhakuun oikeutettu ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta asianomaisen verolain mukaista rekisteröintiä koskevaan Verohallinnon päätökseen.

Tiedonantovelvollinen saa hakea muutosta Verohallinnon päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa 5 luvussa, valmisteverotuslain 98 §:ssä, sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 26 b §:ssä, tupakkaverosta annetun lain 13 §:n 1 momentissa tai jäteverolain 10 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tietoja. Tiedonantovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta 31 §:n nojalla määrättyä laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen.

Arvonlisäveroa, vakuutusmaksuveroa ja valmisteveroa koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

1. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
2. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaan tultua alkaneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.
3. Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.
4. Jos 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen on vastaanottanut tuotteet tai tämän velvollisuus suorittaa vero on muutoin syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita valmisteverotuslain muuta verovelvollista kuin 6 §:n 18 kohdassa tarkoitettua verokausi-ilmoittajaa koskevia säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.
5. Jos Verohallinto on hyväksynyt lain voimaan tullessa voimassa olleen valmisteverotuslain 32 §:n nojalla verokausi-ilmoittajan veroilmoituksen antamisen paperilomakkeella, viimeinen verokausi, jolta ilmoituksen saa antaa paperilomakkeella, on kalenterivuoden 2020 viimeinen verokausi.
6. Verohallinnon tekemän ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevan valmisteverotuspäätöksen tiedoksiantoon ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos päätös tehdään 1 päivänä helmikuuta 2021 tai sen jälkeen.
7. Verohallinnon lain voimaan tullessa vireillä olleeseen valmisteveron palautushakemukseen antaman päätöksen tiedoksiantoon ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos päätös tehdään 1 päivänä helmikuuta 2021 tai sen jälkeen.
8. Verohallinnon tekemän valmisteverotuspäätöksen tiedoksiantoon ja muutoksenhakuun sovelletaan 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tämän lain säännöksiä, jos päätös tehdään 1 päivänä helmikuuta 2021 tai sen jälkeen. Edellä 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt.
9. Ennen lain voimaantuloa tapahtuneisiin 39 §:ssä tarkoitettuihin laiminlyönteihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Sivullisen tiedonantovelvollisuuden laiminlyönteihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä kuitenkin vain, jos tietoja on pyydetty ennen lain voimaan tuloa.

19.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan arvonlisäverolain (1501/1993) 14 luku,
muutetaan 72 j §:n 2 momentti, 72 k §:n 1 momentti, 73 §:n 2 momentti, 133 c §:n 4 momentti, 156 §:n 3 momentti, 156 l §:n 3 momentti, 161 §:n 3 momentti ja 172 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 72 j §:n 2 momentti laissa 1392/2010, 72 k § 1 momentti laissa 529/2010, 73 §:n 2 momentti laissa 311/2018 sekä 133 c §:n 4 momentti, 156 §:n 3 momentti, 156 l §:n 3 momentti, 161 §:n 3 momentti ja 172 §:n 2 momentti laissa 773/2016, sekä lisätään 72 k §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1767/1995 ja 529/2010, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 6 momentiksi, 133 c §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1486/1994, 529/2010 ja 773/2016, uusi 5 ja 6 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 7 momentiksi, 156 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 773/2016, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 6 momentiksi, ja 156 l §:ään, sellaisena kuin se on laissa 773/2016, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 6 momentiksi, sekä lakiin uusi 172 a § ja siitä lailla 773/2016 kumotun 176 §:n tilalle uusi 176 § seuraavasti:

72 j §

Valmisteveron alaisten tavaroiden katsotaan olevan verovarastointimenettelyssä silloin, kun ne ovat valmisteverotuslain (182/2010) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettussa verottomassa varastossa.

72 k §

Luvan verottoman varaston pitämiseen antaa Verohallinto hakemuksesta. Hakemus on tehtävä sähköisesti. Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä hakemuksen tekemisen muulla tavalla kuin sähköisesti. Lupapäätöksessä vahvistetaan varaston pitämistä koskevat ehdot. Verohallinto voi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

Lupaa koskevan päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 56 ja 57 §:ää.

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 59 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös verottoman varaston pitämistä koskevan luvan hakijaan. Lupaa koskevaan asiaan saa hakea muutosta myös Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö. Muutosta haetaan kirjallisella oikaisuvaatimuksella oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 10 luvun mukaisesti noudattaen, mitä mainitun lain 62 §:n 5 momentissa säädetään oikaisuvaatimuksen määräajasta.

73 §

Autoverolain (/) 46 §:ssä tarkoitetun rekisteröidyn autoveroilmoittajan mainitun lain 7 §:n 1 momentin nojalla liikenneasioiden rekisteriin merkityn ajoneuvon omistajan sijasta ajoneuvosta suorittama ja tältä veloittama autovero ei ole osa autoveroilmoittajan jälleenmyyjältä eikä jälleenmyyjän rekisteriin merkityltä ajoneuvon omistajalta ajoneuvon myynnistä veloittamaa vastiketta.

133 c §

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42, 45—50 §:ssä, 52 §:n 1 ja 4 momentissa, 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71, 73 ja 80 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös tämän lain 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettuun palautuksen hakijaan, ja mitä mainitun lain 8 §:ssä säädetään ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä, palautuksen hakemiseen.

Sovellettaessa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 73 §:ää tämän lain 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettuun palautuksen hakijaan, pidetään verokautena sitä kalenterivuotta, jona oikeus veron palautukseen syntyi.

Jos palautushakemuksessa tai sen yhteydessä ilmoitetaan puutteellisia tai virheellisiä tietoja, sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37 ja 38 §:ssä säädetään veronkorotuksesta.

156 §

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42, 45—48 ja 50 §:ssä, 52 §:n 1 ja 4 momentissa, 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71, 73 ja 80 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös tämän lain 150 §:ssä tarkoitettuun palautuksen hakijaan, ja mitä mainitun lain 8 §:ssä säädetään ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä, palautuksen hakemiseen.

Sovellettaessa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 73 §:ää tämän lain 150 §:ssä tarkoitettuun palautuksen hakijaan, pidetään verokautena 150 §:n 3 momentissa tarkoitettua ajanjaksoa.

Jos palautushakemuksessa tai sen yhteydessä ilmoitetaan puutteellisia tai virheellisiä tietoja, sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37 ja 38 §:ssä säädetään veronkorotuksesta.

156 l §

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42, 45—48 ja 50 §:ssä, 52 §:n 1 ja 4 momentissa, 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71 ja 73 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös tämän lain 156 a §:ssä tarkoitettuun palautuksen hakijaan, ja mitä mainitun lain 8 §:ssä säädetään ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä, palautuksen hakemiseen.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Sovellettaessa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 73 §:ää tämän lain 156 a §:ssä tarkoitettuun palautuksen hakijaan, pidetään verokautena 156 b §:n 1 momentissa tarkoitettua ajanjaksoa.

Jos palautushakemuksessa tai sen yhteydessä ilmoitetaan puutteellisia tai virheellisiä tietoja, sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37 ja 38 §:ssä säädetään veronkorotuksesta.

161 §

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta sellaiseen 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostajaan, joka ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen, eikä sellaiseen 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveronalaisten tavaroiden ostajaan, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankintaa.

18 luku

Rekisteröinti

172 §

Arvonlisäverovelvollisten rekisteriin ei 1 momentista poiketen merkitä sellaista 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostajaa, joka ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen, eikä sellaista 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tuotteiden ostajaa, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankintaa.

172 a §

Arvonlisäverovelvollisten rekisterin käyttötarkoituksena on verovelvollisten tunnistaminen verotusta ja sen valvontaa varten sekä liiketoimen osapuolten oikeusturvan parantamiseksi.

176 §

Arvonlisäverovelvollisten rekisterin tietoja säilytetään 12 vuotta siitä ajankohdasta, jona verovelvollinen poistettiin rekisteristä, kuitenkin niin kauan kuin verovelvollisen verotukseen voidaan tehdä muutoksia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain uuden kuljetusvälineen tai valmisteveronalaisten tavaroiden yhteisöhankintoja koskevia säännöksiä sovelletaan, jos velvollisuus suorittaa arvonlisävero yhteisöhankinnasta on 16 a §:n mukaan syntynyt tämän lain voimaantulon jälkeen. Yhteisöhankintoihin, joista veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tästä poiketen lain voimaantulon jälkeen tehtävien päätösten muutoksenhakuun ei sovelleta 148 b §:ää, vaan tämän lain säännöksiä.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevaan lupaa koskevaan asiaan sovelletaan tämän lain säännöksiä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön hakiessa muutosta ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleessa lupaa koskevassa asiassa sovelletaan kuitenkin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleisiin palautushakemuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin 133 c §:n 6 momentissa, 156 §:n 5 momentissa ja 156 l §:n 5 momentissa tarkoitettuihin laiminlyönteihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

20.

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronkantolain (11/2018) 1 §:n 1 momentti, 25 §:n 2 momentti, 38 §:n 1 ja 7 momentti, 50 §:n 2 momentti, 51 § ja 52 §:n 2 momentti,

lisätään 16 §:ään uusi 9—11 momentti, 38 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 343/2019, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti ja muutettu 7 momentti siirtyvät 7 ja 8 momentiksi, ja 47 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4—8 momentti siirtyvät 5—9 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (768/2016) tarkoitettujen verojen ja maksujen maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä noudatettavaan menettelyyn. Lakia sovelletaan ennakko-perintälaissa (1118/1996), arvonnäisäverolaissa (1501/1993) ja valmisteverotuslaissa (182/2010) tarkoitettuihin veroihin myös siltä osin kuin niihin ei sovelleta oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettua lakia, jollei asianomaisessa laissa toisin säädetä.

16 §

Maksun kohdistaminen

Maksaja voi kohdistaa maksun valmisteverotuslain 53, 74, 78 tai 80 §:ssä tarkoitetun tai nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) 2 b §:n nojalla vaaditun vakuuden suoritukseksi.

Jos maksu on kohdistettu valmisteverotuslain 53, 74, 78 ja 80 §:ssä tarkoitetun vakuuden suoritukseksi, maksua ei käytetä ennen kuin verovelvollinen on antanut veroilmoituksen siltä verokaudelta, jonka aikana vastaanotetuista tuotteista maksettavan valmisteveron turvaamiseksi vakuus on annettu, tai ennen kuin verokauden valmistevero on määrätty oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 43 §:n nojalla arvioimalla. Vakuus käytetään ensisijaisesti sen verokauden valmisteveron suoritukseksi, johon verovelvollinen vakuuden veroilmoituksella kohdistaa tai jonka vero on määrätty arvioimalla. Tämän jälkeen maksu käytetään muiden verojen suoritukseksi noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään.

Jos maksu on kohdistettu sellaisen 9 momentissa tarkoitetun vakuuden suoritukseksi, joka on annettava tuotteista, joista ei tarvitse antaa veroilmoitusta, maksu palautetaan hakemuksesta verovelvolliselle. Jos maksun palauttamisen edellytykset täyttyvät, Verohallinto voi palauttaa maksun myös omasta aloitteestaan.

25 §

Palautuksen käyttämisen esteet

Saatavan suoritukseksi ei käytetä:

- 1) erehdyksessä suoritetun veron palautusta;
 - 2) palautusta, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena konkurssipesästä;
 - 3) veronpalautusta, joka siirretään vieraalle valtiolle;
 - 4) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tai autoverolain (/) 95 §:ssä tarkoitetun laiminlyöntimaksun palautusta.
-

38 §

Hyvityskoron laskeminen

Palautettavalle verolle lasketaan hyvityskorkoa veron suorittamispäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suoritukseksi. Edellä 7 §:ssä tarkoitetun veron palautukselle, joka käytetään mainitussa pykälässä tarkoitetun veron suoritukseksi, lasketaan hyvityskorkoa siihen päivään, jona vero on lain tai asetuksen mukaan viimeistään maksettava. Palautettavalle verolle, jota Verohallinto säilyttää myöhempien verojen suoritukseksi ja jolle ei ole muussa laissa säädetty maksettavaksi korkoa, laske-

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

taan hyvityskorkoa kuitenkin sitä päivää seuraavasta päivästä alkaen, jona palautukseen oikeutava päätös on tehty.

— — — — —
Jos palautus johtuu päätöksestä, joka koskee autoverolain (/), valmisteverotuslain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla hakemuksesta palautettavaa veroa, palautukselle lasketaan hyvityskorkoa päätöspäivää seuraavasta päivästä 1 momentissa tarkoitettuun päivään.

— — — — —
Maksulle, joka käytetään veron suorituksesi myöhemmin kuin maksupäivänä, lasketaan hyvityskorkoa maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona se käytetään veron suorituksesi. Edellä 7 §:ssä tarkoitettun veron maksulle, joka käytetään mainitussa pykälässä tarkoitettun veron suorituksesi, lasketaan hyvityskorkoa siihen päivään, jona vero on lain tai asetuksen mukaan viimeistään maksettava. Maksulle, joka palautetaan 20 §:n nojalla tai käytetään 23 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, lasketaan hyvityskorkoa maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä.

47 §

Verosta vapauttaminen

— — — — —
Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, valmisteverosta voidaan myöntää vapautus, jos kysymys on sellaisista veronalaisista tuotteista, joita käytetään rajoitetun ajan tutkimus- tai kehittämishankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen.

50 §

Veron vanhentuminen

— — — — —
Jos oma-aloitteisia veroja koskeva veroilmoitus annetaan myöhässä, verokauden vero vanhentuu viiden vuoden kuluttua ilmoituksen antamista seuraavan kalenterivuoden alusta siltä osin kuin verokauden veron määrä ilmoituksen perusteella kasvaa.

51 §

Takaisin perittävän määrän vanhentuminen

Edellä 34 §:n nojalla takaisin perittäväksi määrätty määrä vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöspäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

52 §

Palautuksen ja maksun sekä niille maksettavan koron vanhentuminen

— — — — —
Jos 20 §:ssä tarkoitettua aiheetonta maksua tai 16 §:n 11 momentissa tarkoitettua vakuuden suoritukseksi kohdistettua maksua ei ole puutteellisten maksutietojen vuoksi voitu palauttaa verovelvolliselle, maksu ja sille maksettava korko vanhentuvat viiden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin maksu on suoritettu.
— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Sen 16 §:n 9 momenttia sovelletaan kuitenkin jo 1 päivästä tammikuuta 2021.

Lain voimaantuloa edeltävältä ajalta palautukselle maksettavaan korkoon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita palautukselle maksettavaa korkoa koskevia säännöksiä.

Ennen lain voimaan tuloa myöhässä annetun oma-aloitteisen veron veroilmoituksen perusteella kasvaneen veron määrän ja takaisin perittäväksi määrätyn määrän vanhentumiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

21.

Laki

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 5 a §:n 1 momentti ja 7 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 20/2018, ja
lisätään 5 b §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 51/2017, 20/2018 ja 344/2019, uusi 5—8 momentti seuraavasti:

5 a §

Viivästyskorko ja huojennettu viivästyskorko

Viivästyskorkoa lasketaan maksamatta jätetylle veronkantolain soveltamisalaan kuuluvalla verolle, verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 57 §:ssä tarkoitetun verotuksen oikaisun yhteydessä määrättävälle verolle, valmisteverotuslain (182/2010) 11 a §:n 1 momentissa ja

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

82 a §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa määrättävälle valmisteverolle ja autoverolain (/) 89 §:ssä tarkoitettun verotuksen toimittamisen tai oikaisun yhteydessä määrättävälle autoverolle. Viivästyskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä.

5 b §

Viivästyskoron laskeminen

Valmisteverotuslain 11 a §:n 1 momentissa ja 82 a §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa määrättylle valmisteverolle lasketaan viivästyskorkoa veron suorittamisvelvollisuuden syntypäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään.

Autoverolain 89 §:ssä tarkoitettu viivästyskorko lasketaan jaksokohtaisessa verotuksessa laissa säädettyä eräpäivää seuraavasta päivästä määrättävän veron eräpäivään.

Autoverolain 89 §:ssä tarkoitettu viivästyskorko lasketaan ajoneuvokohtaisessa verotuksessa veron suorittamisvelvollisuuden syntypäivää seuraavan kolmannen kalenterikuukauden 25. päivästä määrättävän veron eräpäivään. Jos ajoneuvon verotus toimitetaan ajoneuvokohtaisessa verotuksessa viranomaisaloitteisesti sillä perusteella, että ajoneuvo on otettu käyttöön veroilmoitusta antamatta, autoverolle lasketaan kuitenkin viivästyskorkoa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt, määrättävän veron eräpäivään.

Autoverolain 89 §:ssä tarkoitettulle liikaa palautetulle määrälle lasketaan 6 ja 7 momentista poiketen viivästyskorkoa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona liikaa palautettu määrä on käytetty veron suoritukseksi tai veloitettu Verohallinnon tililtä, verotuksen oikaisun johdosta määrätyn veron eräpäivään.

7 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskorkojen perimättä jättäminen

Verohallinto voi jättää viivästyskoron ja huojennetun viivästyskoron kokonaan tai osittain perimättä, jos maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä, pätevästä syystä tai muusta erityisestä syystä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain voimaantuloa edeltävältä ajalta autoverolle ja valmisteverolle maksettava korko lasketaan lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Lain voimaan tullessa maksamatta olevalle autoverolle ja valmisteverolle lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti laskettuun korkoon ei kuitenkaan sovelleta veronlisäyksen ja viivekoron kolmen euron vähimmäismäärää.

Valiokunnan mietintö VaVM 16/2020 vp

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus arvioi oma-aloitteisten verojen myöhästymismaksua koskevan sääntelyn uudistamistarpeet automaattiseen päätöksentekoon liittyvän säädösvalmistelun yhteydessä huomioiden perustuslakivaliokunnan lausunnossa esittämät näkökohdat.

Helsingissä 2.10.2020

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Johannes Koskinen sd
varapuheenjohtaja Arto Pirttilahti kesk
jäsen Tarja Filatov sd
jäsen Sanni Grahn-Laasonen kok
jäsen Timo Heinonen kok
jäsen Vilhelm Junnila ps
jäsen Anneli Kiljunen sd
jäsen Esko Kiviranta kesk
jäsen Jari Koskela ps (osittain)
jäsen Katri Kulmuni kesk
jäsen Elina Lepomäki kok (osittain)
jäsen Pia Lohikoski vas
jäsen Raimo Piirainen sd
jäsen Jussi Saramo vas
jäsen Sami Savio ps
jäsen Iris Suomela vihr
jäsen Pia Viitanen sd
jäsen Ville Vähämäki ps (osittain)
varajäsen Merja Kyllönen vas
varajäsen Lulu Ranne ps
varajäsen Veronica Rehn-Kivi r

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Ilkka Lahti